വിശുദ്ധിയുടെ പരിമളം

(പരിശുദ്ധ പരുമല തിരുമേനിയുടെ സംക്ഷിപ്ത ജീവിത ചിത്രം)

ഫാ. ഡോ. ജേക്കബ് കുര്യൻ

1. പരുമല തിരുമേനിയുടെ കാലഘട്ടം

പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധം പരുമല തിരുമേനിയുടെ ജീവിത കാലഘട്ടമാണ് (1848-1902). അതു ലോക ചരിത്രത്തിൽത്തന്നെ ഒരു പുതുയുഗപ്പിറവിയുടെ കാലമാണ്. യൂറോപ്പിലാകമാനം ജനകീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപംകൊണ്ടു. സ്പെയിനിന്റെയും പോർച്ചുഗലിന്റെയും അധീശത്വത്തിൽ നിന്നു സ്വതന്ത്രരായ പുതിയ രാഷ്ട്രങ്ങൾ തെക്കെ അമേരിക്കൻ ഭൂഖണ്ഡത്തിലുണ്ടായി. സോഷ്യലിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും തൊഴിലാളി സംഘടനകൾക്കും ആവേശം പകർന്നു കൊണ്ട് കാറൽ മാർക്സും (1818-1883) എംഗൽസും (1820-1895) എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഏഷ്യയിലും ആഫ്രിക്കയിലും കോളനിവാഴ്ച ഉച്ചസ്ഥിതിയിൽ ആയെങ്കിലും അതിനെതിരെ അവിടെവിടെ പ്രക്ഷോഭങ്ങളും സമരങ്ങളും ഉണ്ടാകുവാൻ തുടങ്ങിയതിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്, 1857-ലെ ഇന്ത്യൻ പ്രക്ഷോഭവും, 1880-കളിലെ ദക്ഷിണാഫ്രിക്കൻ ഇന്ത്യക്കാരുടെ അവകാശസമരങ്ങളും.

ഭാരതം രാഷ്ട്രീയമായി വിദേശാധിപത്യത്തിൽ അമർന്നിരുന്നുവെങ്കിലും, ഒരു ആത്മീയ-സാംസ്ക്കാരിക നവോത്ഥാനത്തിന്റെ കാറ്റ് ഇവിടെ വീശിക്കൊണ്ടിരുന്നു. രാജാറാം മോഹൻ റോയി തുടങ്ങിവച്ച ബ്രഹ്മസമാജം പല പുതിയ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും നാന്ദി കുറിച്ചു. അനേകർക്ക് വെളിച്ചം വിതറിയ വ്യക്തികളുടെ ഒരു നീണ്ടനിര തന്നെ കാണാൻ ഇടയായി. തത്ത്വബോധിനി സഭ, പ്രാർത്ഥനാസമാജം, നവവിധാൻ, രാമകൃഷ്ണമിഷൻ, അലിഗർ പ്രസ്ഥാനം മുതലായവ മേല്പറഞ്ഞ പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ ചിലതായിരുന്നു. ദേബേന്ദ്രനാഥടാഗോറും, കേശവചന്ദ്രസേനനും, ശ്രീരാമകൃഷ്ണപരമഹംസരും, സ്വാമി വിവേകാനന്ദനും, സയ്ദ് അഹമ്മദ്ഖാനും, രമണമഹർഷിയും അരവിന്ദഘോഷും, ശ്രീനാരായണ ഗുരുവും മഹാത്മാഗാന്ധിയും, രവീന്ദ്രനാഥ ടാഗോറും, ഒക്കെ മേല്പറഞ്ഞ വ്യക്തികളിൽ ചിലരായിരുന്നു. അവരിൽ പലർക്കും സമകാലീനനും സമശീർഷകനുമായി മലങ്കര നസ്രാണികളിൽ നിന്ന് ഉദിച്ചുയർന്ന മഹാനുഭാവനാണ്

ചാത്തുരുത്തി ഗീവറുഗീസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് എന്ന പരുമല തിരുമേനി. വാർത്താ മാധ്യമങ്ങൾ അധികമൊന്നും പ്രചാരത്തിലില്ലായിരുന്ന അക്കാലത്ത് 1885-ൽ രൂപപ്പെട്ട ഇൻഡ്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസ്സിനെക്കുറിച്ചോ, 1893-ൽ ചിക്കാഗോയിൽ കൂടിയ ആഗോള മത സമ്മേളനത്തെക്കുറിച്ചോ, തന്റെ സമകാലീന മഹത് വ്യക്തിത്വങ്ങളെക്കുറിച്ചോ ഒക്കെ പരുമല തിരുമേനി എത്രമാത്രം അറിഞ്ഞിരുന്നു എന്ന് വ്യക്തമല്ല.

പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ "കേരളം" എന്ന സംസ്ഥാന നാമം നിലവിലില്ലായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി, മലബാർ എന്നീ മൂന്നു നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുൾപ്പെട്ട ഭൂവിഭാഗത്തെയാണ് "കേരളം" എന്ന് പിന്നീട് വിളിച്ചത്. ഇവിടെയെല്ലാം ബ്രിട്ടീഷ് മേൽക്കോയ്മ ഉറപ്പിച്ചുന്ന കാലം ഒരർത്ഥത്തിൽ മലങ്കര നസ്രാണികൾക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയിരുന്ന പ്രതാപത്തിന്റെ കുറച്ചൊക്കെ തിരിച്ചുവരവിന്റെ കാലമായിരുന്നു. അവർക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്വാനും, സർക്കാർ സർവീസിൽ ജോലി കിട്ടുവാനും, അവസരങ്ങൾ ഉണ്ടായി. നിർബന്ധിത ഊഴിയവേലകളിൽ നിന്നും, സാമൂഹ്യ ചൂഷണത്തിൽ നിന്നും മലങ്കര നസ്രാണികളെ സ്വതന്ത്രമാക്കുവാൻ ഇടയാക്കുന്ന ഒരു ഭരണവ്യവസ്ഥിതി മേല്പറഞ്ഞ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലുണ്ടായി. തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലും രാജവംശങ്ങൾ ഭരണം നടത്തിയിരുന്നുവെങ്കിലും, ബ്രിട്ടീഷ് ഈസ്റ്റിൻഡ്യാ കമ്പനിയുടെ റസിഡന്റന്മാരായിരുന്നു ഭരണകാര്യങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ നടത്തിയിരുന്നത്. മലബാർ പ്രദേശം ബ്രിട്ടീഷ് ആധിപത്യത്തിൽ പൂർണ്ണമായി ആയിട്ട് മദ്രാസ് പ്രസിഡൻസിയുടെ കീഴിൽ കളക്ടർമാരാണ് മലബാർ ഭരിച്ചിരുന്നത്. അങ്ങനെ ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡന്റന്മാരും, മദ്രാസ് പ്രസിഡൻസിയുടെ കളക്ടർമാരും മലങ്കര നസ്രാണികളോട് പൊതുവിൽ ഒരു മമത കാട്ടുവാൻ ഇടയായി. പക്ഷെ, ഈ മമത ചെന്നു കലാശിച്ചത് മലങ്കര നസ്രാണികളിൽത്തന്നെ ഭിന്നതകളുടെ അനർത്ഥങ്ങളിലേക്കാണ്.

ഈസ്റ്റിൻഡ്യാ കമ്പനിയിൽ നിന്നും തിരുവിതാംകൂർ രാജവംശത്തെ ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ ഉപദേശിക്കുവാൻ നിയോഗിതനായ റസിഡന്റായിരുന്നു കേണൽ ജോൺമൺറോ. 1810-ൽ നിയമിതനായ അദ്ദേഹം, ഭരണശേഷിയും, മലങ്കരയിലെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേക താല്പര്യവും, ഉള്ളയാളായിരുന്നു. അന്ന് തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലും ഒക്കെ റോമ്മാ സഭയിൽ ചേർന്ന സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും, ഇവിടത്തെ യഥാർത്ഥ മാർത്തോമ്മാ പൈതൃകവും തദ്ദേശീയ സംസ്ക്കാരവും പാലിക്കുന്നത് മലങ്കര മെത്രാന്മാരാൽ നയിക്കപ്പെടുന്ന മലങ്കര നസ്രാണികളാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു മനസിലായി. അതുകൊണ്ട് ഈ സമൂഹത്തെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതിനും, സാധി

ക്കുമെങ്കിൽ അവരെയും ഇംഗ്ലണ്ടിലെ സഭയെയും തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന തിനും അദ്ദേഹം ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിച്ചു. നാടിന്റെ പൊതുവായ ഉന്ന തിക്കായി വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുവാനും, മലങ്കര നസ്രാണി കളുടെ വൈദിക പരിശീലനത്തിനും വേദാഭ്യാസത്തിനും ആയി സി.എം. എസ്. മിഷണറിമാരെ അയയ്ക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്ക് എഴുതി. പ്രസ്തുത പരിശ്രമത്തിന്റെ പരിണിത ഫലങ്ങളിലൊന്നാണ് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് റമ്പാനാൽ കോട്ടയത്ത് 1814-ൽ സ്ഥാപിതമായ സെമ്മിനാരി ഇംഗ്ലീഷ് മിഷണറിമാരുടെ സേവനം ഈ സെമിനാരിക്കുണ്ടായി. ഈ സെമ്മി നാരിയിൽ തന്നെയാണ് കേരളത്തിൽ ആദ്യമായി ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസവും ആരംഭിച്ചത്. പള്ളികളോടനുബന്ധിച്ച് സ്ക്കൂളുകൾ തുടങ്ങുവാനും തീരു മാനമായി. ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ ഊട്ടുപുരകളോടുചേർന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികൾ ചെയ്തുവന്നിരുന്ന ഊഴിയ വേലയും, ഞായറാഴ്ചപ്പണിയും, 1816-ൽ കേണൽ മൺറോയുടെ ഉത്സാഹത്താൽ, തിരുവിതാംകൂർ റാണി നിർത്ത ലാക്കി. സർക്കാർ പബ്ലിക് സർവീസിൽ നസ്രാണികൾക്ക് ജോലി ലഭിക്ക യും, കോടതികളിൽ നസ്രാണി ജഡ്ജിമാരെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. നസ്രാണി സമൂഹത്തിന്റെ സർവ്വതോമുഖമായ ഉദ്ധാരണം നടന്നുവെങ്കിലും സഭാപരമായ ജീവിതത്തിലേക്ക് മിഷണറിമാർ നവീകരണ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ കലർത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചതോടെ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉടലെടുത്തു. 1825-ൽ മലങ്കര മെത്രാനായ ചേപ്പാട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഇംഗ്ലീഷ് മിഷണറിമാരുടെ അതി രുകവിഞ്ഞ ഇടപെടലിനോട് എതിർപ്പു പ്രകടിപ്പിച്ചു. 1836-ൽ മാവേലിക്കര യിൽ പള്ളി പ്രതിനിധികളുടെ യോഗം ചേർന്ന് നവീകരണാശയങ്ങളും മിഷ ണറിമാരുടെ സേവനവും സഭയ്ക്ക് വേണ്ടെന്നു നിശ്ചയിക്കയും ചെയ്തു. അതേ തുടർന്ന് 1840-ൽ "കൊച്ചിൻ അവാർഡ്" എന്ന പേരിലുള്ള വിധിപ്ര കാരം മിഷണറിമാരുമായി പങ്കുചേർന്നുണ്ടായ വസ്തുക്കൾ വീതം വച്ചു പിരിഞ്ഞു. അതോടെ മലങ്കരസഭയിൽ നിന്ന് ഒരു വിഭാഗത്തെയും മിഷണ റിമാർ നവീകരണാശയത്തിലേക്ക് അടർത്തിയെടുത്തു. അങ്ങനെയുണ്ടായ താണ് തിരുവിതാംകൂറിലെ ആദ്യത്തെ സി.എം.എസ്. സഭ.

മിഷണറിമാരുടെ ആശയങ്ങളിൽ പലതിനോടും അനുഭാവമുള്ള ചിലർ മലങ്കര സഭാംഗങ്ങളിൽ തുടർന്നും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ പ്രധാനി യായിരുന്നു പാലക്കുന്നത്ത് അബ്രഹാം മല്പാൻ. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രി യർക്കീസിൽ നിന്നു പട്ടമേറ്റ ഒരു മെത്രാന്റെ ആശീർവാദത്തോടെ നവീ കരണ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ സഭയിൽ പ്രചരിപ്പിക്കാമെന്ന ഒരു ബുദ്ധി അദ്ദേ ഹത്തിനു തോന്നി. അങ്ങനെ, തന്റെ സഹോദര പുത്രനായ മാത്യൂസ് ശെമ്മാ ശനെ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അടുത്തേക്കയച്ചു. ഏലിയാസ് ദ്വിതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ്, മാത്യൂസ് ശെമ്മാശനെ 1842-ൽ മാത്യൂസ് അത്താ

നാസ്യോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാനാക്കി. 1843-ൽ മലങ്കരയിൽ എത്തിയ അദ്ദേഹം, അന്നിവിടെ ഭരണം നടത്തിയിരുന്ന ചേപ്പാട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസുമായി മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനത്തിന് തർക്കം ഉണ്ടാക്കി. ഈ തർക്കം അറിഞ്ഞ്, വേണ്ടത് ചെയ്‌വാൻ പാത്രിയർക്കീസ് യുയാക്കീം മാർ കൂറിലോസിനെ മലങ്കരയിലേക്ക് അയച്ചു. അദ്ദേഹം 1846-ൽ മലങ്കരയിൽ എത്തി. അദ്ദേഹം എത്തിയതോടെ, ചേപ്പാട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് യുയാക്കീം മാർ കൂറിലോസിനുവേണ്ടി സ്ഥാനം ഒഴിഞ്ഞു. പിന്നീട് യഥാർത്ഥ മലങ്കര മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിനും തൽ സംബന്ധമായ രാജകീയ വിളമ്പരത്തിനുമായി യുയാക്കീം മാർ കൂറിലോസും മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസും തമ്മിൽ തർക്കമായി. ഈ തർക്കത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് പരുമല തിരുമേനി ഭൂജാതനായത്.

2. ജനനം, ബാല്യം

മുളന്തുരുത്തി മാർത്തോമ്മൻ പള്ളിയിലെ പുരാതന കുടുംബങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു ശ്രാമ്പിക്കൽ-പള്ളത്തട്ട കുടുംബം ('പള്ളിത്തിട്ട' ലോപിച്ച്, 'പള്ളിത്തട്ട'യും "പള്ളിത്തട്ട" ലോപിച്ച് "പള്ളത്തട്ട"യും ആയിയെന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത്). പള്ളത്തട്ട കുടുംബ ശാഖയായ ചാത്തുരുത്തിൽ തറവാട്ടിലാണ് പരുമല തിരുമേനി ജനിച്ചത്. ശ്രാമ്പിക്കൽ പള്ളത്തട്ട കുടുംബത്തിന്റെ പൂർവ്വിക ചരിത്രം ചെന്നു നിൽക്കുന്നത് ക്രിസ്തുവർഷം നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നടന്നുവെന്നു വിചാരിക്കപ്പെടുന്ന ആദ്യത്തെ പേർഷ്യൻ കുടിയേറ്റത്തിലാണ്. അന്നു ക്നായിത്തൊമ്മന്റെ കൂടെ വന്ന രണ്ടു സഹോദരന്മാർ മുളന്തുരുത്തിയിൽ ചെന്നു താമസിക്കുകയും, പുരാതന മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികളുമായി ബന്ധുതയിൽ വരുകയും ചെയ്തു. പ്രസ്തുത സന്തതി പരമ്പരയിൽ ധാരാളം വൈദികരുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പള്ളത്തട്ട കുടുംബത്തിലെ ഒരു കാരണവരുടെ മൂത്ത പുത്രൻ മത്തായിയും, ഇളയവൻ ഗീവറുഗീസും ആയിരുന്നു. ഗീവർഗീസ് അവിവാഹിതനായ വൈദികനായി മുളന്തുരുത്തിപ്പള്ളിയിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു. പണ്ഡിതനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെയടുക്കൽ അനേകം വൈദിക സ്ഥാനാർത്ഥികളും പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ "ഗീവറുഗീസ് മല്പാൻ" സർവ്വദാ സമാദരണീയനായിരുന്നു. മൂത്തവനായ മത്തായി, കണ്ടനാട് കല്ലറക്കൽ പള്ളിപ്പുറത്ത് കുടുംബത്തിലെ ഗീവറുഗീസിന്റെ ഏക സന്താനമായ മറിയത്തിനെ വിവാഹം കഴിച്ചു. മത്തായി, മറിയം ദമ്പതികളുടെ അഞ്ചു മക്കളിൽ അഞ്ചാമനായിട്ടാണ് പരുമല തിരുമേനി മലയാള വർഷം 1023 മിഥുനം 3-ന്, അഥവാ 1848 ജൂൺ 15-ന് ജനിച്ചത്.

മറിയം ഏക സന്താനമായിരുന്നതിനാൽ മത്തായി ഭാര്യാഗൃഹത്തിൽ താമസിക്കേണ്ടിവന്നു. കൊച്ചു മത്തായിയുടെ ഇടവകപ്പള്ളിയായ മുള

ന്തുരുത്തി മാർത്തോമ്മൻ പള്ളിയും, മറിയത്തിന്റെ ഇടവകപ്പള്ളിയായ കണ്ട നാട് മർത്തമറിയം പള്ളിയും, രണ്ടുപേർക്കും സ്വന്തമെന്ന വിധത്തിൽ അവർ കണ്ടു. മത്തായി-മറിയം ദമ്പതികൾക്ക് കണ്ടനാട്ടു വച്ച് രണ്ടു ആണും രണ്ടു പെണ്ണും പിറന്നു: ചെറിയാൻ കുര്യൻ, കുഞ്ഞുവർക്കിയെന്ന ഗീവർഗീസ്, മറിയം, ഏലി. അവരുടെ ബാല്യകാലസ്മരണകളിൽ നിറഞ്ഞുനിന്നത് കണ്ട നാട്ടെ കുടുംബാന്തരീക്ഷമാണ്. മറിയത്തിന്റെ മാതാപിതാക്കളുടെ കാല ശേഷം മത്തായി-മറിയം ദമ്പതികൾ കണ്ടനാട്ടു നിന്ന് മുളന്തുരുത്തിയി ലേക്ക് താമസം മാറി. പള്ളത്തട്ട കുടുംബത്തിൽ നിന്ന് ഓഹരിയായി ലഭിച്ച ചാത്തുരുത്തി പുരയിടത്തിലേക്ക് താമസം മാറ്റുമ്പോൾ അഞ്ചാമത്തെ സന്താനം മറിയത്തിന്റെ ഉദരത്തിലായിരുന്നു. ഇതിനോടകം, മൂത്തമകൾ മറിയത്തെ പുത്തൻകുരിശിനടുത്ത് അയ്ക്കരനാട്ടിൽ പാലാൽ കുടുംബ ത്തിൽ വിവാഹം ചെയ്തു. കൗതുകവാർത്തപോലെ, അമ്മയുടെ അഞ്ചാ മത്തെ പ്രസവവും, മകളുടെ ആദ്യത്തെ പ്രസവവും അടുത്തടുത്തായിരു ന്നു. പക്ഷെ അതിലും ഒരു ദൈവിക പദ്ധതിയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു വേണം കരുതാൻ. മത്തായി-മറിയം ദമ്പതികളുടെ അഞ്ചാമത്തെ സന്താനം 1023 മിഥുനം 3-ന് (1848 ജൂൺ 15) ഭൂജാതനായി. അവന് കൊച്ചയ്പ്പോരയെന്ന് ഓമനപ്പേരിട്ടു. മാമോദീസാപ്പേര് ഗീവറുഗീസെന്നും ആയിരുന്നു. കൊച്ച യ്പ്പോരയെന്ന ഗീവർഗീസ് മലങ്കരയുടെ മഹാപരിശുദ്ധനായ "പരുമല തിരു മേനി"യായി മാറിയ കഥ പുളുകമണിയിക്കുന്നതാണ്.

ഗീവറുഗീസിന് രണ്ടു വയസാകുന്നതിനു മുമ്പ് മാതാവ് മറിയം ഇഹ ലോകവാസം വെടിഞ്ഞു. ഗീവറുഗീസിനെ സ്വന്തം കുഞ്ഞിനോടൊപ്പം പരിലാളിച്ചു വളർത്തുവാൻ, അങ്ങനെ സഹോദരി മറിയത്തിനു നിയോഗം ലഭിച്ചു. അമ്മയ്ക്കു തുല്യമായി തന്നെ സ്നേഹിച്ചു വളർത്തിയ "പെങ്ങളെ" കൊച്ചയ്പോര എന്നും പ്രത്യേകം അന്വേഷിക്കുമായിരുന്നു.

കൊച്ചയ്പോരയെന്ന ഗീവറുഗീസിന്റെ ബാല്യകാലവും സഹോദരങ്ങ ളുടെ ബാല്യകാലവും തമ്മിൽ ഒരു പ്രധാന വ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നു. സഹോദരങ്ങളുടെ ബാല്യകാലം കണ്ടനാട്ടു കല്ലറയ്ക്കൽ കുടുംബ പശ്ചാ ത്തലത്തിലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, കൊച്ചയ്പോരയുടെ ബാല്യം മുളന്തുരുത്തി ചാത്തുരുത്തി വീടിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലായിരുന്നു.

അക്ഷരാഭ്യാസം ജനകീയ തലത്തിലേക്ക് സാവധാനം വളർന്നുവന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. അവിടവിടെ പള്ളികളോടുചേർന്ന് പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ തുടങ്ങാൻ നാടു ഭരിക്കുന്ന സായിപ്പന്മാരുടെ ഉപദേശത്തിൽ നാടുവാണ വർ പ്രോത്സാഹനം നൽകുന്ന കാലം. പക്ഷെ, മിക്കയിടത്തും ആശാൻകള രികളുടെ സ്ഥാനം ഒന്നു വേറെയായിരുന്നു. കരിമ്പന ഓലയിൽ ആശാൻ

നാരായം കൊണ്ടെഴുതിക്കൊടുക്കുന്നതും, ഉച്ചത്തിൽ ചൊല്ലിക്കൊടുക്കുന്നത് ഉരുവിട്ടും, പൂഴിമണ്ണിൽ വിരൽകൊണ്ടെഴുതിയും, പഠിക്കുന്ന രീതിയാണ് ആശാൻ കളരിയിലേത്. ചാത്തുരുത്തി ഭവനത്തിനടുത്ത് ഓണക്കാവിൽ അയ്യ ആശാൻ നടത്തിയിരുന്ന കളരിയിലാണ് കൊച്ചയ്പോര മലയാളത്തിന്റെ ആദ്യക്ഷരങ്ങൾ പഠിച്ചത്. കളരിയിൽ അഥവാ കുടിപ്പള്ളിക്കൂടത്തിൽ ഭാഷയുടെയും ഗണിതത്തിന്റെയും ബാലപാഠങ്ങൾ കൊച്ചയ്പോര പഠിച്ചു. ഓണക്കാവിൽ ആശാനും മാമ്മൂട്ടിൽ മണി ആശാനും കൊച്ചയ്പോരയ്ക്ക് പ്രിയങ്കരന്മാരായ ആദ്യ ഗുരുക്കന്മാരായിരുന്നു. ഓണക്കാവിൽ ആശാനെ, കാണാനും, അന്വേഷിക്കുവാനും, സമ്മാനം കൊടുക്കുവാനും പ്രത്യേക താല്പര്യം പ്രകടിപ്പിച്ച ഒരു പരുമലതിരുമേനിയെയാണ് പിന്നീട് കാണുന്നത്.

ബാല്യത്തിൽത്തന്നെ കൊച്ചയ്പോരയ്ക്ക് പ്രത്യേക താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കാര്യം, പിതൃസഹോദരൻ പള്ളത്തട്ട ഗീവറുഗീസു മല്പാന്റെയടുക്കൽ സമയം ചെലവഴിക്കുകയെന്നതായിരുന്നു. അന്നു മുളന്തുരുത്തിപ്പള്ളിയിലെ വികാരിയും സന്യാസിപട്ടക്കാരനായ സുറിയാനി മല്പാനും ആയിരുന്ന വലിയ മല്പാനച്ചന് കൊച്ചയ്പോരയെ വളരെ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. സുറിയാനി ഭാഷയുടെ ആദ്യക്ഷരങ്ങളും, ചില സുറിയാനി ഗീതങ്ങളും കൊച്ചയ്പോരയെ മല്പാൻ പഠിപ്പിച്ചു. സുറിയാനി ഭാഷയും, ഗീതങ്ങളും ആർത്തിയോടെ പഠിച്ച കൊച്ചയ്പോരെയെക്കുറിച്ച് കൊച്ചപ്പന് ചില പ്രതീക്ഷകളുണർന്നു. തനിക്കൊരു പിൻഗാമിയെ കണ്ടെത്തിയ ആനന്ദം ഉള്ളിലൊതുക്കിക്കൊണ്ട് ഗൗരവവും സ്നേഹവും സമന്വയിച്ച ഭാവത്തോടെ മല്പാനച്ചൻ കൊച്ചയ്പോരയ്ക്ക് സുറിയാനി ഭാഷ പരിചയപ്പെടുത്തി. സുറിയാനി വായിക്കാനും പറയാനും എഴുതാനും കൊച്ചയ്പോരയ്ക്ക് ഒരു പ്രത്യേക വാസനയുണ്ടായിരുന്നു. വടിവൊത്ത ആ സുറിയാനി കൈയെഴുത്തു കണ്ട് പലരും അത്ഭുതപ്പെട്ടു. മല്പാനച്ചൻ ശിഷ്യഗണത്തിന് ചൊല്ലിക്കൊടുക്കുന്ന സുറിയാനി സംഗീതത്തിന്റെ അഷ്ടരാഗങ്ങളും ബാലനായ കൊച്ചയ്പോര മാറിനിന്നു കേട്ടു വശമാക്കി.

3. സഭാന്തരീക്ഷം

കുടുംബത്തിൽ കാരണവന്മാർ സമ്മേളിക്കുമ്പോഴും, മുളന്തുരുത്തി പള്ളിമേടയിൽ കത്തനാരന്മാർ തമ്മിൽ കാണുമ്പോഴും അന്നു ചർച്ചചെയ്തിരുന്ന ഒരു പ്രധാന വിഷയം സഭാക്കാര്യമായിരുന്നു. മലങ്കരയിലെ മെത്രാൻ സ്ഥാനം 1852 ലെ “കൊല്ലം പഞ്ചായത്ത്” തീർപ്പനുസരിച്ച് പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസിനു സിദ്ധിച്ചിരുന്നു. വിദേശത്തുനിന്നു വന്ന യുയാക്കീം മാർ കൂറിലോസ് കേസിൽ തോറ്റു കഴിയുന്ന കാല

മായിരുന്നുവെങ്കിലും കൂറിലോസ് "ബാവാ"യോടായിരുന്നു മുളന്തുരുത്തിയിലെ കാരണവന്മാർക്കും അച്ചന്മാർക്കും ഉള്ളുകൊണ്ട് താല്പര്യം. തിരുവിതാംകൂർ - കൊച്ചിയിൽ വിലക്കുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ബാവാ കൊച്ചിക്കോട്ടയോടടുത്ത് ഒരിടത്ത് ഒതുങ്ങിക്കൂടുവാൻ നിർബന്ധിതനായിരുന്നു. മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് വ്യക്തിഗാംഭീര്യത്താലും, രാജകീയ വിളംബരത്തിന്റെ പിൻബലത്താലും മലങ്കര മെത്രാനായി വിരാജിച്ചു. മുളന്തുരുത്തിപ്പള്ളിമേടയിൽ വൈദികർ സമ്മേളിക്കുമ്പോൾ പലപ്പോഴും അവരുടെ അടക്കിപ്പിടിച്ച സംസാരം കൊച്ചയ്പോര ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. അവർ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസിനെ ഭരണമുള്ള മെത്രാൻ എന്ന നിലയിൽ അനുസരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, ഉള്ളുകൊണ്ട് "ബാവാ"യോട് അവർക്ക് താല്പര്യം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് മനസിലാകുമായിരുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ ബാവായുമായി ആശയവിനിമയം നടത്തിയിരുന്ന ആളുകളെയും കൊച്ചയ്പോര ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ ചർച്ചയിൽ, കൂറിലോസ് ബാവായ്ക്കും ബോധ്യപ്പെട്ട ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു പറയുമായിരുന്നു. ഒരു വിദേശിക്ക് മലങ്കര മെത്രാൻ സ്ഥാനം ലഭിക്കുക അസാധ്യമാകയാൽ, മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസിനെ പാത്രിയർക്കീസ് തന്നെ മുടക്കി മറ്റൊരു മലങ്കരക്കാരനെ മെത്രാനാക്കി അയക്കാൻ നടപടിയെടുക്കുക എന്നതായിരുന്നു ആ കാര്യം. അതിനായി കുന്നംകുളത്തുകാരൻ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് കത്തനാരെ പാത്രിയർക്കീസിന്റെയടുത്തേക്ക് അയയ്ക്കുന്ന കാര്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആലോചനകൾ മുറുകിവന്നു.

4. കുടുംബാംഗങ്ങൾ

ഇതിനോടകം കൊച്ചയ്പ്പോരയുടെ സഹോദരങ്ങൾ ഗൃഹസ്ഥ ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിലെത്തി. മൂത്ത സഹോദരൻ ചെറിയാൻ കുര്യ കണ്ടനാട്ടു കരവട്ടുവീട്ടിൽ നിന്നു വിവാഹം കഴിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന് മക്കളില്ലായിരുന്നു. മറ്റെ സഹോദരനായ കുഞ്ഞുവർക്കി മുളന്തുരുത്തി പുതുമനയിൽ നിന്നു വിവാഹം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന് കൊച്ചു മത്തായി, കൊച്ചു മാത്തു, ചെറിയാൻ കുര്യ, അയ്പോര എന്നീ ആൺമക്കളുണ്ടായി. മൂത്ത സഹോദരി മറിയത്തിനെ അയ്ക്കരനാട്ടിൽ പാലാൽ വീട്ടിലേക്ക് നേരത്തെ വിവാഹം ചെയ്തയച്ചിരുന്നു. അവർ ചാത്തുരുത്തിയിൽ വന്ന് വീട്ടുകാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. രണ്ടാമത്തെ സഹോദരി ഏലിയെ പാമ്പാക്കുടയ്ക്കു സമീപം നെടുംപാമ്പാക്കുടയിലും വിവാഹം ചെയ്തയച്ചു. സഹോദരിമാരെ കൊച്ചയ്പോര "പെങ്ങൾ" എന്നാണ് സംബോധന ചെയ്തിരുന്നത്.

5. ശെമ്മാശുപട്ടം

കൊച്ചയ്പോര കൂടുതൽ സമയവും മുളന്തുരുത്തിപ്പള്ളിയിൽ കൊച്ചപ്പ നായ മല്പാനച്ചന്റെ കൂടെയായിരുന്നു. മല്പാനച്ചന് കൊച്ചയ്പോരയെ വൈദികനാക്കുവാൻ ആഗ്രഹം തുടങ്ങിയിട്ട് കുറേക്കാലമായി. മലങ്കര യുടെ മെത്രാനായി വിരാജിച്ചിരുന്ന പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് അത്താ നാസ്യോസ് വേണമായിരുന്നു ഈ ആഗ്രഹം സാധിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടത്. മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസിനെക്കണ്ട് ഈ ആവശ്യം അറിയിക്കുവാൻ തക്കതായ ഒരവസരം നോക്കിയിരിക്കുമ്പോഴാണ് അദ്ദേഹം കരിങ്ങാച്ചി റപ്പള്ളിയിൽ ഉള്ളതായി അറിവുകിട്ടിയത്. ഈയവസരത്തിലാണ് കരോ ട്ടുവീട്ടിൽ ശീമോൻ കത്തനാരും, മുറന്തൂക്കിൽ യാക്കോബ് കത്തനാരും പുതുപ്പള്ളി ഇളന്തുരുത്തിൽ പീലിപ്പോസ് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പായും, പള്ള ത്തട്ട ഗീവറുഗീസ് മല്പാനുമായി കണ്ടുമുട്ടുവാനിടയായത്. പുതുപ്പള്ളി യിൽ നിന്നു വന്ന കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പാ അച്ചൻ മലങ്കര മെത്രാനായ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസിനോട് കൂടുൽ അടുപ്പമുള്ളയാളായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹം വന്നിരിക്കുന്നതും മലങ്കര മെത്രാനെ കാണുവാനാ യിട്ടാണ്. പള്ളത്തട്ട മല്പാനച്ചനും മലങ്കര മെത്രാനെ കാണാൻ ആഗ്ര ഹമുള്ളതായി അറിഞ്ഞപ്പോൾ ഒന്നിച്ച് കരിങ്ങാച്ചിറയ്ക്കുപോകാൻ തീരു മാനിച്ചു. പള്ളത്തട്ട മല്പാനച്ചന്റെ യാത്രോദ്ദേശ്യം കൊച്ചയ്പോരയ്ക്കു പട്ടം കൊടുക്കുന്ന കാര്യമാണെന്നു മനസിലായപ്പോൾ പുതുപ്പള്ളി അച്ചൻ കൊച്ചയ്പോരയെ പെട്ടെന്നു വരുത്തിക്കണ്ടു. കൊച്ചയ്പോരയെ കണ്ടപ്പോ ഴും, സുറിയാനിയിലുള്ള പാട്ടും വായനയും കേട്ടപ്പോഴും പുതുപ്പള്ളി അച്ചന്റെ മനസിൽ ആനന്ദം നിറഞ്ഞ ഒരു ചോദ്യം: "ഈ പൈതൽ ആരായിത്തീരും?"

പള്ളത്തട്ട മല്പാനും, പുതുപ്പള്ളിലച്ചനും കൊച്ചയ്പ്പോരയെയും കൂട്ടി കരിങ്ങാച്ചിറപ്പള്ളിയിൽ എത്തി, മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കണ്ടു വിവരം പറഞ്ഞു. കൊച്ചയ്പോരയുടെ സ്വഭാവത്തിലും സാമാർത്ഥ്യത്തിലും സംപ്രീതനായ മെത്രാപ്പോലീത്താ, കൊച്ചയ്പോരയെന്ന ഗീവറുഗീസിന് കരിങ്ങാച്ചിറപ്പള്ളിയിൽ വച്ച് 'കോറൂയോ' ശെമ്മാശുപട്ടം നൽകി. 1857 സെപ്റ്റംബർ 26-ന് ആയിരുന്നു ഈ പട്ടംകൊട.

6. സുറിയാനി പഠനം

ഒമ്പതുവയസുള്ള ഗീവറുഗീസ് ശെമ്മാശനുമായി മടങ്ങിവന്ന മല്പാനച്ചൻ തനിക്കൊരു പിൻഗാമിയെ കണ്ടെത്തിയ സന്തോഷത്തി ലായിരുന്നു. തുടർന്നുള്ള ഏഴെട്ടു വർഷം കൊച്ചപ്പനും മകനും എന്ന തിനോടൊപ്പം, ഗുരുവും ശിഷ്യനും എന്ന നിലയിൽ മല്പാനച്ചന്റെയ

ടുക്കൽ ഗീവറുഗീസ് ശെമ്മാശൻ വേദശാസ്ത്രവും സുറിയാനിയും അഭ്യസിച്ചു. സുറിയാനി കൈയെഴുത്തു പ്രതികൾ വായിച്ചും, പകർത്തിയെഴുതിയും, മല്പാനച്ചനിൽ നിന്ന് കേട്ടും കണ്ടും പഠിച്ചും ഗീവറുഗീസ് ശെമ്മാശൻ ഈ കാലഘട്ടത്തെ പരമാവധി പ്രയോജനപ്പെടുത്തി. ശിഷ്യന്റെ ഭക്തിജീവിതത്തിലും, സുറിയാനി ഭാഷ, ആരാധന, സംഗീതം എന്നിവയിലുള്ള നിശ്ചയത്തിലും, വേദജ്ഞാനത്തിലും ഗുരുവിന് പൂർണ്ണ സംതൃപ്തി തോന്നി.

7. ഭാവിജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തീരുമാനം

ഗീവറുഗീസ് ശെമ്മാശൻ ബ്രഹ്മചര്യത്തിൽ തന്നെ ശിഷ്ഠായുസ് കഴിച്ചുകൂട്ടി സഭാസേവനം നിർവ്വഹിച്ചു കാണാൻ മല്പാനച്ചൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ശെമ്മാശനും അതുമാത്രമായിരുന്നു ആഗ്രഹം. എന്നാൽ ശെമ്മാശൻ ഗൃഹസ്ഥനായി കാണുവാനും തങ്ങളുടെ ബന്ധത്തിൽ നിന്ന് ബന്ധുത നിർദ്ദേശിക്കുവാനും ചിലരൊക്കെ ശ്രമിച്ചത് സ്വാഭാവികം മാത്രമാണ്.

കണിയാമ്പറമ്പിൽ കുര്യൻ കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പാ ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു. “ആലോചനകൾ നടക്കുമ്പോഴെല്ലാം അടുത്ത മുറിയിലിരുന്നു കൊച്ചു ശെമ്മാശൻ പൊട്ടിക്കരയും. എന്റെ പിതാവിൽ നിന്നും കേട്ടിട്ടുള്ള ഒരു സംഭവം പറയാം. ചാത്തുരുത്തി ബന്ധത്തിൽപ്പെട്ട കണ്ടനാട് കൊച്ചുപ്പാപ്പൻ ശെമ്മാശന്റെ പൊട്ടിക്കരച്ചിൽ കേട്ട് വിളിച്ചുവരുത്തി, മോനെന്തിനാണ് കരയുന്നതെന്ന് ചോദിച്ചു. ‘എനിക്കു വിവാഹം വേണ്ട’ എന്നു മറുപടി. യാദൃച്ഛികമായി ഉപ്പാപ്പൻ കുഞ്ഞിന്റെ കയ്യിലേക്ക് നോക്കി. ‘ഈ കൈ പാണിഗ്രഹണത്തിനുള്ളതല്ല, നാമെല്ലാം താമസിയാതെ മുത്തേണ്ട കൈയാണിത്’ എന്നു പറഞ്ഞുവെന്നും അതോടെ കല്യാണാലോചനകൾ നിറുത്തിയെന്നുമാണ് കേട്ടിട്ടുള്ളത്. ഹസ്തരേഖാശാസ്ത്രത്തിന് പിൻബലം കൊടുക്കുകയല്ല; ഒന്നര നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പുള്ള സാമാന്യ ജനത്തിന്റെ ചിന്താഗതി കാണിച്ചെന്നു മാത്രം (പരിശുദ്ധ കൊച്ചു തിരുമേനി, പേജ് 33, 34).

ശെമ്മാശന്റെ മനസിൽ നിറഞ്ഞുനിന്ന മാതൃകാപുരുഷൻ കൊച്ചപ്പനായിരുന്നു. കൂടാതെ, വായിച്ചു പഠിച്ച സുറിയാനി ജീവിത രേഖകളിൽ സന്യാസികളുടെയും സഭാ പിതാക്കന്മാരുടെയും ബ്രഹ്മചര്യം ജ്വലിച്ചു നിന്നതു ശെമ്മാശനെ നല്ലവണ്ണം ആകർഷിച്ചു. അങ്ങനെ, ദാരിദ്ര്യം, ബ്രഹ്മചര്യം, അനുസരണം എന്നീ സന്യാസ വ്രതങ്ങളിലേക്ക് ശെമ്മാശൻ കൂടുതൽ കൂടുതൽ അടുത്തു. ചുരുക്കത്തിൽ, ഒരു സന്യാസപ്പട്ടക്കാരനായി ജീവിക്കുവാൻ ആ ജീവിതം പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടു.

8. മല്പാന്റെ മരണം

ഗീവറുഗീസ് ശെമ്മാശനിൽ വിശുദ്ധിയും, വിജ്ഞാനവും, വിവേകവും വിളങ്ങി വരുന്നത് കണ്ട് അധികം സന്തോഷിക്കുവാൻ കൊച്ചപ്പനായ ഗീവറുഗീസ് മല്പാന് ആയുസുണ്ടായില്ല. മാരകമായ മസൂരി രോഗം പിടിപെട്ട് അദ്ദേഹം 1864-ൽ ലോകത്തോടു വിടപറഞ്ഞു. അവസാന നിമിഷം വരെ അദ്ദേഹത്തെ ഗീവറുഗീസ് ശെമ്മാശൻ ശുശ്രൂഷിച്ചു. മുളന്തുരുത്തി മാർത്തോമ്മൻ പള്ളിയുടെ തെക്കേ വരാന്തയിൽ ഗീവറുഗീസ് മല്പാനെ അടക്കി.

9. ശെമ്മാശനും രോഗം, സൗഖ്യം

ഗുരുവും പിതൃവ്യനുമായ മല്പാനെ ബാധിച്ച മസൂരിരോഗം തന്നെ ഗീവറുഗീസ് ശെമ്മാശനെയും ബാധിച്ചു. പലർക്കും ഭയമായി. അമ്മയുടെ സ്ഥാനത്ത് എന്നുമുണ്ടായിരുന്ന പാലാലെ പെങ്ങൾ സഹോദരനെ പരിചരിച്ചു. "ഞാൻ എന്റെ കണ്ണു പർവ്വതത്തിലേക്ക് ഉയർത്തുന്നു; എനിക്കു സഹായം എവിടെനിന്നു വരും? എന്റെ സഹായം ആകാശത്തെയും ഭൂമിയെയും ഉണ്ടാക്കിയ യഹോവയിങ്കൽ നിന്നു വരുന്ന." (സങ്കീ. 121:1,2) എന്നു തുടങ്ങിയുള്ള സങ്കീർത്തനങ്ങളുടെ ആന്തരിക ഭാവത്തിലേക്ക് കടന്നുചെല്ലാൻ മരണവുമായുള്ള മുഖാമുഖത്തിന്റെ ആ നിമിഷങ്ങൾ ഗീവറുഗീസ് ശെമ്മാശന് ഇടയാക്കി. ദൈവം തമ്പുരാൻ അത്ഭുതകരമായി ശെമ്മാശന് സൗഖ്യം നൽകി: "മരണ പാശങ്ങൾ എന്നെ ചുറ്റി; പാതാളവേദനകൾ എന്ന പിടിച്ചു. ഞാൻ കഷ്ടവും സങ്കടവും അനുഭവിച്ചു" എന്നുള്ള സങ്കീർത്തനത്തിൽ തന്നെ, "നീ എന്റെ പ്രാണനെ മരണത്തിൽ നിന്നും എന്റെ കണ്ണിനെ കണ്ണുനീരിൽ നിന്നും എന്റെ കാലിനെ വീഴ്ചയിൽ നിന്നും രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു" (സങ്കീ 116:3-8) എന്നുള്ളതും ധ്യാനിച്ചപ്പോൾ, സ്വന്തം അനുഭവം സങ്കീർത്തനക്കാരന്റെ അനുഭവവുമായി തട്ടിച്ചു നോക്കുവാൻ ശെമ്മാശന് ഇടയായി. ഒരേ രോഗം വന്ന് പ്രിയപ്പെട്ട ഒരാൾ കടന്നു പോയി; ഒരാൾ രക്ഷപ്പെട്ടു. ദൈവം തമ്പുരാൻ ഓരോരുത്തരേയും കുറിച്ചുള്ള പദ്ധതി പൂർത്തിയാക്കുന്ന വഴികൾ എന്നല്ലാതെ ഇതിനെപ്പറ്റി എന്തു പറയാനാണ്.

10. തുടർ പഠനം

മല്പാനച്ചന്റെ മരണശേഷം സുറിയാനി പഠനവും, വേദശാസ്ത്ര പഠനവും തുടർന്ന് നിർവ്വഹിക്കുവാൻ ഒരേയൊരു മാർഗ്ഗമേ തെളിഞ്ഞുള്ളൂ. നെടുമ്പാമ്പക്കുട വീട്ടിൽ (സഹോദരി ഏലിയെ വിവാഹം ചെയ്തയച്ചിടത്ത്) പോയി താമസിച്ച് പാമ്പാക്കുട കോനാട്ട് മല്പാന്റെ ശിഷ്യനായി തുടർപഠനം നിർവ്വഹിക്കുക. അങ്ങനെ ശെമ്മാശൻ കോനാട്ട് ഗീവറുഗീസ്

മല്പാന്റെ അടുത്തു പകൽ നേരം പഠിക്കും. വൈകുന്നേരം വന്ന് നെടുമ്പാ മ്പക്കുട വീട്ടിൽ താമസിക്കും. ശെമ്മാശൻ അന്ന് കിടന്നിരുന്ന മുറിയുടെ കിഴക്കേ ഭിത്തിയിൽ മനോഹരമായി ഒരു കുരിശു വരച്ചു വച്ചിരുന്നുവെന്ന് ശ്രീ. ജിമ്മി ചാത്തുരുത്തി അനുസ്മരിക്കുന്നുണ്ട് (പുണ്യസ്മൃതി, "കുടുംബസ്മരണകൾ", പേജ് 88).

11. ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ ആഗമനം

ഈ കാലയളവിൽ ആണ് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് കത്തനാർ യാക്കോബ് ദ്വിതീയൻ പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്ന് 1865 ഏപ്രിൽ 30 ആമീദിൽ വച്ച് മേല്പട്ടസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ച് തിരിച്ചെത്തിയത്.

തിരുവിതാംകൂറിൽ നിന്നും കൊച്ചിയിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കേണ്ടി വന്ന യുയാക്കീം മാർ കൂറിലോസിന് ചില ഉപാധികളോടെ തിരിച്ച് തിരുവിതാംകൂറിലേക്കും, കൊച്ചിയിലേക്കും 1863-ൽ പ്രവേശനം അനുവദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ രണ്ടു സംഗതികളും, രാജതുല്യം മലങ്കര മെത്രാനായി ശോഭിച്ചിരുന്ന പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചന് ക്ഷീണമായി പരിണമിച്ചു. കോട്ടയം സെമ്മിനാരിയിലോ, തെക്കൻ പ്രദേശത്തോ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനും, യുയാക്കീം മാർ കൂറിലോസിനും ഒട്ടും സ്വീകാര്യത ലഭിച്ചില്ലെങ്കിലും അവർ വടക്കൻപ്രദേശത്ത് കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മതയോടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഏകോപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പാലക്കുന്നത്തു മെത്രാനെ നീക്കി തന്നെ മലങ്കര മെത്രാനായി അംഗീകരിച്ച് രാജവിളംബരം നൽകുവാൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അപേക്ഷിച്ചുവെങ്കിലും ഉടനെയൊന്നും ആ അപേക്ഷ പരിഗണിക്കപ്പെട്ടില്ല.

12. യുയാക്കീം മാർ കൂറിലോസിന്റെ ശിഷ്യത്വത്തിൽ

വിലക്കുകൾ നീങ്ങിക്കിട്ടിയ യുയാക്കീം മാർ കൂറിലോസുമായി ഗീവറുഗീസ് ശെമ്മാശൻ കാണാനിടയായി. ആ കൂടിക്കാഴ്ച ഒരു പുതിയ ഗുരു-ശിഷ്യബന്ധത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്തു. യുയാക്കീം മാർ കൂറിലോസിന് ചില നിർബ്ബന്ധങ്ങളുണ്ടായിരുന്നതായി പറയപ്പെടുന്നു. അതിലൊന്ന്, മലയാളത്തുള്ളവരെ പെൺകെട്ടു കൂടാതെ അദ്ദേഹം വൈദിക പട്ടം കൊടുക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല എന്നതാണ്. എന്നാൽ നേരത്തേ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് ശെമ്മാശന്റെ കാര്യത്തിലും, ഇപ്പോൾ ചാത്തുരുത്തി ഗീവറുഗീസ് ശെമ്മാശന്റെ കാര്യത്തിലും ഈ നിർബ്ബന്ധം അദ്ദേഹം നിഷ്കർഷിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം ചാത്തുരുത്തി ഗീവറുഗീസ് ശെമ്മാശനെ തന്റെ ശിഷ്യനായി സ്വീകരിച്ചു. 1864 നവംബർ-ഡിസംബർ മാസങ്ങളിൽ പൂർണ്ണ ശെമ്മാശനും വൈദികനുമായി പട്ടംകൊടുത്തു. പതിനാറുവയസുള്ള ഗീവ

റുഗീസ് കശീശയുടെ പക്വതയും പാണ്ഡിത്യവും ബോധ്യപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് മാർ കൂറിലോസ്, ഗീവറുഗീസ് കശീശയ്ക്ക് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പാ സ്ഥാനവും നൽകി. അങ്ങനെ 1864 മുതൽ 1872 വരെയുള്ള കാലത്ത് ഗീവറുഗീസ് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പാ കണ്ടനാട്-മുളന്തുരുത്തി ഇടവകകളിൽ ശുശ്രൂഷയനുഷ്ഠിക്കുകയും, യുയാക്കീം മാർ കൂറിലോസിന്റെ സെക്രട്ടറിയായിരിക്കുകയും ചെയ്തു. സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിലെ സന്യാസികളുടെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ഗീവറുഗീസ് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പാ കൂടുതൽ മനസിലാക്കിയത് യുയാക്കീം മാർ കൂറിലോസിന്റെ കൈയിൽ നിന്നു വായിക്കുവാൻ ലഭിച്ച സുറിയാനി ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നുമാണ്. ഒരു വൈദികനും, കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പായുമായുള്ള തിരക്കുപിടിച്ച ഇടവക ശുശ്രൂഷ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാർക്ക് അത്ര വലിയ സംതൃപ്തി നൽകിയില്ല. ഏകാന്തതയും, ധ്യാനവും, വായനയും, പ്രാർത്ഥനയും, ഉപവാസവും ഒക്കെ ഏറെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന് അന്തരാത്മാവിൽ ഒരസ്വസ്ഥത തോന്നാൻ തുടങ്ങി. വളരെ പ്രാർത്ഥിക്കയും, ആലോചിക്കുകയും ചെയ്തു കഴിഞ്ഞ് ഒരു തീരുമാനമെടുത്തു-ഇടവകച്ചുമതല ഒഴിഞ്ഞ് മുളന്തുരുത്തിപ്പള്ളിയുടെ കുരിശുപള്ളിയായിരുന്ന വെട്ടിക്കൽ പോയി താമസിക്കുവാൻ. തനിക്കു മുമ്പ് ഇവിടെ താമസിച്ചിട്ടുള്ള കാട്ടുമങ്ങാട്ട് ബാവാമാരുടെ ഓർമ്മ ഗീവറുഗീസ്കത്തനാരിൽ പുത്തൻ ആവേശം പകർന്നു.

13. വെട്ടിക്കൽ കുരിശുപള്ളിയിൽ ധ്യാനനിമഗ്നനായി

തൊഴിയൂർ സഭാ സ്ഥാപകൻ എബ്രഹാം മാർ കൂറിലോസിന്റെ സഹോദരൻ 'ഇളയബാവ' എന്നറിയപ്പെട്ട ഗീവറുഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്ന വെട്ടിക്കൽ പള്ളിയിലേക്ക് ഗീവറുഗീസ് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പാ താമസം മാറ്റി. ആ പള്ളിക്കു സമീപമുള്ള തേവനാൽതടം ഏകാന്ത ധ്യാനത്തിന് ഇളയബാവയെയെന്നപോലെ, തന്നെയും മാടിവിളിക്കുന്നതായി ഗീവറുഗീസ് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പായ്ക്ക് തോന്നി. അവിടെ താമസിച്ചുകൊണ്ട് ഭാരതീയ ശിഷ്യലക്ഷണങ്ങളായ, അല്പാഹാരം, ജീർണ്ണവസ്ത്രം, കാകദൃഷ്ടി, ബകധ്യാനം, ശ്വാനനിദ്ര മുതലായവ സ്വജീവിതത്തിൽ യാഥാർത്ഥീകരിച്ചു. വായനയും, ധ്യാനവും, യാമപ്രാർത്ഥനകളും, ഉപവാസ ക്രമമായി നടത്തി ക്രൈസ്തവഭാരത മഹർഷീ സങ്കല്പങ്ങളെ അടുത്തറിഞ്ഞ ദിനങ്ങളായിരുന്നു വെട്ടിക്കൽ കഴിച്ചു കൂട്ടിയത്.

14. മാർ ദീവന്നാസിയോസും പരുമല സെമ്മിനാരി സ്ഥാപനവും

കോട്ടയം സെമ്മിനാരി പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചന്റെ അധീനതയിലാ

യിരിക്കയും തെക്കുള്ള പല പള്ളികളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വരുതിയിൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു കാലയളവായിരുന്നു അത്. തെക്കൻ പ്രദേശത്ത് ഒരു വാസസ്ഥലം ഉണ്ടായാൽ, മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് കൂടുതൽ സൗകര്യമായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കഴിയും എന്നു തോന്നി. അതുകൊണ്ട് തെക്ക് സഭയ്ക്കായി ഒരു പൊതുസ്ഥാപനം ഉണ്ടാകണമെന്ന് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആഗ്രഹിച്ചു. അതിനായി കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞ സ്ഥലമാണ് പരുമല.

നാലു ചതുരശ്ര മൈലിലധികം വിസ്താരമുള്ള പരുമല ദീപിൽ ഒരു ഭാഗം, നിരണം ഇടവകക്കാരനായിരുന്ന അരികുപുറത്ത് കോരുതു മാത്തന്റെ വകയായിരുന്നു. പരുമല പെരുമ്പടപ്പ് സ്വരൂപത്തിന്റെയും വേണാട്ടിന്റെയും അതൃത്തി സ്ഥാനവും, "മാന്നാത്തുപടനില"ത്തിനോടു ചേർന്നതുമായ പരുമല ദീപിൽ ഒരു ഭാഗം പണ്ട് കൊല്ലം പേഷ്ക്കാരായിരുന്ന രാമരായർ തന്റെ ഭാര്യാ സഹോദരന്റെ പേരിൽ പതിപ്പിച്ചെടുത്തിരുന്നതാണ്. അത് ദേഹണ്ഡം ചെയ്‌വാൻ പാവുക്കരക്കാരനായ അരികുപുറത്തു കോരുതു മാത്തനെ ഏല്പിച്ചത് പിന്നീട് കോരുതു മാത്തന്റെ പേരിൽ തന്നെ ആയിത്തീർന്നു. അവിടെ വീടുവച്ചു താമസിച്ചിരുന്ന കോരുതു മാത്തൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസുമായി സംഭാഷണം നടത്തിയപ്പോൾ, തന്റെ വസ്തുവിൽ ഒരു ഭാഗത്ത് ഒരു സെമ്മിനാരി സ്ഥാപിക്കാൻ സ്ഥലം കൊടുക്കാമെന്നു സമ്മതിച്ചു. അങ്ങനെ മുപ്പതു ദണ്ഡു (രണ്ട് ഏക്കർ) സമചതുരത്തിൽ ഒരു സ്ഥലം മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് വിട്ടുകൊടുത്തു (മലയാള വർഷം 1047 കർക്കിടകം 13-ന് ഈ സ്ഥലത്തിന്റെ ആധാരം എഴുതുകയും 1048 ചിങ്ങം 16-ന് തിരുവല്ല രജിസ്ട്രാറാഫീസിൽ 69-ാം നമ്പരായി രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.)

ഇവിടെയുണ്ടാക്കിയെടുത്ത ഒരു ചെറിയ കെട്ടിടത്തിൽ ("പുത്തൻ മുറി") താമസിച്ചുകൊണ്ട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അതിനടുത്തു തന്നെ അരികുപുറത്തു മാത്തൻ സ്ഥാപിച്ച ഒരു പള്ളിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികൾ "അഴിപ്പുര"യെന്ന ഒരു പഴയ കെട്ടിടത്തിലും താമസിച്ചു. അന്ന് ആ പ്രദേശം ഭയപ്പെടുത്തുന്ന ഏകാന്തത നിറഞ്ഞതായിരുന്നു. പരുമലയിലെ ഭഗവതി ക്ഷേത്രത്തിന്റെയും പനയന്നൂർ കാവിന്റെയും തെക്കുഭാഗത്ത്, പനക്കൂട്ടങ്ങളുടെ ഇടയിലായിരുന്നു മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനു ലഭിച്ച സ്ഥലം. സാധാരണ മനുഷ്യരുടെയിടയിൽ യക്ഷിക്കഥകളുടെയും കൊള്ളക്കാരുടെ സങ്കേതങ്ങളുടെയും ഓർമ്മയുണർത്തുന്ന തരത്തിലുള്ള പ്രദേശത്ത് തന്നോടൊത്ത് താമസിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ പറ്റിയ ഒരാളെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അന്വേഷിച്ചു. ആ അന്വേഷണത്തിൽ എല്ലാം കൊണ്ടും ചാത്തുരുത്തിൽ ഗീവറുഗീസ് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പായെയാണ് അനുയോജ്യനായി കണ്ടെത്തിയത്. അന്ന് ഗീവറുഗീസ് കോറെപ്പി

സ്ക്കോപ്പാ, വെട്ടിക്കലിൽ താമസിക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ ഒരു റമ്പാനാക്കിവേണം പരുമലയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരാൻ എന്ന് ദീവന്നാസ്യോസ് തീരുമാനിച്ചു. തത്സംബന്ധമായി മുളന്തുരുത്തി ഇടവകയുടെ പൊതുയോഗ തീരുമാനവും എടുപ്പിച്ചു കൊണ്ട്, ഗീവറുഗീസ് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പായെ പുതിയ സ്ഥാനത്തേക്ക് ക്ഷണിച്ചു.

15. റമ്പാൻ സ്ഥാനം, പരുമലയിലെ ഗുരുസ്ഥാനം

മുളന്തുരുത്തി ഇടവകപ്പൊതുയോഗത്തിന്റെ ശുപാർശയുടെയും ചാത്തുരുത്തി കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പായുട സമ്മതത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് ചാത്തുരുത്തിൽ ഗീവറുഗീസ് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പായെ 1872 ഏപ്രിൽ 7-ന് മുളന്തുരുത്തിയിൽ വച്ച് റമ്പാനാക്കി (സന്യാസവ്രതം സ്വീകരിച്ചയാൾ എന്നാണ് റമ്പാൻ എന്ന പദത്തിന്റെ സൂചന. പൗരോഹിത്യപരമായി പ്രത്യേക പട്ടമായി ഈ സ്ഥാനത്തെ കാണേണ്ട കാര്യമില്ല, പുതിയ റമ്പാനെ, മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പരുമലയിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു വന്നു.

ചാത്തുരുത്തിൽ ഗീവറുഗീസ് റമ്പാന് വെട്ടിക്കലെ സ്വസ്ഥമായ ധ്യാനജീവിതത്തിൽ നിന്ന് പരുമലയിലേക്ക് മാറുന്ന കാര്യം ഒരു വിധത്തിൽ സങ്കടകരമായിരുന്നു. എങ്കിലും പ്രാർത്ഥനയും പ്രവർത്തനവും സംയോജിപ്പിച്ചു കൊണ്ടുള്ള ഒരു പുതിയ ജീവിതവിളിയുടെ വെല്ലുവിളി ഏറ്റെടുക്കുവാൻ തന്നെ അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. പരുമലയിലെ "അഴിപ്പുര" യോടുചേർന്ന "പുത്തൻ മുറി"യിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസും പുതിയ റമ്പാനും ശിഷ്യരെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. തന്റെ ഗുരുഭൂതന്മാരായ കൊച്ചപ്പൻ ഗീവർഗീസ് മല്പാനിൽ നിന്നും, പാമ്പാക്കുട ഗീവർഗീസ് മല്പാനിൽ നിന്നും, യുയാക്കീം മാർ കൂറിലോസിൽ നിന്നും കണ്ടും കേട്ടും പഠിച്ചത് ശിഷ്യരെ പഠിപ്പിക്കുകയെന്ന ദൗത്യം ചാത്തുരുത്തിൽ മല്പാൻ നല്ലവണ്ണം നിർവ്വഹിച്ചു.

16. സഭയ്ക്കുവേണ്ടി, സംയുക്തമായി

പിന്നീട് നടന്നത്, മലങ്കരസഭയുടെ സമുദ്ധാരണത്തിനും നവീകരണ വെല്ലുവിളികളെ നേരിടുന്നതിനും മാർ ദീവന്നാസ്യോസും, മാർ കൂറിലോസും, ചാത്തുരുത്തിൽ ഗീവർഗീസ് മല്പാനും ചേർന്ന് ചില പരിപാടികൾ ആവിഷ്ക്കരിക്കയായിരുന്നു. പാലക്കുന്നത്തു മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസിനെ, മലങ്കര മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തു നിന്നു നീക്കാതെ സഭയിൽ നവീകരണത്തിന്റെ കുത്തൊഴുക്ക് അവസാനിക്കയില്ലെന്ന് ബോധ്യപ്പെട്ടതിനാൽ, പരുമലയിൽ ഒരു പൊതുയോഗം കൂടുവാൻ തീരുമാനിച്ചു.

അങ്ങനെ 1873 സെപ്തംബറിൽ (1045 ചിങ്ങം) ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പരുമലയിൽ വച്ച് മലങ്കര ഇടവക ജനങ്ങളുടെ ഒരു മഹായോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി. ഈ യോഗത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചത് യുയാക്കീം മാർ കൂറിലോസ് ആയിരുന്നു. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ ഉടനെ മലങ്കരയിൽ എത്തുന്നതിന് അപേക്ഷ അയയ്ക്കാൻ ആ യോഗം തീരുമാനിച്ചു. യോഗനടപടികളുടെയും ക്രമീകരണങ്ങളുടെയും പ്രധാന അണിയറ പ്രവർത്തകൻ ചാത്തുരുത്തിൽ ഗീവറുഗീസ് റമ്പാൻ-മല്പാൻ ആയിരുന്നു. പാത്രിയർക്കീസിനയയ്ക്കുവാനുള്ള മലങ്കര മക്കളുടെ അപേക്ഷ തയാറാക്കി യുയാക്കീം മാർ കൂറിലോസിന്റെ ആശീർവാദത്തോടെ അയയ്ക്കുവാൻ പരുമലയിലെ പുത്തൻമുറിയും അഴിപ്പുരയും ഒരു പണിപ്പുരതന്നെയായി മാറി. ഈ കത്തിന്റെ മേൽ പാത്രിയർക്കീസ് എന്തു നടപടി എടുത്തുവെന്ന് അറിവാൻ യുയാക്കീം മാർ കൂറിലോസിനു കഴിഞ്ഞുവെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അദ്ദേഹം 1874 സെപ്തംബർ 1-ന് കാലം ചെയ്തു. മുളന്തുരുത്തി മാർത്തോമ്മൻ പള്ളിയിൽ അടക്കപ്പെട്ടു.

17. പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസും ചാത്തുരുത്തി റമ്പാനും

മലങ്കരയിൽ നിന്ന്, യാത്രച്ചെലവിന് അഞ്ഞൂറു പവനും, ക്ഷണക്കത്തും കിട്ടിയതനുസരിച്ച് പ. പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് 1875-ൽ മലങ്കരയിൽ എത്തി. പാത്രിയർക്കീസ് എത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് ഏറ്റവും ആവശ്യമായിരുന്നത് ഒരു നല്ല ദ്വിഭാഷിയും കൂടിയായ സെക്രട്ടറിയായിരുന്നു. അതിനായി സർവ്വസമ്മതനായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടത് ചാത്തുരുത്തി ഗീവറുഗീസ് റമ്പാനായിരുന്നു. പള്ളികൾ സന്ദർശിക്കുവാനും, പള്ളികളിലെയും സഭയിലെയും പ്രശ്നങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാനും ശ്രമിച്ചപ്പോഴാണ് ഗീവറുഗീസ് റമ്പാന്റെ പ്രാഗത്ഭ്യം പാത്രിയർക്കീസ് അടുത്തറിഞ്ഞത്.

പാത്രിയർക്കീസിനോടൊത്ത്, ഗീവറുഗീസ് റമ്പാൻ, ആർത്താറ്റ്, കോതമംഗലം, കണ്ടനാട്, കരിങ്ങാച്ചിറ, കോട്ടയം, തിരുവല്ല, നിരണം, മാവേലിക്കര, കല്ലിശ്ശേരി, തുമ്പമൺ, മുതലായ പള്ളികൾ സന്ദർശിച്ചു.ഈ സന്ദർശനവേളയിൽ പാത്രിയർക്കീസിന് ഒരു വസ്തുത മനസിലായി. മലങ്കരയിലെ ഇടവകപ്പള്ളികൾക്ക് പൊതുവായി ഒരു നടപടിക്രമം ഇല്ലായെന്ന്. ഉടൻതന്നെ പാത്രിയർക്കീസ് അപ്രകാരം ഒരെണ്ണം, ഹൂദായകാനോൻ, മധ്യപൗരസ്ത്യദേശത്തെ നടപടികൾ മുതലായവയടെ വെളിച്ചത്തിൽ തട്ടിക്കൂട്ടി. പ്രസ്തുത നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ മലയാളത്തിലേക്ക് പരിഭാഷപ്പെടുത്തി അച്ചടിപ്പിച്ച് പള്ളികളിൽ കൊടുക്കുന്നതിന് ചാത്തുരുത്തിൽ റമ്പാൻ ഉത്സാഹിച്ചു.

നവീകരണ പഠിപ്പിക്കലുകൾ മാത്രമല്ല മലങ്കരസഭയുടെ ശാപം എന്ന് പാത്രിയർക്കീസിനു മനസിലായതോടെ മലങ്കരസഭയ്ക്ക് മുഴുവൻ ഒരു

ചിട്ടയും ചട്ടവും ഉണ്ടാക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. നാട്ടുരാജാവിനെപ്പോലുള്ള മെത്രാനും, സർവ്വതന്ത്രസ്വതന്ത്രങ്ങളായ കുറെ ഇടവകകളും അവയുടെ പ്രത്യേകാചാരങ്ങളും സുവിശേഷദൗത്യം തൊട്ടുതേച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഭൂരിപക്ഷം പട്ടക്കാരും, ഉള്ള ഒരു സമുദായം എന്ന നിലയിൽ നിന്ന്, ഒരു "സഭ"യുടെ ശിക്ഷണ, ദൗത്യ ബോധത്തിലേക്ക് മലങ്കര സഭയെ നയിക്കുവാൻ പാത്രിയർക്കീസ് ആഗ്രഹിച്ചു. അതിന്റെ ആലോചനയിലും, ആശയവിനിമയത്തിലും ഗീവറുഗീസ് റമ്പാനും പങ്കുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ചില അവസരങ്ങളിൽ പാത്രിയർക്കീസ് പ്രകടിപ്പിച്ച മുൻകോപവും, അധികാര പ്രമത്തതയും, ധനമോഹവും ഏറ്റവും കൂടുതൽ വേദനിപ്പിച്ചതും സെക്രട്ടറി റമ്പാച്ചനെയായിരുന്നു.

മലങ്കരയിലെ ഇടവകകൾക്കു പൊതുവായും പ്രത്യേകമായും അച്ചടക്കമുണ്ടാക്കുവാനോ, അതോ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധികാരം ഇടവകകളെ അടിച്ചേൽപ്പിക്കുവാനോ, എന്ന് കൃത്യമായി പറയുക പ്രയാസമാണെങ്കിലും, മുളന്തുരുത്തിയിൽ ഒരു പള്ളി പ്രതിനിധിയോഗം പാത്രിയർക്കീസ് വിളിച്ചുകൂട്ടുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. അതിന്റെ നിർവ്വഹണ ക്രമീകരണങ്ങൾക്കുള്ള എഴുത്തുകളും യാത്രകളുമായിരുന്നു ഗീവറുഗീസ് റമ്പാന്റെ അടുത്ത പ്രധാന ദൗത്യം.

"മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ്" എന്നറിയപ്പെടുന്ന പള്ളി പ്രതിപുരുഷയോഗം മുളന്തുരുത്തി മാർത്തോമ്മൻ പള്ളിയിൽ വച്ച് 1876 ജൂൺ 27 മുതൽ 30 വരെ കൂടി. സുന്നഹദോസിന്റെ രേഖാപരമായ സകല ജോലികളുടെയും ചുമതല ചാത്തുരുത്തി റമ്പാനായിരുന്നു. സുന്നഹദോസിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ചില തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുന്നതിനും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ വ്യക്തിത്വ പ്രത്യേകതകളനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ പ്രീതിപ്പെടുത്തി നിർത്തുന്നതിനും പിന്നിൽ ഗീവറുഗീസ് റമ്പാന്റെ പ്രാഗത്ഭ്യവും സ്വഭാവ വൈശിഷ്ട്യവും നന്നായി പങ്കുവഹിച്ചു. മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ മൂന്നു താല്പര്യങ്ങൾ സമ്മേളിച്ചിരുന്നതായി കാണാൻ കഴിയും. അവ തമ്മിൽ ബന്ധപ്പെട്ടവയായിരുന്നുവെങ്കിലും, ഓരോന്നും പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നവർ പ്രത്യേകിച്ച് ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുന്നു. ഒന്നാമത്തെ താല്പര്യം പാത്രിയർക്കീസിന്റേതായിരുന്നു. മലങ്കരയുള്ള പള്ളികളുടെ മുഴുവൻ ഉടമസ്ഥതയും പാത്രിയർക്കീസിനു ലഭിക്കുന്ന പ്രമാണങ്ങൾ കൈവശപ്പെടുത്തുക എന്നതായിരുന്നു അത്. എന്നാൽ ഇത് കേവലം സ്വാർത്ഥപരവും ഭൗതികവുമായ ഒരു താല്പര്യമായിരുന്നുവെന്ന് പറയാൻ സാധിക്കുകയില്ല. മലങ്കര ഇടവകയെ അച്ചടക്കമുള്ള ഒരു സമൂഹമാക്കുന്നതിന് ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു വിധേയത്വം ഉറപ്പാക്കുവാൻ അദ്ദേഹം നിർബന്ധിതനായതാകും. രണ്ടാമത്തെ താല്പര്യം, പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെയായിരു

ന്നു. നവീകരണ പ്രവണതകൾക്ക് പ്രോത്സാഹനം നൽകുന്ന മലങ്കര മെത്രാൻ പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസിന്റെ രാജകീയാംഗീകാരം പിൻവലിപ്പിച്ച് പകരം മലങ്കര മെത്രാനായി മലങ്കര മുഴുവൻ അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയെന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ താല്പര്യം. ഈ താല്പര്യം കേവലം സ്വാർത്ഥപരമായിരുന്നുവെന്നു പറയുക സാദ്ധ്യമല്ല. മലങ്കര സഭയ്ക്ക് ഒരു വശത്ത് പാത്രിയർക്കീസിൽ കൂടി ആകമാന സഭാ പാരമ്പര്യവുമായുള്ള ബന്ധവും, മറുവശത്ത് ദേശീയതലത്തിൽ മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ഒരു സ്വതന്ത്രനിലയിലും ഉണ്ടാകണം എന്ന സഭാ പരമായ ഒരു ദർശനത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു ഈ താല്പര്യം എന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിനായി, പള്ളികളുടെ ഉടമസ്ഥത ഒഴിച്ച് മറ്റ് കാര്യങ്ങളിൽ പാത്രിയർക്കീസിന് സ്ഥാനമാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ അദ്ദേഹം സന്നദ്ധനായിരുന്നു.

മേല്പറഞ്ഞ താല്പര്യങ്ങളോട് യോജിച്ചാലും, വിയോജിച്ചാലും, സഭയ്ക്കു മുഴുവനായ മറ്റൊരു പ്രധാന താല്പര്യം താലോലിക്കുന്നവരായിരുന്നു സുന്നഹദോസിൽ സംബന്ധിച്ച മറ്റൊരുകൂട്ടം ആളുകൾ. അവരുടെ പ്രധാന താല്പര്യം, സഭയ്ക്കു മുഴുവൻ ക്രമീകൃതമായ ഒരു ഭരണസംവിധാനവും, സുവിശേഷപരമായ ദൗത്യബോധവും ഉണ്ടാവുകയെന്നതായിരുന്നു. അതിനു പാത്രിയർക്കീസും മലങ്കര മെത്രാനും ഒക്കെ യോജിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതു കാണാൻ അവരാഗ്രഹിച്ചു. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ ഗണത്തിന്റെ പരോക്ഷ നേതൃത്വമാണ് ചാത്തുരുത്തി ഗീവറുഗീസ് റമ്പാൻ നിർവ്വഹിച്ചത്. മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിൽ എടുത്ത തീരുമാനങ്ങൾ പഠിച്ചാൽ ഗീവറുഗീസ് റമ്പാൻ പ്രതിനിധാനം ചെയ്ത താല്പര്യമാണ് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതെന്നു മനസിലാക്കാം.

സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസ്യേഷൻ എന്ന പേരിൽ "ജാതി മുഴുവൻ കൂടിയ ഒരു സമൂഹം" ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും സഭയുടെ ഭരണത്തിനായി ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അധ്യക്ഷനായി ഒരു "പ്രധാന കമ്മറ്റി" ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും, പള്ളികളിൽ ഇടവക രജിസ്റ്റർ, മാമോദീസാ, വിവാഹം, ശവസംസ്ക്കാരം, മുതലായവയുടെ രജിസ്റ്ററുകൾ എന്നിവ തയ്യാറാക്കുന്നതിനും മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് തീരുമാനിച്ചു.

മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിലെ നിർണ്ണായക നേതൃത്വം മാത്രമല്ല മറ്റനേകം കാര്യങ്ങളും പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസിന് ഗീവറുഗീസ് റമ്പാനെ ഒരു പുതിയ സ്ഥാനത്തേക്ക് യോഗ്യനെന്ന ബോധ്യം നൽകി. മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മലങ്കരയിൽ വച്ച് ആദ്യമായി മൂറോൻ കൂദാശ നടത്തുവാൻ പാത്രിയർക്കീസ് തീരുമാനിച്ചു. അതുവരെയും അന്ത്യോക്യൻ സഭയിൽ നിന്ന് മെത്രാന്മാർ വരുമ്പോൾകൊണ്ടുവന്നിരുന്ന

മൂറോൻ കൊണ്ടാണ് കൂദാശകൾ നിറവേറ്റിയിരുന്നത്. എന്നാൽ കുറേക്കാലമായി പല പള്ളികളിലും മൂറോൻ തീർന്നുപോയിരുന്നു. ഒരു തുള്ളിയുടെ അംശംപോലും ഈർക്കിലിൽ മുക്കി തൊടുവിക്കാൻ ഇല്ലെന്നായപ്പോൾ, ചിലയിടത്തൊക്കെ മൂറോൻ പെരുപ്പിക്കലും, പൂഴ്ത്തിവയ്പു കച്ചവടങ്ങളും ഒക്കെ നടന്നു. ഇതു മനസിലാക്കിയ പാത്രിയർക്കീസ്, ഗീവർഗീസ് റമ്പാനുമൊക്കെയായി ആലോചിച്ച് മൂറോൻ കൂദാശയ്ക്ക് വേണ്ട ക്രമീകരണങ്ങൾക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകി. അങ്ങനെ 1876 ആഗസ്റ്റ് 27-ന് മുളന്തുരുത്തി പള്ളിയിൽ വച്ച് പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരയിലെ ആദ്യ മൂറോൻ കൂദാശ നടത്തിയപ്പോഴും അതിന്റെ മുഖ്യ സംഘാടകൻ ചാത്തുരുത്തി ഗീവറുഗീസ് റമ്പാനായിരുന്നു.

18. അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾക്കിടെ, റമ്പാൻ അനുരഞ്ജകൻ

മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസും മൂറോൻ കൂദാശയും കഴിഞ്ഞതോടെ പാത്രിയർക്കീസും മാർ ദീവന്നാസ്യോസും തമ്മിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ പ്രകടമായി. പാലക്കുന്നത്തു മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസിനും പിൻഗാമിയായി 1868-ൽ വാഴിക്കപ്പെട്ട തോമസ് അത്താനാസ്യോസിനും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അംഗീകാരമില്ലെന്നും, മറിച്ച് ദീവന്നാസ്യോസിനാണ് അംഗീകാരം എന്നും മറ്റും തെളിയിക്കുന്ന രേഖകൾ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനു ലഭിച്ചു. പക്ഷെ, പാത്രിയർക്കീസ് ഉദ്ദേശിച്ച രീതിയിൽ പള്ളികളുടെ ഉടമസ്ഥത എല്പിക്കുന്ന ഉടമ്പടികളും സമ്മാനാദികളും സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ ദീവന്നാസ്യോസ് ഉത്സാഹിച്ചില്ല എന്ന് പാത്രിയർക്കീസിനു തോന്നി. പാത്രിയർക്കീസ് തന്റെ അപ്രീതി പലപ്പോഴും പ്രകടിപ്പിക്കാനും തുടങ്ങി. ഈ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ കഴിയുന്നിടത്തോളം ഒതുക്കിത്തീർക്കുവാൻ ചാത്തുരുത്തിൽ റമ്പാൻ രണ്ടു പേർക്കുമിടയിൽ അനുരഞ്ജനത്തിന്റെ ദൗത്യം ഏറ്റെടുത്തതുകൊണ്ട്, പ്രശ്നം അത്ര രൂക്ഷമാകാതെ സൂക്ഷിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു.

19. മെത്രാൻ സ്ഥാനം

മലങ്കരയെ ഏഴു ഭദ്രാസനങ്ങളായി വിഭജിക്കുവാനും, പുതുതായി ആറു മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കുവാനും പാത്രിയർക്കീസ് ഏകപക്ഷീയമായി തീരുമാനിച്ചു. ഇത് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ ദുർബലപ്പെടുത്തുവാനുള്ള പാത്രിയർക്കീസിന്റെ തന്ത്രമായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നവരുണ്ട്. മറ്റു ചിലരുടെ വീക്ഷണത്തിൽ, ഇത് സഭയുടെ വ്യവസ്ഥാപിത ഭരണത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു നടപടി മാത്രമായിരുന്നു. 1876 ഡിസംബർ മാസത്തിലും, 1877 മെയ് മാസ

ത്തിലുമായി മൂന്നു ബാച്ചുകളായി ആകെ ആറു മെത്രാന്മാരെ പാത്രിയർക്കീസ് വാഴിച്ചു. ആറുപേർക്കും ഭദ്രാസനങ്ങൾ വിഭജിച്ചു നൽകി. ആറു പേരുടെയും കൈയിൽ നിന്നും ഉടമ്പടി വാങ്ങിക്കുകയും, ആറുപേർക്കും നിയമന കല്പന (സ്താത്തിക്കോൻ)നൽകുകയും ചെയ്തു. ഈ ആറുപേരിൽ ഒരാൾ ചാത്തുരുത്തിൽ ഗീവർഗീസ് റമ്പാനായിരുന്നു. ആറു പുതിയ മെത്രാൻമാരുടെയും പേരും, വാഴിക്കപ്പെട്ട തീയതിയും സ്ഥലവും, നിയമിക്കപ്പെട്ട ഭദ്രാസനവും ചുവടെ ചേർക്കുന്നു.

(പേര്, വാഴിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലം, തീയതി, നിയമിക്കപ്പെട്ട ഭദ്രാസനം എന്ന ക്രമത്തിൽ)

1. കടവിൽ പൗലൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ്; വടക്കൻ പറവൂർ 3.12.1876; കോട്ടയം
2. കോനാട്ട് ഗീവർഗീസ് മാർ യൂലിയോസ്; വടക്കൻ പറവൂർ, 3.12.1876; തുമ്പമൺ
3. അമ്പാട്ട് ഗീവറുഗീസ് മാർ കൂറിലോസ്; „ 10.12.1876, അങ്കമാലി
4. ചാത്തുരുത്തി ഗീവറുഗീസ് ഗ്രീഗോറിയോസ്; „ 10.12.1876, നിരണം
5. കരവട്ട് ശെമവൂൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, കുന്നംകുളം ചിറളയം മാർ ലാസർ പള്ളി; 17.5.1877; ആർത്താറ്റ് (കൊച്ചി)
6. മുറിമറ്റത്ത് പൗലൂസ് മാർ ഈവാനിയോസ്; „ „ കണ്ടനാട്

ഇതു കൂടാതെ നേരത്തേതന്നെ മെത്രാനായിരുന്ന ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസിന് പൊതുവിന്റെ അധ്യക്ഷ പദവിയും മലങ്കര മെത്രാൻ (രാജകീയ വിളമ്പരത്തോടെയല്ലെങ്കിലും) സ്ഥാനവും, കൊല്ലം ഭദ്രാസന ചുമതലയും ഉണ്ടായി.

അങ്ങനെ ചാത്തുരുത്തി റമ്പാൻ ഗീവറുഗീസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് എന്ന പേരിൽ 29-ാമത്തെ വയസിൽ മലങ്കരയിലെ നിരണം ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ആദ്യമെത്രാനായി. തൽസംബന്ധമായി 1877 മേടം 23-നു പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് നൽകിയ സ്താത്തിക്കോനിൽ എന്തുകൊണ്ട് ഏഴു മെത്രാസനങ്ങളായി മലങ്കരയെ തിരിക്കുവാനും പുതിയ മെത്രാന്മാരെ നിയമിക്കുവാനും നിർബന്ധിതനായി എന്നു പറയുന്നതിങ്ങനെയാണ്:

"............നാം ഇവിടെ വന്ന് ഒരു വർഷവും പതിനൊന്നു മാസവും താമസിച്ച് ഇവിടത്തെ ആത്മീയ കാര്യങ്ങൾ എങ്ങനെയെന്ന് അന്വേഷിച്ചു. നാം കണ്ടത് കലഹവും, ഭിന്നതയും, വിശ്വാസരാഹിത്യവുമാണ്. ഇപ്രകാരം, ദൈവത്തിനും നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിനും ഒരുപോലെ വിരുദ്ധമായ ഈ കാര്യം നമ്മുടെ ജനത്തിനു സംഭവിച്ചതിന്റെ കാരണം നിങ്ങളുടെ ഇടയന്മാരുടേയും വൈദികരുടെയും അലസതയാണെന്ന് നമുക്ക് വ്യക്തമായി മനസിലായി. കാരണം അവർക്ക് ആത്മീയ കാര്യങ്ങളിൽ ഒരു താല്പര്യവും ഇല്ല. അവർക്ക് പ്രസംഗിക്കുന്നതിൽ ഉത്സാഹമോ പഠിപ്പിക്കുന്നതിൽ താല്പര്യമോ ഇല്ല. നിങ്ങൾക്ക് സഭാ നിയമങ്ങളോ ആത്മീയ കാര്യങ്ങളുടെ പ്രമാണങ്ങളോ അറിയില്ല. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ശത്രുതയും, ഭിന്നതയും, മത്സരവും, വഴക്കും മാത്രമല്ല പരസ്പര ബന്ധത്തിൽ അസൂയ നിറഞ്ഞ് കോടതി കയറാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരുമായി നിങ്ങൾ തീർന്നിരിക്കുന്നു. പൗലൂസ് ശ്ലീഹാ പറഞ്ഞത് നിങ്ങൾ മനസിലാക്കുന്നുമില്ല: അതായത് നിങ്ങളിൽ ഭിന്നത ഉണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ തന്നെ കൂടി തീരുമാനിക്കുന്നതിനു പകരം, അവിശ്വാസികളുടെയടുത്ത് വ്യവഹാരത്തിനുപോകുന്നത് ലജ്ജയാണെന്നുള്ളത്. ആയതിനാൽ, മലയാളത്തിലെ നാലു ലക്ഷത്തോളം ആളുകൾക്ക് ഒന്നോ രണ്ടോ മെത്രാന്മാരെ ഉള്ളൂവെങ്കിൽ അവർ ആത്മീയമായി അന്ധരും, ഗർവ്വിഷ്ഠരും, നാട്യക്കാരും, അഹംഭാവികളും ആയിത്തീരുമെന്ന് നമുക്ക് മനസിലായി.... എന്നാൽ മെത്രാന്മാർ അവരവരുടെ മെത്രാസനത്തിന്റെ കാര്യം നോക്കുകയും ആത്മീയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുകയുമാണ് വേണ്ടത്...".

പുതിയ മെത്രാന്മാരെല്ലാവരും നാല്പതു ദിവസം വെട്ടിക്കൽ ദയറായിൽ പ്രാർത്ഥനയിലും ഉപവാസത്തിലും കഴിച്ചതിനുശേഷമാണ് ചുമതലകൾ ഏറ്റെടുക്കുവാൻ പോയത്. ഇപ്രകാരം ഒരു ആത്മീയ തയാറെടുപ്പ് നിർദ്ദേശിച്ചത് അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ "കൊച്ചുതിരുമേനി"യായിരുന്ന ഗീവറുഗീസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസാണ്. ഇവർ ധ്യാനത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ, ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഇവരെ സന്ദർശിക്കുകയും, ഒന്നിച്ചു നിന്ന് പ്രവർത്തിക്കുവാനും, നവീകരണ കൊടുങ്കാറ്റിനെതിരെ പൊരുതാൻ തന്നോടു ചേർന്ന് അധ്വാനിക്കുവാനും ആഹ്വാനം ചെയ്തു. അവരെല്ലാവരും തന്നെ ഒറ്റക്കെട്ടായി മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ നേതൃത്വം അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

നിരണം ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ചുമതലയോടൊപ്പം, വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പരിശീലനവും നിർവ്വഹിക്കുവാൻ പരുമല സെമിനാരിയിൽ തന്നെ താമസിക്കുവാൻ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് തീരുമാനിച്ചു. ഇക്കാര്യത്തിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ പ്രത്യേക പ്രേരണയും താല്പര്യവും ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. അങ്ങനെ, ചാത്തുരുത്തി കൊച്ചുതിരുമേനി, "പരു

മല കൊച്ചുതിരുമേനി"യായി അറിയപ്പെടാൻ തുടങ്ങി.

ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കുവാൻ കൗതുകകരമായ ഒരു സംഗതിയുണ്ട്. പുതിയ മെത്രാന്മാരുടെ വാഴ്ചയ്ക്ക് ആരായിരുന്നുവെന്നോ ചെലവുകൾ വഹിച്ചത്? അവരവരുടെ വീട്ടുകാർ തന്നെയാണ് ചെലവുകൾ വഹിച്ചത് എന്നുവേണം കരുതാൻ. ഇതിന് ആധാരമായി ജ്യേഷ്ഠ സഹോദരൻ ചാത്തുരുത്തി കുഞ്ഞുവർക്കിക്ക് എഴുതുന്ന ഒരു കത്തുണ്ട്. അതിപ്രകാരമാണ്.

"ദൈവകൃപയാൽ-ബലഹീനനും അയോഗ്യനുമായ എന്നെ ഈ പരിശുദ്ധ ശുശ്രൂഷയിലേക്ക് തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ തന്റെ ഒരംശത്തിന് ഇടയനായി പേർ വിളിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത ആ തന്റെ ആർദ്ര കരുണയ്ക്ക് സ്തോത്രം.

എന്നാൽ ഈ പരിശുദ്ധാഭിഷേകം നിങ്ങളിൽ മറയപ്പെട്ടതല്ലാത്തതിനാൽ അതിനെ വിവരിക്കുന്നില്ല. വന്നു കണ്ടതിന്മേൽ ഒക്കെയും പറഞ്ഞുകൊള്ളാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ വരുന്ന ഞായറാഴ്ചക്കകം ബുധനാഴ്ചയോ വ്യാഴാഴ്ചയോ കൊച്ചിയിലെത്തുകയും ചെയ്യും. അതിനിടയിൽ ഈ എഴുത്ത് അവിടെ കിട്ടി ഇവിടെ വരുന്നത് പ്രയാസമെന്നിരിക്കുകയാൽ അന്നേക്ക് കൊച്ചിയിൽ എത്തുകയും വേണം. സ്ഥാനാഭിഷേക ദിവസമുള്ളതും മറ്റും കൂടി 16 രൂപ ചിലവുണ്ട്. ആയത് കുറവു കൂടാതെ കൊണ്ടുപോരണം. ഉപേക്ഷ വരുത്തി ലജ്ജക്ക് ഇടയാക്കത്തില്ലെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു അപ്പന്റെയും കുടുംബസഹിതത്തിന്റെയും ആശ്വാസത്തിൽ നോക്കിപ്പാർക്കുന്നു.

ശേഷം പിന്നാലെ, ഇത് ജ്യേഷ്ഠന്

പറൂപ്പള്ളിയിൽ നിന്നും

1876 വൃശ്ചികം 22-ന് ഒപ്പ്

(ആധാരം: ഡോ. സാമുവൽ ചന്ദനപ്പള്ളി, *പവിത്ര രചനകൾ,* പേജ്114).

നിരണം ഭദ്രാസനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന് പാത്രിയർക്കീസ് ഏൽപ്പിച്ചുകൊടുത്ത പള്ളികൾ സ്താത്തിക്കോൻ പ്രകാരം ഇരുപത്തിരണ്ടായിരുന്നു. അവ, നിരണം, ചെറുകോൽ, വീയപുരം, തലവടി, വേങ്ങൽ, എടത്വ, തിരുവല്ല, കട്ടപ്പുറത്ത്, തിരുവല്ല കാവിൽ, കല്ലൂപ്പാറ, മല്ലപ്പള്ളി, തുരുത്തിക്കാട്, കാർത്തികപ്പള്ളി, ചെന്നിത്തല, പരുമല, മണ്ണന്തോട്ടുവഴി, തലവടികുഴി, മേപ്രാൽ, കാരക്കൽ, വെണ്ണിക്കുളം, കവിയൂർ, കരുവാറ്റ എന്നിവയായിരുന്നു.

ഭദ്രാസന ഭരണവും, വൈദിക പരിശീലനവും ഒരുമിച്ചു കൊണ്ടുപോകുവാനുതകുന്ന ഒരു ദിനചര്യ സ്വീകരിക്കുകയും അതിനനുസരിച്ച് കൃത്യമായി സമയം കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്തുവെന്നതിൽ കൊച്ചുതിരുമേനിയെ പലരും പുകഴ്ത്തി.

പ്രഭാതത്തിൽ നാലുമണിക്ക് എഴുന്നേറ്റാൽ അഞ്ചുവരെ നമസ്ക്കാരം നടത്തും. അഞ്ചുമുതൽ ഏഴുവരെ വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പരിശീലനം. ഏഴുമണി മുതൽ രഹസ്യ പ്രാർത്ഥനയും ശുചീകരണവും ഒക്കെ നടത്തി പിന്നീട് പ്രഭാത ഭക്ഷണം. ഒമ്പതു മണിക്ക് പ്രാർത്ഥനയും പതിനൊന്നു വരെ ക്ലാസും പതിനൊന്നു മുതൽ പന്ത്രണ്ടു വരെ ഭദ്രാസന ഭരണ കാര്യങ്ങൾ. പന്ത്രണ്ടിനു പ്രാർത്ഥനയും ഭക്ഷണവും വിശ്രമവും. ഒന്നര മുതൽ നാലുവരെ വീണ്ടും ക്ലാസും ഇടയ്ക്ക് മൂന്നിന് ഒമ്പതാം മണി നസ്ക്കാരവും. നാലു മുതൽ അഞ്ചര വരെ ഭരണ കാര്യങ്ങൾ. അഞ്ചരയ്ക്കു ശേഷം സന്ധ്യാനമസ്ക്കാരം, കുളി, തനിച്ചു മുറ്റത്തു നടത്തം. പിന്നീട് ഒമ്പതു മണി വരെ ശെമ്മാശന്മാർക്ക് ഗാനപരിശീലനം. ഒമ്പതു മണിക്ക് സൂത്താറ. സൂത്താറ കഴിഞ്ഞ് വായന പത്തുമണിയോടെ ഉറക്കം.

ഈ ക്രമീകരണത്തിനിടയിൽ, ബുധനും വെള്ളിയും ഒമ്പതാം മണി നമസ്ക്കാരം കഴിഞ്ഞേ കൊച്ചു തിരുമേനി ഭക്ഷണം കഴിച്ചിരുന്നുള്ളൂ.

ഭദ്രാസന ഭരണത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടതോടെ, ജനങ്ങളെ നവീകരണ ഉപദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കുവാനുള്ളതും, ഇടവകകളെ സത്യവിശ്വാസത്തിൽ നിലനിർത്തുവാനുള്ളതുമായ പരിപാടികൾ ആവിഷ്ക്കരിക്കേണ്ടി വന്നു. തെക്കൻ പള്ളികളിൽ പലതും അപ്പോഴും പാലക്കുന്നത്തു മെത്രാന്മാരുടെ സ്വാധീനത്തിലായിരുന്നു. പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസ് മലങ്കര മെത്രാൻ എന്ന സ്ഥാനത്തു തുടർന്നുകൊണ്ട്, 1868-ൽ തന്നെ തന്റെ പിൻഗാമിയായി പാലക്കുന്നത്ത് തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ വാഴിച്ചിരുന്നു. ഇവർ രണ്ടു പേരുടെയും ആശീർവാദത്തോടെ, സഭയിൽ പരിശുദ്ധന്മാരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതയ്ക്കും, വാങ്ങിപ്പോയവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനാ കർമ്മങ്ങൾക്കും ഒക്കെ എതിരായി ശക്തമായ നവീകരണ ഉപദേശങ്ങൾ വ്യാപിച്ചപ്പോൾ, ഇടവകകൾ സന്ദർശിച്ചും, പ്രബോധനങ്ങൾ നൽകിയും കൊച്ചുതിരുമേനി സത്യവിശ്വാസത്തിൽ ജനങ്ങളെ പിടിച്ചുനിർത്തി.

20. മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസിന്റെ നിര്യാണവും നവീകരണത്തിനെതിരെ ശക്തമായ പ്രവർത്തനവും, വട്ടശ്ശേരി മല്പാന്റെ പിന്തുണയും

കൊച്ചുതിരുമേനിക്ക് കോറൂയോപ്പട്ടം നൽകിയ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസിനെ പരസ്യമായി എതിർക്കാതെ, നവീകരണ പ്രവണതകളെ പൊതു

വായി ഖണ്ഡിക്കുന്ന സമീപനമായിരുന്നു കൊച്ചുതിരുമേനിയുടേത്. 1877 ജൂലൈ 16-ന് മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസ് കാലം ചെയ്തതോടെ സഭാചരിത്രത്തിൽ മറ്റൊരു അദ്ധ്യായം ആരംഭിച്ചു. 1878 ഫെബ്രുവരി 18-ന് പരുമല കൂടിയ അസോസ്യേഷൻ പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിക്ക് ശക്തമായ പിന്തുണ വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. പാലക്കുന്നത്ത് തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മലങ്കര മെത്രാൻ സ്ഥാനം ആർജിക്കുന്നതിനെതിരായും, സഭ വക വസ്തുക്കൾ കൈവശം വയ്ക്കുന്നതിനെതിരെയും പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് 1879-ൽ കേസ് ഫയൽ ചെയ്തു. ഈ കേസ് "സെമിനാരി ക്കേസ്" എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. പത്തു വർഷത്തോളം നീണ്ട കേസിൽ പരുമല കൊച്ചുതിരുമേനിയും വിസ്തരിക്കപ്പെട്ടു. വിസ്തരിക്കപ്പെട്ട വിവരം 1879 തുലാം 11-ന് ചാത്തുരുത്തി മത്തായിക്ക് എഴുതുന്നതിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ പത്തുവർഷം പരുമല തിരുമേനിയുടെ അജപാലന ശുശ്രൂഷയുടെ സുവർണഘട്ടമായിരുന്നു. മിക്ക പള്ളികളിലും നവീകരണാനുകൂലികളും, സത്യവിശ്വാസത്തിലുറച്ചു നിന്നവരുമായ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, ചെങ്ങന്നൂർ പള്ളിയെക്കുറിച്ച് 1880-ൽ ചാത്തുരുത്തി കുഞ്ഞുവർക്കിക്ക് എഴുതുമ്പോൾ തിരുമേനി പറയുന്നു:

"ആ പള്ളി നിരണത്തിനു തുല്യമായി പഴക്കമുള്ളതും, ആയിരത്തിൽ അധികം ജനങ്ങൾ ഉള്ളതുമാകുന്നു. എങ്കിലും അവിടെ ഇരുവിഭാഗം ഉണ്ട്."

ഇവിടെയൊക്കെ സത്യവിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി പടപൊരുതാൻ കൊച്ചുതിരുമേനി എത്തുമായിരുന്നു. 1881-ൽ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രതിനിധിയെന്ന പേരിൽ ശെമവൂൻ മാർ അത്താനാസിയോസ് മലങ്കരയെത്തുകയും നവീകരണക്കാർക്കെതിരെ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ പരുമലത്തിരുമേനിയുടെ അരുമശിഷ്യനായി മാറിയ ആളാണ് വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാർ: സുറിയാനിയും വേദശാസ്ത്രവും ഒക്കെ പരുമല തിരുമേനിയിൽ നിന്നു പഠിച്ച വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് ശെമ്മാശന് പരുമല തിരുമേനി തന്നെ 1880 ജനുവരി 18-ന് കശീശാസ്ഥാനം നൽകി. ഗീവറുഗീസ് കത്തനാരുടെ പാണ്ഡിത്യവും പ്രാഗത്ഭ്യവും മനസിലാക്കിയ പരുമലതിരുമേനി അദ്ദേഹത്തെ സെമ്മിനാരിയിൽ മല്പാനായി 1881-ൽ നിയമിച്ചു. ഗീവറുഗീസ് മല്പാൻ എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും പരുമല തിരുമേനിക്ക് ഉത്തമ സഹായിയായി മാറുവാൻ അധികം സമയം വേണ്ടിവന്നില്ല.

21. പിതാവിന്റെ നിര്യാണം, അല്പം വീട്ടുകാര്യം

കൊച്ചു തിരുമേനിയുടെ പിതാവ് മത്തായി വാർധക്യസഹജമായ അസു

ഖത്തെത്തുടർന്ന് 1882 ചിങ്ങം11-ന് നിര്യാതനായി. സംസ്ക്കാരത്തിനും മറ്റും കൊച്ചുതിരുമേനി ഉണ്ടായിരുന്നു. ചിങ്ങം 23-ന് അടിയന്തിരവും നടന്നു. സഹോദരപുത്രനായ ചെറിയ കുരിയ കുറേക്കാലമായി തിരുമേനിയോടൊപ്പം പരുമലയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. കുടുംബത്തിലെ ഒരു കല്യാണം പ്രമാണിച്ച് മുളന്തുരുത്തിയിലേക്കു പോയ ചെറിയ കുരിയയെ തിരിച്ചയയ്ക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതും, വെട്ടിക്കൽ ദയറാ സംബന്ധമായ ചിട്ടിക്ക് ജാമ്യം നിൽക്കുവാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതുമായ കത്ത് ജ്യേഷ്ഠസഹോദരന് അയച്ചത് 1882 മേടമാസത്തിലാണ്. കൂടാതെ തിരുമേനിയുടെ വാല്യക്കാരനായ ഒരു ഔസേഫിന് കുടുംബം വക രണ്ടോ മൂന്നോ പറ നിലം പാട്ടത്തിനു കൊടുക്കാനും നിർദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് 1882 കന്നി മാസത്തിൽ തിരുമേനി വീട്ടിലേക്ക് എഴുതി.

22. തുമ്പമൺ ഭദ്രാസന ചുമതലകൂടി

തുമ്പമൺ ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്തായായി നിയമിതനായിരുന്ന കോനാട്ട് ഗീവർഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് ആ സ്ഥാനത്ത് കാര്യമായി ഒന്നും പ്രവർത്തിച്ചില്ല. പാമ്പാക്കുടയിൽ 1879-ൽ ഒരു സുറിയാനി പ്രസ് സ്ഥാപിച്ചു പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നതിൽ അദ്ദേഹം വ്യാപൃതനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം 1884 മാർച്ച് 21-ന് കാലം ചെയ്തതോടെ തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ചുമതലയും കൂടി കൊച്ചുതിരുമേനി നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതായി വന്നു. തുടർന്ന് തുമ്പമൺ പ്രദേശക്കാരുടെ കണ്ണിലുണ്ണിയായി മാറുവാൻ അധികം സമയം വേണ്ടിവന്നില്ല. 1885-ൽ തുമ്പമൺ പ്രദേശത്ത് അതിഭയങ്കരമായ പകർച്ചവ്യാധിയുണ്ടായി. അനേകമാളുകൾ മരിച്ചു. കൊച്ചുതിരുമേനി ഉടനെ തന്നെ തുമ്പമൺ പള്ളിയിലെത്തി താമസിച്ചുകൊണ്ട് രോഗികളുടെ വീടുകൾ സന്ദർശിക്കുകയും, ദുരിതാശ്വാസത്തിനു വേണ്ടതു ചെയ്യുകയും, പ്രാർത്ഥനാ സംരക്ഷ എല്ലാവർക്കും ഉറപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നു തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനത്തിലുൾപ്പെട്ട പള്ളികൾ: തുമ്പമൺ മാർത്ത്മറിയം, ഓമല്ലൂർ, കൈപ്പട്ടൂർ, ചന്ദനപ്പള്ളി, മാക്കാംകുന്ന്, കുറത്തിയാട്, റാന്നി, വൈക്കം, അയിരൂർ, കോഴഞ്ചേരി, കാട്ടൂർ, മാരാമൺ, നെല്ലിക്കൽ, ഇലന്തൂർ, ഉമയാറ്റുകര, കിഴവള്ളൂർ, പരിയാരം, അറത്തിൽ, മാന്തുക, പൂന്തല, മെഴുവേലി.

23. കൊല്ലം ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ചുമതലകൂടി

കൊല്ലം ഭദ്രാസനത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ മെത്രാപ്പോലീത്താ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആയിരുന്നുവെങ്കിലും, മലങ്കര ഇടവകയുടെ മുഴുവൻ അധ്യക്ഷ മെത്രാൻ എന്നനിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ തിരക്കുണ്ടായിരുന്നു. കൂടാതെ പാലക്കുന്നത്ത് തോമസ് അത്താനാസ്യോ

സുമായുള്ള "സെമിനാരിക്കേസ്" തകൃതിയായി നടക്കുകയായിരുന്നു. ഈയവസരത്തിൽ കൊല്ലം ഭദ്രാസനത്തിന്റെ കൂടി ഭരണചുമതല കൊച്ചുതിരുമേനിയിൽ വന്നു ചേർന്നു. അങ്ങനെ നിരണം, തുമ്പമൺ, കൊല്ലം മെത്രാസനങ്ങളുടെ ഭരണഭാരം ഒന്നിച്ചു നിർവ്വഹിക്കേണ്ട നിയോഗം ആണ് കൊച്ചു തിരുമേനിക്ക് വന്ന് ചേർന്നത്. കൊല്ലം ഭദ്രാസനത്തിൽ അന്നുണ്ടായിരുന്ന പള്ളികൾ: കൊല്ലം, മാവേലിക്കര മേവേലിക്കര പുത്തൻ, ചേപ്പാട്, പള്ളിപ്പാട്, കാരിച്ചാൽ, ചെങ്ങന്നൂർ, കല്ലിശ്ശേരി പുത്തൻകാവ്, വെണ്മണി, കായംകുളം, കറ്റാനം പത്തിച്ചിറ, കടമ്പനാട്, തഴവാ, പുത്തൂർ, ഏനാത്ത്, കല്ലട, തേവലക്കര, കൊട്ടാരക്കര, തെരുവിൽ, ഓടനാവട്ടത്ത്, പെരുമങ്ങല്ലൂർ, വാളകം, തലൂർ, കുണ്ടറ, കുണ്ടറപുത്തൻ, പൂയപ്പള്ളി, ചെറങ്കാളം, ചാത്തന്നൂർ, തിരുവിതാംകോട്.

24. പരുമല പള്ളിയും ചുറ്റുമുള്ള സ്ഥലവും

പരുമല സെമിനാരി നടത്തിയിരുന്ന അഴിപ്പുരയിരുന്ന രണ്ടേക്കർ സ്ഥലത്തിനടുത്തുതന്നെ, അരികുപുറത്ത് കോരുതു മാത്തൻ സർക്കാർ അനുവാദത്തോടെ സ്ഥാപിച്ച പള്ളിയുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇത് പാലപ്പലക തറച്ച ഒരു ചെറിയ പള്ളിയായിരുന്നു. അവിടെ വല്ലപ്പോഴും കുർബ്ബാന നടത്തിയിരുന്നത് നിരണത്തെ പള്ളിവാതുക്കലച്ചനായിരുന്നു. ഈ പള്ളിയും സ്ഥലവും മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് എഴുതിക്കൊടുക്കുവാൻ കോരുതു മാത്തൻ മക്കൾക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകിയിരുന്നു. കോരുതു മാത്തൻ 1882-ൽ (തുലാം 20-ന്) നിര്യാതനായി. അദ്ദേഹത്തെ പരുമല കൊച്ചുതിരുമേനിയുടെ കാർമ്മികത്വത്തിൽ അന്നത്തെ പള്ളിയുടെ പടിഞ്ഞാറു അടക്കി. പിതാവിന്റെ നിർദ്ദേശാനുസരണം, പരുമല പള്ളിയും ചുറ്റുമുള്ള സ്ഥലവും, അരികുപുറത്ത് കോരുതു മാത്തന്റെ മക്കളായ മാത്തൻ കുരുവിള, മാത്തൻ ഉമ്മൻ, മാത്തൻ വർക്കി, മാത്തൻ ഈപ്പൻ എന്നിവർ ചേർന്ന്, മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ പേരിൽ എഴുതി, 1885 മീനം 21-ന് 1227-ാം നമ്പരായി തിരുവല്ലാ രജിസ്റ്റാറാഫീസിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു കൊടുത്തു. അങ്ങനെ പരുമല പള്ളിയുടെയും ഉടമസ്ഥതയും വികസനവും കൊച്ചുതിരുമേനിയുടെ പ്രധാന ചുമതലയിലായി. കൂടാതെ പരുമലപ്പള്ളിക്കു വേണ്ടി, കൊച്ചുതിരുമേനി ഇതിനടുത്ത കാലത്ത്, കറ്റാനം പ്രദേശത്ത് ഇരുപത്തിമൂന്ന് ഏക്കർ സ്ഥലവും അമ്പത്തി ഒമ്പതുസെന്റ് സ്ഥലവും സർക്കാരിൽ നിന്ന് പതിപ്പിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

പരുമല പള്ളിയുടെ വിപുലീകരണത്തിലേക്ക് കൊച്ചു തിരുമേനി ശ്രദ്ധിക്കുവാനിടയായി. 1872-ൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട്, പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് ദിവന്നാസ്യോസ് കൂദാശ ചെയ്ത ആദ്യദേവാലയം പ: പത്രോസ് പൗലൂസ്

ശ്ലീഹന്മാരുടെ നാമത്തിലായിരുന്നു. ഒരു ത്രോണോസ് മാത്രമുള്ള താൽക്കാലിക പള്ളിക്കെട്ടിടം പൊളിച്ച്, വിപുലപ്പെടുത്തി പണിയുവാൻ കൊച്ചുതിരുമേനി തീരുമാനിച്ചു. പഴയ പള്ളി പൊളിച്ച് കോരുതു മാത്തന്റെ കബറിന് കിഴക്കായി പുതിയ പള്ളി പണിയുവാൻ തുടങ്ങി.

25 റോയൽ കോടതി വിധിയും നവീകരണത്തിന്റെ വഴിപിരിയലും

പരുമല തിരുമേനിയുൾപ്പെടെ പലരെയും വിസ്തരിച്ച സെമിനാരിക്കേസ്, തിരുവിതാംകൂർ റോയൽ അപ്പീൽ കോടതിയിൽ 1889 ജൂലൈയിൽ തീരുമാനമായി. ജോസഫ് ദിവന്നാസ്യോസ് മലങ്കരയുടെ മെത്രാനായി അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും കോട്ടയം സെമിനാരിയും സഭ വകസ്വത്തുക്കളും, സമുദായം അംഗീകരിച്ച മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായെന്ന നിലയിൽ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസിന് അവകാശപ്പെട്ടതായി വ്യക്തമായി. തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് ഇതോടെ അനുയായികളുമായി സഭ വിട്ടു. അവർ പിന്നീട് 'മാർത്തോമ്മാ സഭ'യായി അറിയപ്പെട്ടു. പക്ഷെ, കോടതി വിധി അനുകൂലമായതു കൊണ്ടുമാത്രം കാര്യങ്ങൾ ശരിയാവുകയില്ലെന്ന് പരുമല തിരുമേനിക്കറിയാമായിരുന്നു. വേദാധിഷ്ഠിതവും, വേദശാസ്ത്ര സമ്പുഷ്ടവുമായ പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തുവാനുള്ള ഒരു സ്ഥിരം സംവിധാനം അദ്ദേഹം ക്രമീകരിച്ചു. നവീകരണത്തിനെതിരെ, ആലുവാ മണൽപ്പുറം ഉൾപ്പെടെ പലയിടത്തും പ്രസംഗയോഗങ്ങൾ സംഘടിപ്പിച്ചു. ഈ പ്രസംഗയോഗങ്ങളിൽ പരുമല തിരുമേനിയോടൊപ്പം അന്നു പ്രസംഗിച്ചവരാണ് സ്ലീബാശെമ്മാശനും (പിന്നീട് സ്ലീബാ മാർ ഒസ്താത്തിയോസ്), കന്നുകുഴി കുരുവിള എൻജിനിയറും, കണ്ടത്തിൽ കെ. ഐ. വറുഗീസ് മാപ്പിളയും ഒക്കെ നവീകരണ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കെതിരെ ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണവും ഉണ്ടാകണം എന്ന പൊതു താല്പര്യവും ശക്തിപ്പെട്ടു വന്നത്, ശ്രി. ഇ. എം. ഫിലിപ്പിന്റെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ, മാർത്തോമസ് അച്ചുകൂടത്തിൽ നിന്ന് 1892-ൽ ഇടവകപ്പത്രിക പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതോടെ യാഥാർത്ഥ്യമായി. തിരുമേനിയുടെ സുവിശേഷ പ്രവർത്തനത്തെ 1893 ഒക്ടോബർ 3-ന് അയച്ച കല്പനയിലൂടെ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് പ്രശംസിച്ചു.

26. ബാഹ്യകേരളമിഷൻ പ്രവർത്തനത്തിലേക്ക്

മലങ്കരസഭയിലേക്ക് റോമാ സഭയിൽ നിന്ന് കുറെയേറെ കുടുംബങ്ങളും അവരുടെ പ്രധാന വൈദികനും ചേരുവാനിടയായി. അവർ ഭൂരിപക്ഷവും ഗോവ, ബോംബെ, മംഗലാപുരം, സിലോൺ (ഇന്നത്തെ ശ്രീലങ്ക) പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നുള്ളവരായിരുന്നു. അവരുടെ നേതാവായ അൽവാറിസ് കത്ത

നാർക്ക്, മെത്രാൻ സ്ഥാനം നൽകുവാൻ തീരുമാനിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിന് 1889 ജൂലൈ 29-ന് കോട്ടയം സെമിനാരിയിൽ വച്ച് മെത്രാൻ സ്ഥാനം നൽകുകയും ചെയ്തു. പുതിയ മെത്രാന്റെ സ്ഥാനാഭിഷേകത്തിന്റെ കാർമ്മികർ കടവിൽ പൗലൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ്, മുറിമറ്റത്തിൽ മാർ ഈവാനിയോസ്, പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് എന്നിവരായിരുന്നു. പുതിയ മെത്രാന് അൽവാറീസ് മാർ യൂലിയോസ് എന്ന പേരിൽ ബോംബെ, മംഗലാപുരം, സിലോൺ, ഗോവ ഇടവകകളുടെ ചുമതലയാണ് നൽകിയത്. ഈ കാലയളവിൽ തന്നെ പരുമല തിരുമേനി കലയപുരം മാർ ബസേലിയോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് പള്ളിക്ക് ശിലാസ്ഥാപനം നിർവ്വഹിച്ചുവെന്നും കാണുന്നു.

27. കൗണ്ടർ മലയാളി മെമ്മോറിയലും പരുമലതിരുമേനിയും

പരുമല തിരുമേനിയുടെ സാമൂഹ്യ വീക്ഷണത്തെ ഉദാഹരിച്ച സംഭവമാണ് 1891-ൽ ആലപ്പുഴയിൽ കൂടിയ "കൗണ്ടർ മലയാളി മെമ്മോറിയൽ" യോഗത്തിൽ തിരുമേനി അധ്യക്ഷത വഹിച്ചു പ്രസംഗിച്ചത്. ഇതിനെക്കുറിച്ച് ബഹു. ഉമ്മൻ കെ. ഏബ്രഹാം അച്ചൻ (തിരുവല്ല) എഴുതിയ കുറിപ്പ് ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു:

"സമൂഹത്തിൽ നീതി നടത്തിക്കിട്ടുവാൻ തിരുമേനി അഗ്രഹിച്ചു. അതുമൂലം സ്വസമുദായത്തിൽപ്പെട്ടവരുടെ എതിർപ്പുപോലും തിരുമേനി വകവെച്ചില്ല. മലയാളി മെമ്മോറിയലും, കൗണ്ടർ മലയാളി മെമ്മോറിയലും വന്ന സമയത്ത് (1891) തിരുമേനി കൈക്കൊണ്ട നിലപാട് ഇതു വ്യക്തമാക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ സർവ്വീസിൽ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗങ്ങൾ മറുനാട്ടുകാരായ ബ്രാഹ്മണർക്ക് നൽകുന്നത് അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനും സർക്കാർ സർവ്വീസിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും നായർ സമുദായാംഗങ്ങൾക്കും മറ്റും ജോലി സംവരണം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനും ലക്ഷ്യം വച്ചു കൊണ്ട് 1891 ജനുവരി 10-ന് 10037 പേർ ഒപ്പിട്ടു സമർപ്പിച്ച അഭ്യർത്ഥന എന്ന മലയാളി മെമ്മോറിയലിനെതിരായി കൗണ്ടർ മലയാളി മെമ്മോറിയലും രൂപം കൊണ്ടു.

നാട്ടുകാർക്ക്, പ്രത്യേകിച്ച് സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഭാവിയിൽ സംവരണം മൂലം ലഭിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന മലയാളി മെമ്മോറിയലിനെ തിരുമേനി എതിർത്തു. സർക്കാർ ഉദ്യോഗത്തിന്റെ യോഗ്യത, ജാതിയല്ലാ, ഭാരതത്തിലുള്ള തമിഴ്നാട്ടുകാരനും, തിരുവിതാംകൂറുകാരനും പരിശ്രമം കൊണ്ടും അധ്വാനം കൊണ്ടും നേടേണ്ടതാണ് ഉദ്യോഗവും ഉദ്യോഗക്കയറ്റമെന്നും തിരുമേനി കല്പിച്ചു. ആലപ്പുഴയിൽ ചേർന്ന കൗണ്ടർ മലയാളി മെമ്മോറിയലിന്റെ യോഗത്തിൽ പരുമല തിരുമേനി അധ്യക്ഷത വഹിച്ചു.

ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് പരാതിയൊന്നുമില്ലെന്ന് ഗവൺമെന്റിന് ഉറപ്പു നൽകുകയും ചെയ്തു."

28. ചാത്തുരുത്തി വീടുപണി

ചാത്തുരുത്തി തറവാട് പഴക്കമായപ്പോൾ, പുതിയ വീടു പണിയുന്നതിന് സഹോദരൻ കുഞ്ഞു വർക്കി, തിരുമേനിയുടെ അഭിപ്രായവും അനുവാദവും ചോദിച്ചിരുന്നു. അതിൻപ്രകാരം 1892 കുംഭം 12-ന് നിരണത്തു നിന്ന് വീട്ടിലേക്കയച്ച എഴുത്തിൽ, കല്ലു റുശ്മാ ചെയ്ത് അയച്ചുവെന്നും, പുതിയ വീടു വയ്ക്കുമ്പോൾ എല്ലാവരും അതിനായി ആന്തരികമായിട്ട് ഒരുങ്ങേണ്ടതാണെന്നും അറിയിക്കുന്നത് പ്രത്യേകം പ്രസക്തമായി തോന്നുന്നു:

"കല്ലു റുശ്മ ചെയ്തയച്ചതു ഇപ്പോൾ അവിടെ എത്തിയിരിക്കുമല്ലോ. ആ എഴുത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ സ്ഥാപിക്കുന്നതു കൂടാതെ-പിതാവായി ഇട്ടിട്ടുള്ളതു മാറി അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തുകയാകുന്നു. അതിനാൽ വളരെ ഭയത്തോടു കൂടെ ആയിരിക്കണം. ഒന്നാമതു- തങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ച് ദൈവത്തോടു കരഞ്ഞും അതൊക്കെയും ഓർത്തനുതപിച്ചും പട്ടക്കാരന്റെ അടുക്കൽ പറഞ്ഞു കുമ്പസാരിച്ചും ദൈവത്തിൽ നിന്നു പാപപൊറുതി ഏറ്റു ശുദ്ധമായും ഭവനത്തിൽ ഉള്ള എല്ലാവരെയും ശുദ്ധമാക്കുകയും അതിന്ന് അവരോടു ദൈവത്തിൽ ശരണപ്പെട്ടും വലിപ്പത്തിൽ നിന്നും നിഗളത്തിൽ നിന്നും അകന്നും ആയിരിപ്പാൻ പ്രത്യേകം ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നതും കൂടാതെ തമ്പുരാനെ പെറ്റ അമ്മയുടെ നാമത്തിലും മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ നാമത്തിലും നമ്മുടെ അപ്പന്റെ നാമം പറഞ്ഞും, ഇങ്ങനെ മൂന്നു കുർബ്ബാന ചൊല്ലിച്ച്- തങ്ങൾ കുമ്പസാരിച്ച് കുർബ്ബാന കൈക്കൊണ്ടും പുരപൊളിച്ച് അടിസ്ഥാനം ചെയ്‌വാൻ തുടങ്ങണം. ഇതാകുന്നു നമ്മുടെ താല്പര്യം. അപ്പോൾ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കും. ദൈവത്തിന്റെ വാസം അതിൽ ഉണ്ടാകും" (ഡോ. സാമുവേൽ ചന്ദനപ്പള്ളി, *മലങ്കര സഭാ പിതാക്കന്മാർ*, പേജ് 89).

29. കൊളംബോ യാത്രയും മെത്രാൻ വാഴ്ചയും

അമേരിക്കയ്ക്കു വേണ്ടി റിനിവിലാത്തി എന്ന വൈദികനെ കൊളംബോയിൽ വച്ച് വാഴിക്കുവാൻ പാത്രിയർക്കീസിനാൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടത്, കടവിൽ തിരുമേനിയും പരുമല തിരുമേനിയുമാണ്. കൊളംബോയിൽ അൽവാറിസ് മാർ യൂലിയോസിന്റെ ഭദ്രാസനപ്പള്ളിയായ "സന്മരണ മാതാവിന്റെ" പള്ളിയിൽ വച്ചായിരുന്നു വാഴിക്കൽ.

മലയാള വർഷം 1067 (1892) ഇടവം 3-ാം തീയതി കടവിൽ പൗലൂസ് മാർ

അത്താനാസ്യോസും, അൽവാറിസ് മാർ യൂലിയോസും, പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസും, പനക്കാവിൽ കൊച്ചു കോശിക്കത്തനാരും, യാത്രതിരിച്ചു. ആലപ്പുഴ, തിരുവനന്തപുരം എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടി തൂത്തുക്കുടി മാർഗ്ഗം കൊളംബോയിൽ അവർ ഇടവം 12-ന് എത്തി. ഇടവം 16-ന് റിനിവിലാത്തിക്ക് റമ്പാൻസ്ഥാനവും, 17-ന് മെത്രാൻ സ്ഥാനവും നൽകി. കൊളംബോയിൽ വച്ച് പരുമല തിരുമേനിക്ക് “മുൾക്കിരീടത്തിന്റെ നായകൻ” (Commander of the Crown of Thorns) എന്ന ബഹുമതിയും ലഭിച്ചു. മെത്രാൻ വാഴ്ച കഴിഞ്ഞ് തിരുവനന്തപുരത്ത് തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ അവിടെയുള്ള സഭാംഗങ്ങൾ ഉജ്ജ്വല വരവേൽപ്പാണ് നൽകിയത്. (1892 മിഥുനം 2-ന് അവർക്ക് നൽകപ്പെട്ട “മംഗളപത്ര”ത്തിന്റെ കോപ്പിയും 1892-ലെ ലക്കം 8 പേജ് 117-120 വരെ ‘ഇടവകപ്പത്രികയിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.)

30. മൂന്നു ഭദ്രാസനങ്ങളുടെ പ്രധാന ഇടയനും, ഇടയന്മാരും

നിരണം, തുമ്പമൺ, കൊല്ലം എന്നീ മൂന്ന് ഭദ്രാസനങ്ങളുടെ ഭരണചുമതല ഏറ്റെടുത്തിരുന്ന കൊച്ചുതിരുമേനിക്ക് ബോധ്യമായ ഒരു സംഗതിയുണ്ടായിരുന്നു. വൈദികർ തങ്ങളുടെ ചുമതലകൾ ഭംഗിയായി നിർവ്വഹിക്കാൻ തക്ക ബോധവൽക്കരണം നടത്തിയേ പറ്റൂ എന്ന്. അതിൻ പ്രകാരം, ഈ മൂന്നു മെത്രാസനങ്ങളിലേയും വൈദികരുടെ ഒരു യോഗം 1892 മിഥുനമാസം 30-നു പരുമല സെമിനാരിയിൽ കൂടി. ഈ യോഗത്തിനു മുന്നോടിയായി എല്ലാവരുടെയും മനസ് ഒരുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കൊച്ചുതിരുമേനി അയച്ച കല്പന, വൈദിക ശുശ്രൂഷയെക്കുറിച്ച് ഒരു പൊതുവിലയിരുത്തലും ഭാവിദർശനവും ആയിരുന്നു. 1892 കുംഭം 29-ന് അയച്ച കല്പനയിൽ പ്രധാനമായും പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ:

1. സത്യ വിശ്വാസത്തെയും, സഭാചട്ടത്തെയും ഗ്രഹിക്കാതെ, സഭാമക്കൾ എതിർത്തു നിൽക്കുന്നതാണ് സഭയുടെ അധഃപതനകാരണം.

2. നിയമപരമായി എന്തൊക്കെ തീരുമാനിച്ചാലും, വേദപഠിത്വം, ഉപദേശം, സഭാസംബന്ധമായ ശട്ടം കെട്ടുകൾ മുതലായവ അനുസരിക്കാതെ ഒന്നും ശരിപ്പെടുകയില്ല.

3. ദൈവത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷക്കാരായ പട്ടക്കാർ അവരവർക്കുള്ള ആത്മീയ വിളിയുടെ താല്പര്യം ഗ്രഹിച്ച് ഏകരീതിയിൽ ഒരുമ്പെട്ടു കർത്താവിന്റെ വേലയെ വെടിപ്പായി നടത്തണം.

4. എല്ലാ വൈദികരും ചേർന്ന് ഒരു ക്ലിറിക്ക് യോഗമുണ്ടായിരിക്കണം.

5. പത്തു പന്ത്രണ്ട് പഠിത്തമുള്ളവരും, പ്രസംഗത്തിനു നിപുണരുമായ

വൈദികരെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് ഒരു റോസെയോഗം ഉണ്ടായിരിക്കണം. അവർ സഞ്ചാര പ്രസംഗികളായിട്ടും, പുസ്തക തർജ്ജമക്കാരായിട്ടും, വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തകരായിട്ടും, വിശ്വാസ പ്രബോധകരായിട്ടും, പുറജാതികളുടെ സുവിശേഷകരായിട്ടും, നിർമ്മാണ പ്രവർത്തന ചുമതലക്കാരായും, ധർമ്മശേഖര പിരിവുകാരായും, പ്രവർത്തിക്കണം.

6. അപ്പോസ്തലിക സഭയെന്നുള്ള മഹത്വം ഉണ്ടെങ്കിലും, സഭയായി അതിനടുത്ത ഒരു വേലയും ചെയ്യാതെ കലഹിച്ചു കഴിയുന്ന അവസ്ഥയുടെ പ്രധാന കാരണം "ഭരണ ദോഷമെന്നല്ലാതെ, റൂഹായ്ക്കടുത്ത ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തെ നാം എന്തിനു കുറ്റം പറയുന്നു?"

7. യിരമ്യാ 23:1, എഹസ്ക്കിയേൽ 3:17 മുതൽ, 34:2 മുതൽ മുതലായ ഭാഗങ്ങൾ ഇന്നത്തെ ഇടയന്മാരെക്കുറിച്ചും കൂടിയാണ്.

മേല്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പരുമലത്തിരുമേനിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ പരുമലയിൽ കൂടിയ മൂന്നു ഭദ്രാസനങ്ങളിലെ വൈദിക യോഗം ധാരണയിലെത്തിയ പ്രധാന സംഗതികൾ:

1. പള്ളി സംബന്ധമായ ക്ഷേമാഭിവൃദ്ധികൾ പ്രത്യേകം പട്ടക്കാരുടെ ആലോചന, ഗുണദോഷം, നടത്തിപ്പ് മുതലായവയിൽ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.

2. പട്ടക്കാരുടെ ഒരു പൊതുസംഘം ഉണ്ടായിരിക്കണം

3. പൊതു സംഘത്തിൽ നിന്ന് ഒരു 'റോസെ' സംഘം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടണം

4. ഓരോ ഇടവകയ്ക്കു പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ഇടവകയോഗം ഉണ്ടായിരിക്കണം

5 പള്ളികളിൽ ആഴ്ചതോറും വേദപാഠക്ലാസുകൾ നടത്തപ്പെടണം.

6. പള്ളികളിൽ മാറി മാറി പ്രബോധനം നൽകാൻ സഞ്ചാര പ്രസംഗത്തിനായി ഏതാനും വൈദികരെ പ്രത്യേകം നിയോഗിക്കണം.

7. പട്ടക്കാർ സ്വന്തം ഇടവകയ്ക്കു പുറത്ത് അക്രൈസ്തവരുടെയിടയിൽ "സുവിശേഷവേല" നടത്തണം.

8. പരുമല സെമിനാരിപണികൾ പൂർത്തിയാക്കുവാൻ എല്ലാവരും യത്നിക്കുകയും അവിടെ പരിശീലനം ലഭിച്ചവർ വൈദികരാവുകയും വേണം. സെമിനാരിയിൽ സുറിയാനി, ഇംഗ്ലീഷ്, മലയാളം മുതലായ ഭാഷകൾ പഠിപ്പിക്കണം.

9. പട്ടക്കാരുടെ വരുമാനത്തിനു സഭ മുഴുവൻ ഏകരീതിയിൽ ഒരു ക്രമീകരണം ആവശ്യമാണ്

10. സഞ്ചാര പ്രസംഗത്തിനു നിയോഗിക്കപ്പെടുന്നവർക്ക്, വഴിചിലവെങ്കിലും പൊതുവിൽ നിന്നു കൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

(അവലംബം: മലങ്കര ഇടവകപ്പത്രിക; പുസ്തകം1, ലക്കം 7, പേജ് 100–104)

31. സഭയുടെ പൊതുവായ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ച് ഭാരപ്പെട്ട് ചില നടപടികൾ എടുക്കുന്നു

1892 (കർക്കടകം 23 ന്) പരുമല സെമിനാരിയിൽനിന്നും എല്ലാ പള്ളികൾക്കും ഒരിടയ ലേഖനം അയച്ചത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. തൊട്ടുമുമ്പുകൂടിയ വൈദിക (ക്ലിറിക്ക്) യോഗത്തിന്റെ തീരുമാനങ്ങൾ ജനങ്ങളെ അറിയിക്കുകയായിരുന്നു പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യമെങ്കിലും, സഭയെക്കുറിച്ച് ഭാരപ്പെടുന്ന ഒരു ഇടയന്റെ വിചാരവികാരങ്ങൾ ഈ കല്പനയിൽ വളരെ വ്യക്തമാണ്. സഭയുടെ ഉന്നതിക്കായി ഇടവകകൾ കേന്ദ്രീകരിച്ചും, പൊതുവായും, പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുവാൻ എല്ലായിടത്തും പിടിയരി ശേഖരണം ത്വരിതപ്പെടുത്തുവാനും പിടിയരിയുടെ പകുതികൊണ്ട് അതാത് ഇടവകകളുടെ സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടങ്ങിവയ്ക്കുവാനും പ്രസ്തുത ഇടയലേഖനം ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു. കൂടാതെ, സ്ത്രീകൾക്ക് സഭാപ്രവർത്തനത്തിലുള്ള പങ്കിനെക്കുറിച്ച് പരുമലത്തിരുമേനി എടുത്തുപറയുന്നതും ഈ ലേഖനത്തിലാണ്. അതിന്റെ പ്രസക്തഭാഗങ്ങൾ:

“റോമാസഭക്കാർ അവരുടെ വിശ്വാസപ്രകാരം ഉള്ള സഭയുടെ കാവലിനായി അവർ കുടിയേറിയിരിക്കുന്ന വലിയതും ചെറിയതുമായ സ്ഥലങ്ങളിലും കുമ്പേന്തകളായിട്ടും സ്കൂളുകളായിട്ടും നിറച്ചുവരുന്നതും, പ്രൊട്ടസ്താന്തുകാർ അവരുടെ സഭയുടെ രക്ഷയ്ക്കായി സകലസ്ഥലങ്ങളിലും മേൽപ്രകാരവും അതിൽ ഉപരിയായും നടത്തിവരുന്നതും, തൽക്കാലം നമ്മിൽ നിന്നുവേർപിരിഞ്ഞ് പുതിയസഭ ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഒരുമ്പെട്ടുവരുന്ന നവീകരണക്കാർ അതിന്റെ നായകന്മാരുടെ അത്യുൽസാഹത്താൽ സിമ്മനാരിയും സ്കൂളുകളും പഠിത്വങ്ങളും അതിനടുത്ത സംഘങ്ങളും നടത്തുവാൻ പരിശ്രമിച്ചുവരുന്നതും നിർജ്ജീവാവസ്ഥയിൽ കിടന്നിരുന്ന ആറുവർഷക്കാർ എന്ന കൂട്ടർ ഇപ്പോൾ തലയുയർത്തി അതാതുസ്ഥലങ്ങളിൽ അവരുടെ ഗണങ്ങളെ ഉണർത്തി അവർക്കുള്ള നടപടികളെയും ശട്ടങ്ങളെയും പുതുതായി ഉറപ്പിച്ചുവരുന്നതും വിശേഷാൽ ഇപ്പോൾ മുഹമ്മദീയരും അജ്ഞാനികളും കൂടെ അവരുടെ വേദത്തെയും ശാസ്ത്രത്തെയും

പുഷ്ടിപിടിപ്പിക്കുകയും, അവർക്ക് സംഘങ്ങളെ ഉറപ്പിച്ച് അവരുടെ വിശ്വാസത്തെ പ്രബലപ്പെടുത്തുന്നതുമായ പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തുകയും മറ്റും ചെയ്തുവരുന്നതും കാണുന്നില്ലയോ? എന്നാൽ *ഇവരുടെ ഇടയിൽ പരമാർത്ഥപ്പെട്ടവരെങ്കിലും ഇടയനില്ലാത്ത ആടുകളെപ്പോലെ ചിന്തപ്പെട്ടും ഏവർക്കും പിടിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം കാവലില്ലാതെയും ഇടയന്റെ വിളിക്കീഴു പോകുന്ന സ്വഭാവം വിട്ടും നടക്കുന്ന ആട്ടിൻകൂട്ടങ്ങളായ നാം അവർക്ക് വിനോദക്കാഴ്ചയ്ക്കും പരിഹാസത്തിനും അക്രമത്തിനും പാത്രീഭവിച്ചിരിക്കുന്നതും വല്ല്യ സങ്കടം അല്ലയോ?.....*

ആകയാൽ പ്രിയമുള്ളവരേ! ഈ ഭയവും വ്യസനവും തീർപ്പാൻ നാം ദൈവസ്നേഹത്തോടും ഭക്തിവൈരാഗ്യത്തോടും ഒരുമ്പെട്ടുകൂടുകയും അകമെയും പുറമെയുമുള്ള രണ്ടുകോട്ടകളുടെയും ആലയങ്ങളുടെയും കേടുകൾ തീർപ്പാൻ അത്യുല്സാഹമുള്ളവരായിരിക്കുകയും വേണം. അതായതു നമ്മുടെ തെക്കിനടുത്ത നിരണം, കൊല്ലം, തുമ്പമൺ എന്നീ മൂന്ന് ഇടവകകളുടെ പ്രധാനകോട്ടയും ഭദ്രാസനവുമായി ആദ്യമേ മാർ ദീവന്ന്യാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകളാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ പരുമല സെമിനാരിയുടെയും പള്ളിയുടെയും പണി തീർക്കുക, പഠിത്തം മുതലായതു നടത്തുക, എല്ലാ പള്ളികളിലും സ്കൂളുകളിലും ഞായറാഴ്ചതോറും വേദോപദേശവും, കൂടിപ്രാർത്ഥനയും നടത്തുക, സഞ്ചാരപ്രസംഗത്തിനു ആളുകളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുക, പുറജാതിക്കാരോടു സുവിശേഷം അറിയിച്ച് അവരെ മിശിഹായിലേയ്ക്ക് തിരിപ്പിക്കുക, വിശ്വാസസ്ഥിരതയ്ക്കും അറിവിനും തക്കതായ പുസ്തകങ്ങൾ തർജ്ജമ ചെയ്തും മറ്റും ഉണ്ടാക്കുക, എല്ലാ പള്ളികളിലെയും ക്ഷേമത്തിനും സമാധാനത്തിനും അവകാശപ്പെട്ട ചട്ടംകെട്ടുകൾ ഏർപ്പെടുത്തി നടത്തിക്കുക, മുതലായവകളിൽ യത്നിപ്പാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇടവകകളുടെ ശുശ്രൂഷകൾക്കും നടത്തിപ്പുകൾക്കും വേണ്ടിയുള്ള ആലോചനയ്ക്കായിട്ടത്രെ ഇതിനുമുൻപ് നിങ്ങൾക്ക് പൊതുവായി സാധനം അയച്ച് ഈ കഴിഞ്ഞമാസം 30 -ാം തീയതി ആത്മികവേലക്കാരായ ക്ലിറിക്കുസംഘത്തെ ഇവിടെ വിളിച്ചുകൂട്ടിയത്. അതിൽ ദൈവത്തിന്റെ മക്കളിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന കാഴ്ചകളും ഔദാര്യങ്ങളും ഒഴികെ മുമ്പുതന്നെ സഭയിൽ നിശ്ചയിച്ചു നടത്തിവന്നതായ പിടിയരി എല്ലാ പള്ളികളിൽ നിന്നും പിരിച്ച് നടത്തണമെന്നും ആലോചിച്ചതല്ലാതെ ഇതിനു മറ്റൊരു വഴിയും കരുതീട്ടില്ലാത്തതും കരുതുവാനില്ലാത്തതുമെന്ന് നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തിനു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതും ആണല്ലോ?

മഗ്ദലനമറിയവും ലാസറിന്റെ പെങ്ങൾ മറിയവും മാർത്തയും അഗതിയായ വിധവസ്ത്രീയും മറ്റും സുഗന്ധതൈലം, ചെമ്പുകാശ് മുതലായവ ഭക്തിപൂർവ്വം കർത്താവിന് കാഴ്ചവെക്കയും അതിനാൽ എല്ലാവരെക്കാൾ

താൻ അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു ബഹുമാനിക്കയും താൻ ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റ ശേഷം ആദ്യമേതന്നെ മഗ്ദലനമറിയത്തിനു കാണപ്പെടുവാൻ സംഗതിവരുത്തുകയുംകൂടെ ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിനാൽ പാപക്കനി പറിപ്പാൻ ഇട വന്നതായ ആ കൈകൊണ്ടുതന്നെ കർത്താവിന് സുഗന്ധതൈലം പോലെ അനുകൂലവാസനയുള്ള പിടിയരി എന്ന ആ കാഴ്ച നിത്യവും എല്ലാസമയവും അവർ തനിക്കായി കാഴ്ചവെച്ചുകൊള്ളട്ടെ....

അതിനാൽ പ്രിയമുള്ളവരേ ദൈവത്തിനും തന്റെ വേലക്കാർക്കും നാം ചെയ്യുന്ന ദാനം കൊണ്ട് നമുക്ക് ഒരു കുറവും വരുന്നതല്ലെന്നും അതിനാൽ വല്ല്യസഹായവും രക്ഷയും ലഭിക്കുമെന്നും വിശ്വസിപ്പിൻ...”

32. തിരക്കുപിടിച്ച അജപാലനം – ഇടയ്ക്ക് അല്പം വിവാദം

തിരക്കുപിടിച്ച ഭദ്രാസനഭരണത്തിൽ ഇടവകകൾ സന്ദർശിക്കുവാനും ഇടയലേഖനങ്ങളും കല്പനകളും ഇറക്കുവാനും പരുമലത്തിരുമേനി സമയം കണ്ടെത്തി. വ്യക്തിബന്ധങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവാൻ പ്രത്യേക താല്പര്യം കാണിച്ചിരുന്നുവെന്നതിന്റെ തെളിവാണ് 1893 വൃശ്ചികം 26 ന് കക്കുപ്പാറ പള്ളിയിൽ നിന്ന് നരിയാപുരം തൈപ്പറമ്പിൽ മാത്തന്റെ നിര്യാണത്തിൽ അനുശോചിച്ചുകൊണ്ട് മകൻ കൊച്ചുമാത്തന് എഴുതിയ കത്ത്. ഈ കത്തിൽ പരേതനായ മാത്തനെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് “നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ട പ്രാവാകുന്ന ശുദ്ധാത്മാവ്[8] എന്നാണ്.

പല പള്ളികളിലും നടന്നിരുന്ന ആചാരങ്ങളെ എതിർക്കേണ്ടി വന്നതിനാൽ പരുമലത്തിരുമേനിയെക്കുറിച്ചും പെരുന്നാൾ മുടക്കുകാരനെന്നും, ദുഷിപ്പുകാരനെന്നും ചിലർ കുപ്രചരണം നല്കി. ഉദാഹരണത്തിന്, പുതുപ്പള്ളി പെരുന്നാളിലെ ചില കൊട്ടു കളികളും ആചാരങ്ങളും സംബന്ധമായി പരുമലതിരുമേനിയുടെ നിലപാട് ചർച്ചാവിഷയമായിരുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ തിരുമേനി സ്വന്തം വീട്ടുകാർക്ക് നൽകിയ ഒരു വിശദീകരണം ഇപ്രകാരമാണ്:

“പുതുപ്പള്ളി പള്ളിയിലെ പെരുന്നാളിനെ ദുഷിച്ച് ഒന്നും നാം പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ആ പെരുന്നാൾ ദിവസം നാം തിരുവല്ലായിൽ ആയിരുന്നു. പാത്രിയർക്കീസുബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് പള്ളികളിലെ കൊട്ടും കളികളും മുമ്പെതന്നെ വിരോധിക്കയും ഒരു കല്പനപ്രകാരം നിർത്തുകയും, പിന്നത്തേതിൽ ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത വിവരം അവിടെ അറിഞ്ഞപ്പോൾ വല്ല്യ ഭയങ്കരമായ കല്പന വരികയും അതനുസരിച്ച് മേൽ ഈ വക നിർത്തിവയ്ക്കേണ്ടതെന്നും, കമ്മറ്റിയിൽ ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കയാൽ തിരുവല്ലായിൽ കൊട്ടും നാം വിരോധിക്കയും അതുപ്രകാരം അവർ നിർത്തുകയും

ചെയ്തുവെന്നല്ലാതെ പെരുന്നാൾ മുടക്കുകയോ, പെരുന്നാളിനെക്കുറിച്ച് ദുഷിക്കയോ ഒരിക്കലും നാം ചെയ്തിട്ടില്ല, ചെയ്യുന്നതുമല്ല. ഇപ്രകാരം പള്ളികൾക്ക് അയച്ചിട്ടുള്ള സാധനങ്ങളുടെ ഒരു പ്രതിയും ഇതൊന്നിച്ചയയ്ക്കുന്നു.

(1893 കർക്കടകം 2 ന് ഓമല്ലൂർ പള്ളിയിൽ നിന്നും ചാത്തുരുത്തിൽ കൊച്ചുമാത്തുവിന് എഴുതിയ കത്തിൽ നിന്നും ഡോ. സാമുവേൽ ചന്ദനപ്പള്ളി, *പവിത്രരചനകൾ* പേജ് 129)

33. പുതുക്കിപ്പണിത പരുമലപ്പള്ളിയുടെ താല്ക്കാലിക കൂദാശ

ദീർഘകാലമായി നടന്നുവരുന്ന പരുമലപ്പള്ളിയുടെ പണി ഒരുവിധം പൂർത്തിയാക്കുവാൻ ഇടയായി. പണി പൂർത്തിയാക്കുവാനുള്ള കഠിനയത്നത്തിൽ അനേകം പേർ സഹകരിച്ചു. ഇടവകകളിൽ നിന്ന് പിടിയരിയെടുത്തും , സംഭാവനകൾ സ്വീകരിച്ചും ഒക്കെയാണ് പണി പൂർത്തിയാക്കിയത്. 1895 ജനുവരി 27 ന് (മകരം 15) പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയും പരുമല തിരുമേനിയും ചേർന്ന് പള്ളിയുടെ താല്ക്കാലിക കൂദാശ നിർവ്വഹിച്ചു. വിത്തുകൾക്കുവേണ്ടി ദൈവമാതാവിന്റെ മധ്യസ്ഥതാപെരുന്നാളിന്റെ ദിവസം കൂദാശ ചെയ്ത പുതിയ പള്ളിയിൽ മൂന്നു ത്രോണോസുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. നടുവിലത്തെ ത്രോണോസ് പത്രോസ് പൗലൂസ് ശ്ലീഹാമാരുടെ തന്നെ നാമത്തിൽ മുമ്പത്തെ പള്ളിയിലേതുപോലെയും, പുതുതായി ചേർത്ത വടക്കുവശത്തെ ത്രോണോസ് വി. ദൈവമാതാവിന്റെ നാമത്തിലും, തെക്കുവശത്തെ ത്രോണോസ് വി. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ നാമത്തിലും പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടു. പക്ഷെ, സെമ്മിനാരിയി കെട്ടിടത്തിന്റെ പണി പിന്നെയും നടത്തുവാനുണ്ടായിരുന്നു.

34. ഊർശ്ലേം യാത്ര

പരുമലപ്പള്ളി കൂദാശ നിർവ്വഹിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ തനിക്ക് നിർവ്വഹിക്കാനായി കുറെക്കാലമായി പരുമലത്തിരുമേനി പ്രാർത്ഥനയിലും തയ്യാറെടുപ്പിലും കരുതിയിരുന്ന കാര്യമാണ്, വിശുദ്ധനാട് സന്ദർശിക്കുകയെന്നത്. ഇതിനായി മലങ്കരയിലുള്ള പള്ളികളും വ്യക്തികളും അയ്യായിരത്തിൽപ്പരം രൂപയോളം സംഭാവന നല്കി. അതിൻപ്രകാരം പരുമലപ്പള്ളി കൂദാശ നടത്തിയതിന്റെ പിറ്റേന്നുതന്നെ, കൃത്യമായി പറഞ്ഞാൽ, 1895 ജനുവരി 28 തിങ്കളാഴ്ച (മകരം 16 ന്) പരുമലയിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ടു. യാത്രാസംഘത്തിൽ ആകെ എട്ടുപേരുണ്ടായിരുന്നു. 1) പരുമല തിരുമേനി 2) വട്ടശ്ശേരി ഗീവറുഗീസ് മല്പാൻ 3) വെട്ടിക്കൽ കൊച്ചുപൗലൂസ് റമ്പാൻ 4) തുമ്പമൺ കരിങ്ങാട്ടിലച്ചൻ 5) തെക്കൻപറവൂർ തോപ്പിൽ ലൂക്കോസ് അച്ചൻ 6) കടമ്പ

നിട്ട പുത്തൻപുരയ്ക്കൽ ഗീവർഗീസ് അച്ചൻ 7) ശീമക്കാരൻ സ്ലീബാ ശെമ്മാശൻ 8) പരുമല തോപ്പിൽ പീലിപ്പോസ് എന്ന ചെറുപ്പക്കാരനായ സഹായി. ഇവരിൽ ആദ്യത്തെ ആറുപേരും കൂടി 1895 കുംഭം 9 ന് കൊച്ചി യിൽ നിന്ന് യാത്രപുറപ്പെട്ടു. ശെമ്മാശനും സഹായിയും നേരത്തെതന്നെ ബോംബെയ്ക്ക് പോയിരുന്നു.

ഊർശ്ലേമിലെ അന്നത്തെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരുന്ന ഗീവർഗീസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിന്റെ ക്ഷണപ്രകാരവും, ഒത്താശപ്രകാരവുമായി രുന്നു യാത്ര. യാത്രയുടെ പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യം എന്തായിരുന്നുവെന്ന് പരുമല തിരുമേനിതന്നെ തന്റെ ഊർശ്ലേം യാത്രാവിവരണത്തിന്റെ ആദ്യവാചകത്തിൽ ഇങ്ങനെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

“വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന പ്രധാന ചരിത്രസംഭവങ്ങൾ നടന്ന സ്ഥലവും, ദാവീദു മുതലായ മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ രാജധാനിയും, ലോകരക്ഷകനായ യേശുമിശിഹായുടെ കാല്പ്പാദങ്ങളാലും ലോകത്തിൽ പാപങ്ങളെ നീക്കിക്കളയുന്ന ദിവ്യകുഞ്ഞാടിന്റെ ജീവബലി യാലും ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതുമായ ഊർശ്ലേം പട്ടണവും, അതിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള വിലയേറിയ മാണിക്കങ്ങളാകുന്ന കർത്താവിൻ കബർ മുതലായ പരിശുദ്ധസ്ഥലങ്ങളും, സന്ദർശിച്ച് അനുഗ്രഹങ്ങളെ പ്രാപിക്കണമെന്ന് വളരെക്കാലമായി നമ്മിൽ ആഗ്രഹം ജനിച്ചിരുന്നു.”

ഊർശ്ലേം യാത്രയുടെ ഏറ്റവും സംക്ഷിപ്തമായ ഒരു വിവരണം, ഡോ. സാമുവേൽ ചന്ദനപ്പള്ളി ‘പവിത്രരചനകളി’ൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. “1895 -ൽ പരുമല ഗീവറുഗീസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഊർശ്ലേം യാത്രാവിവരണമാണ് മലയാളത്തിലെ മൂന്നാമത്തെ യാത്രാവിവരണഗ്രന്ഥം.

ഗ്രന്ഥകാരനായ മെത്രാപ്പോലീത്താ വിശുദ്ധനാട് (ഊർശ്ലേം) സന്ദർശിച്ചതിന്റെ സംക്ഷിപ്തസുന്ദരമായ വിവരണമാണ് ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം. 1895 കുംഭം 9 ന് മെത്രാപ്പോലീത്തായും സംഘവും യാത്ര പുറപ്പെടുന്നു. 18 ന് പട്ടാമ്പിയിൽ നിന്നും തീവണ്ടിമാർഗ്ഗം ബോംബെയിൽ എത്തിയ അവർ, പാസ്പോർട്ട് സംബന്ധമായ സാങ്കേതിക പ്രശ്നങ്ങളുടെ ക്രമീകരണത്തിന് അവിടെ കുറെ ദിവസം തങ്ങിയ ശേഷം മീനം 8 ന് കപ്പലിൽ ഊർശ്ലേമിലേയ്ക്ക് പുറപ്പെട്ടു. എയിഡൻ, ബാബൽമണ്ടെബ്, ജൂബൽസ്ഗാർ, കുമറാൻ ദ്വീപുകൾ, ചെങ്കടൽ, ആഫ്രിക്കയിലെ ബർനീസ്, സൂയസ് ഉൾക്കടൽ, പോർട്ട്സയിഡ് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലൂടെയുള്ള ആപൽക്കരവും അത്ഭുതകരവുമായ യാത്രയ്ക്കുശേഷം യാത്രികർ യോപ്പാ തുറമുഖത്ത് ഇറങ്ങി. അവിടെ നിന്നും തീവണ്ടിമാർഗ്ഗമായിരുന്ന

യാത്ര. ഊർശ്ലേം റയിൽവേ സ്റ്റേഷനിലെത്തിയ ഈ തീർത്ഥാടകർക്ക് ഹൃദ്യമായ സ്വീകരണമാണ് ലഭിച്ചത്.... ഇവർ ദർശിച്ച പ്രധാന സ്ഥലങ്ങൾ, മർക്കോസിന്റെ ഭവനമാകുന്ന നമ്മുടെ ദയറാ, വിശുദ്ധ കബറിടം ഇരിക്കുന്ന ക്യംതാപള്ളി, അതിൽ സുറിയാനിക്കാർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള പല ജാതികളുടെ പള്ളികൾ, മാർ യാക്കോബ് ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം, കന്യാസ്ത്രീ അമ്മയെ മാമോദിസാ മുക്കിയ സ്ഥലം, ഗോഗുൽത്താ, കുരിശുനാട്ടിയതും പാറ പിളർന്നതുമായ സ്ഥലം, യോസേഫിന്റെയും നിക്കോദീമോസിന്റെയും കബറിടങ്ങൾ, ദാവീദിന്റെ ശവക്കല്ലറ, എസ്തപ്പാനോസിനെ കല്ലെറിഞ്ഞ സ്ഥലം, ഗത്സെമെന എന്ന തോട്ടം, രക്തനിലം, പീലാത്തോസിന്റെ അരമന, വിസ്താരസ്ഥലം, കർത്താവിനെ പിടിച്ചുകെട്ടിയ തൂണ്, ശ്ലോമ്മോന്റെ ദേവാലയം ഇരുന്നിടത്ത് ഇപ്പോൾ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന മുഹമ്മദുപള്ളി, ബേത്‌ലഹേമിൽ കർത്താവിന്റെ ജനനസ്ഥലം, തന്നെ കിടത്തിയ പുൽക്കൂട്, ഇടയന്മാർക്ക് ദൂതന്മാർ കാണപ്പെട്ട സ്ഥലം, എന്നുവേണ്ട സുവിശേഷത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി യരുശലേമിലും ബേത്‌ലഹേമിലും നടന്ന സംഭവങ്ങളെക്കുറിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളെ മിക്കവാറും കാണുകയും ദൈവാരാധനകൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു. (മലങ്കര ഇടവകപ്പത്രിക 1895, പു. 4, ല 5, പുറ. 77, 78)

വിശുദ്ധ നഗരത്തോട് വിടവാങ്ങിയ സംഘം 1895 മേടം 11 ന് ബുധനാഴ്ച സ്വദേശത്തേയ്ക്ക് മടങ്ങി. ഇടവം 5 ന് വെള്ളിയാഴ്ച പന്ത്രണ്ടരമണിക്ക് ഷൊർണ്ണൂർ സ്റ്റേഷനിൽ അവർ കാലുകുത്തിയതോടുകൂടി ആ തീർത്ഥയാത്ര അവസാനിച്ചു" (പവിത്രരചനകൾ, പേജ് 23, 24).

അങ്ങനെ രണ്ടാഴ്ചയിലധികം വിശുദ്ധനാട്ടിൽ, അതും കഷ്ടാനുഭവാഴ്ചയും ഉയിർപ്പും ഉൾപ്പെട്ട കാലം. ചെലവഴിക്കാൻ തക്കവണ്ണം ഇടയായ തീർത്ഥയാത്ര ഒരു ഉജ്ജ്വലമായ ആത്മീയാനുഭവമാണ് പരുമല ത്തിരുമേനിക്കും സംഘത്തിനും സമ്മാനിച്ചത്.

പരുമലത്തിരുമേനിയുടെയും സംഘത്തിന്റെയും ഊർശ്ലേം യാത്രയുടെ കലണ്ടർ ഫാ. ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിലാണു തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നത്. ഇംഗ്ലീഷ് കലണ്ടർ അനുസരിച്ച് ഊർശ്ലേം യാത്രയെ മനസ്സിലാക്കാൻ വളരെ പ്രയോജനകരമാണ്:

"പരുമല മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് ഊർശ്ലേമിലേക്ക് നടത്തിയ യാത്രയ്ക്ക് അഞ്ച് ഘട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

1. പരുമലയിൽനിന്നു ബോംബെയിലേയ്ക്ക്

1895 ജനുവരി 27 ന് ഞായറാഴ്ച പരുമലപ്പള്ളി താല്ക്കാലികമായി കൂദാശ

ചെയ്തു. പിറ്റേദിവസം 28 ന് തിങ്കളാഴ്ച പരുമലയിൽ നിന്നും ഊർശ്ലേമി ലേയ്ക്ക് ജലമാർഗ്ഗം യാത്ര തിരിച്ചു. ഫെബ്രുവരി 7 ന് വ്യാഴാഴ്ച മുളന്തുരുത്തിയിലും 16 ന് ശനിയാഴ്ച കൊച്ചിയിലും, എത്തി. കേരളത്തിലെ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും സമാഹരിച്ച കാഴ്ചകളും വഴിപാടും പരുമല തിരുമേനിയും യാത്രാസംഘവും ഈ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും നേരിട്ട് സ്വീകരിച്ചു. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്ന്യാസ്യോസ് അഞ്ചാമന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളും വാങ്ങി ഒലവക്കോട് റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ നിന്നു ബോംബെയിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചു. മദ്രാസിലെ ആർക്കോണത്ത് എത്തി. അവിടെ നിന്നാണ് ബോംബെയ്ക്കുള്ള ട്രെയിനിൽ കയറുന്നത്. ട്രെയിൻ യാത്രയെക്കുറിച്ച് പരുമലത്തിരുമേനി: ബോംബേ – മദ്രാസ് വണ്ടിയെക്കാൾ വേഗത കൂടുന്നതും അടുത്ത് സ്റ്റേഷനില്ലാത്തതിനാൽ ഇടയ്ക്ക് അധികം താമസമില്ലാത്തതും മുറികൾ വിസ്താരം ഉള്ളതും ആകുന്നു എന്ന് പറയുന്നു.

2. ബോംബെയിൽ നിന്നു യോപ്പയിലേയ്ക്ക്

പരുമലത്തിരുമേനിയും യാത്രാസംഘവും ബോംബെയിൽ നിന്ന് യാത്ര തിരിക്കുവാൻ വളരെയേറെ താമസം നേരിട്ടു. 1895 മാർച്ച് 5ന് ചൊവ്വാഴ്ച ബോംബെയിൽ എത്തിയെങ്കിലും യാത്ര തിരിക്കുന്നത് 20 നാണ്. ബോംബെയിൽ 18 ദിവസം ചെലവിട്ടു. കപ്പലിൽ 18 ദിവസത്തെ യാത്രയുണ്ടായിരുന്നു യോപ്പയിലേയ്ക്ക്.

3. വിശുദ്ധനാട്ടിൽ

1895 ഏപ്രിൽ 7 ഓശാന ഞായറാഴ്ച പകൽ 11 മണിക്കാണ് കപ്പൽ യോപ്പാ തുറമുഖത്ത് എത്തിച്ചേരുന്നത്. ഊർശ്ലേമിൽ എത്തുമ്പോൾ കൃത്യം അഞ്ചരമണി. യേശുവിന്റെ കാല്പ്പാടുകൾ പതിഞ്ഞ പുണ്യസ്ഥലങ്ങൾ എല്ലാം സന്ദർശിക്കുന്നതിനായി 13 ദിവസം എടുത്തു. തുമ്പമൺ കരിങ്ങാട്ടിൽ സ്കറിയ കത്തനാർക്ക് ഏപ്രിൽ 13 ന് കോറെപ്പിസ്കോപ്പാ സ്ഥാനം നല്കി. ഏപ്രിൽ 22 ന് തിരികെ യോപ്പയിൽ എത്തി. ഈഗുപ്തായ (കോപ്റ്റിക്) ദയറായിൽ മൂന്നു ദിവസം താമസിച്ചു.

4. വിശുദ്ധനാട്ടിൽ നിന്നു ബോംബെയിലേയ്ക്ക്

1895 ഏപ്രിൽ 25 ന് വ്യാഴം പരുമലത്തിരുമേനിയും യാത്രാസംഘവും യോപ്പയിൽ നിന്നും കപ്പൽ കയറി. മുമ്പിൽ പോയ ഒരു കപ്പൽ സൂയ്സ് തോട്ടിൽ ഉറച്ചതിനാൽ പരുമലത്തിരുമേനിയും സംഘവും യാത്രചെയ്ത കപ്പൽ തോടിന്റെ ഒരുഭാഗത്ത് കിടക്കേണ്ടതായി

വന്നു. മെയ് 13 ന് തിങ്കളാഴ്ച രാവിലെ 10 മണിയോടുകൂടി ബോംബെയിലിറങ്ങി.

5. ബോംബെ – ഷൊർണ്ണൂർവഴി പരുമലയിൽ

ബോംബെയിൽ നിന്നും ട്രെയിൻ മാർഗ്ഗം മെയ് 17 ന് വെള്ളിയാഴ്ച ഷൊർണ്ണൂരിലെത്തി. അവിടെ നിന്നും പഴഞ്ഞിപ്പള്ളിയിൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ വന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് അറിഞ്ഞ് നേരിട്ട് അങ്ങോട്ടുപോയി. അന്യോന്യം ആലിംഗനം ചെയ്തശേഷം ഊർശ്ലേം സന്ദർശനാനുഭവങ്ങൾ പങ്കിട്ടു. പിന്നീട് ചാവക്കാട്, വടക്കൻ പറവൂർ, വഴി കൊച്ചിയിൽ എത്തി. സ്വദേശമായ മുളന്തുരുത്തി, കണ്ടനാട് പള്ളികൾ സന്ദർശിച്ചു. പരുമലത്തിരുമേനിക്ക് എല്ലായിടത്തും രാജോചിത സ്വീകരണങ്ങൾ ലഭിച്ചു.

മുളന്തുരുത്തിയിൽ നിന്നു ജൂൺ 4 ന് കോട്ടയം കുമരകം പള്ളിയിൽ എത്തി. കുമരകത്തുനിന്നും ജലമാർഗ്ഗം താഴത്തങ്ങാടിയിലേയ്ക്ക് എതിരേറ്റു. പിന്നീട് കനകപ്പല്ലക്കിൽ പട്ടണം ചുറ്റി ആഘോഷമായി പഴയ സെമിനാരിയിലേയ്ക്ക് ആനയിച്ചു. അവിടെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമനും സെമിനാരി അദ്ധ്യാപകരും വിദ്യാർത്ഥികളും സ്വീകരിച്ചു. അനന്തരം ജൂൺ 6 ന് നിരണത്ത് വലിയ സ്വീകരണം ഏറ്റുവാങ്ങി പരുമലയിൽ എത്തിച്ചേർന്നു.

പരുമലയിൽ നിന്നും ഊർശ്ലേമിൽ പോയി തിരികെ പരുമലയിൽ എത്തിയപ്പോൾ യാത്രയുടെ ദൈർഘ്യം 130 ദിവസം,. 1895 ജനുവരി 29 തിങ്കളാഴ്ച പരുമലയിൽ നിന്നും യാത്ര തിരിച്ച പരുമല തിരുമേനി ഊർശ്ലേം സന്ദർശിച്ച് തിരിച്ചെത്തുന്നത് ജൂൺ 6 ന് ആണ്. ഏകദേശം നാലരമാസം യാത്ര നീണ്ടു നിന്നു" (*പരുമലത്തിരുമേനി മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ*, പേജ് 41-43).

പരുമലത്തിരുമേനി ആ മലയാളത്തിലെ ഒരനുഗൃഹീത എഴുത്തുകാരനും, ക്രൈസ്തവപാരമ്പര്യത്തിലെ അനന്യ ആത്മീയദർശകനുമാക്കുന്ന അനശ്വര ഗ്രന്ഥമാണ് 1895 ജൂലൈയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച "ഊർശ്ലേം യാത്രാവിവരണം." അനേകം അനുഭവങ്ങളോടൊപ്പം യേശുതമ്പുരാന്റെ കബറിടത്തിൽ, ഓരോ ഉയിർപ്പ് പെരുന്നാളിലും ലഭ്യമാകുന്ന "പുത്തൻതീ"യുടെയും മറ്റും വിവരണം ഊർശ്ലേം യാത്രയിൽ നൽകുന്നത് വായനക്കാരിൽ ഒരു പുത്തൻ വെളിച്ചം പകരാൻ പര്യാപ്തമാണ്. കൂടാതെ 1895 മിഥുനം ലക്കം മലങ്കര ഇടവകപ്പത്രികയിൽ നിസ്സായിലെ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിനെക്കുറിച്ച് പരുമലത്തിരുമേനി എഴുതിയ ലേഖനം അന്നത്തെ സാമാന്യജനങ്ങൾക്ക് പുരാതന ക്രൈസ്തവ പൈതൃകത്തിലേക്ക് താല്പര്യം ജനിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു.

35. ഒരുജ്ജ്വലപ്രഭാഷണം

1895 –ൽ ഊർശ്ലേം യാത്ര കഴിഞ്ഞ് തിരിച്ചെത്തിയ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് പരുമലപ്പള്ളിയിൽ ചെയ്ത ഒരു പ്രഭാഷണം അനേകരുടെ മുക്തകണ്ഠമായ പ്രശംസ പിടിച്ചുപറ്റി. പ്രസ്തുത പ്രഭാഷണം, പിൽക്കാലത്ത് എം.രാമ വർമ്മ തമ്പുരാന്റെ “പ്രഭാഷണങ്ങൾ” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഭക്തവചനം എന്ന ശീർഷകത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കയും ഉണ്ടായി. വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിൽ നിന്ന് ഈ പുസ്തകം ഒരു പാഠപ്പുസ്തകമായി അംഗീകാരം നേടുകയുണ്ടായി ‘ഭക്തവചനം’ എന്ന പ്രഭാഷണം പ്രധാനമായും നാലു കാര്യങ്ങളാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. (1) തീർത്ഥാടനത്തിന്റെ പൊരുൾ (2) ക്രൈസ്തവ സുവിശേഷ ദൗത്യം (3) ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ആവശ്യകത (4) വിദ്യാഭ്യാസവും പ്രാർത്ഥനാജീവിതവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം.

ഒരു തീർത്ഥാടനത്തിലെ യഥാർത്ഥ നേട്ടമെന്തെന്നു സ്വന്തം അനുഭവത്തിൽ കൂടി വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു പ്രസ്താവന ഇപ്രകാരമാണ്. “അവിടെ ഓരോ പുണ്യസ്ഥലങ്ങളിലും ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായ മനസ്സിളക്കവും പാപവിചാരവും അനുതാപവും ഭക്തിയും ഞങ്ങളുടെ ആയുസിൽ ഒരിക്കലും അനുഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത മാതിരിയിലായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ മനസ്സു ദൈവത്തിൽ ലയിച്ചതു പോലെ തോന്നി. അവിടെ നിന്നും എഴുന്നേൽക്കാതെ സദാ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട്. കിടന്നാലോ എന്നു തോന്നി, ഞങ്ങളുടെ മനസ്സുരുകി.”

ക്രൈസ്തവ സുവിശേഷ ദൗത്യം, പ്രധാനമായും സമൂഹത്തിലെ സാധുക്കളുടെ ഇടയിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെന്ന് അവരുടെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ തീർക്കുകയും, അവർക്ക് അറിവുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും, അവരെ പാപങ്ങളിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണെന്ന് തിരുമേനി പറയുന്നു.

ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം കൊണ്ട്, മഹാന്മാർ ഇംഗ്ലീഷിൽ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കുവാനും, അതുമൂലം യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തീയത വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഉണ്ടാകുവാനും ഇടയാകും എന്ന ശുഭാപ്തി വിശ്വാസം തിരുമേനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് മറ്റുമതക്കാരുടെയിടയിലും ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂൾ സ്ഥാപിക്കണം എന്നദ്ദേഹം പറയുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ പ്രാർത്ഥനാശീലം ചേർന്നു വരുമ്പോഴാണ് സത്യം, സന്മാർഗാചരണം, വിശ്വാസം, ഭക്തി, പരസ്പരബഹുമാനം മുതലായവ വളരുന്നതെന്ന് തിരുമേനി പറയുന്നു. പ്രാർത്ഥന, “ശൈശവത്തിലെ ഉത്സാഹവും യൗവനത്തിലെ ആശ്രയവും, വാർധക്യത്തിലെ സമാധാനവുമാകുന്നു” എന്ന് ഈ പ്രഭാഷണത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

36. വിദ്യാഭ്യാസപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ

ഊർശ്ലേം സന്ദർശനത്തിൽ, യേശുതമ്പുരാന്റെ കബറിടത്തിൽ ഉയിർപ്പു പെരുന്നാളിനു കണ്ട "പുത്തൻ തീ" പരുമല തിരുമേനിയുടെ മനസിൽ രണ്ടു പ്രധാന അഗ്നി സ്ഫുലിംഗങ്ങളായി പരിണമിച്ചുവെന്നു തോന്നുന്നു. 1. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ആവശ്യകതാ ബോധം 2. സമൂഹത്തിൽ അതു വരെ അവഗണിക്കപ്പെട്ടു കിടന്നവരുടെ ഉദ്ധാരണം.

വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ തിരുവിതാംകൂർ ഗവർമെന്റ് വിപ്ലവകരമായ ഒരു സമീപനം സ്വീകരിച്ചതും 1895-96 കാലഘട്ടത്തിലായിരുന്നു. എല്ലാ വിഭാഗം ആളുകൾക്കും വിദ്യാഭ്യാസം ഒരവകാശവും, സർക്കാരിന് അത് ഒരു ഉത്തരവാദിത്വവും ആണെന്നംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പരുമല തിരുമേനിയും കർമ്മോത്സുകനായി. 1895 ആഗസ്റ്റിൽ തുമ്പമൺ പള്ളിമേടയിൽ ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂൾ ആരംഭിച്ചു. ഇത് പിന്നീട് പ്രത്യേകം കെട്ടിടത്തിലേക്ക് മാറ്റുവാനായി പുതിയ കെട്ടിടത്തിന് ശിലാസ്ഥാപനം നിർവ്വഹിച്ചതും പരുമല തിരുമേനിയാണ്. 1901 ജനുവരി 23-ന് പുതിയ കെട്ടിടത്തിൽ പഠനം ആരംഭിച്ചു.

പിന്നീട് മുളന്തുരുത്തി സെന്റ് തോമസ് ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളും, 1899-ൽ കുന്നം കുളത്ത് മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് സ്കൂളും, 1900-ൽ കുന്നുംകുളത്ത് പാറേൽ അങ്ങാടി സെന്റ് മേരീസ് സ്കൂളും, 1901-ൽ തിരുവല്ല എം. ജി. എം. സ്കൂളും, കോട്ടയം താഴത്തങ്ങാടി സ്കൂളും ആരംഭിക്കുവാനുള്ള പ്രാരംഭ ശ്രമങ്ങൾ നടത്തിയത് പരുമല തിരുമേനിയായിരുന്നു. തിരുവല്ലയിൽ സർക്കാർ ഗേൾസ് സ്കൂൾ ആരംഭിക്കുവാനുള്ള കമ്മറ്റിയുടെ ഖജാൻജി പരുമല തിരുമേനിയായിരുന്നു.

37. അധഃസ്ഥിതരുടെ ഉദ്ധാരണത്തിനായി

ഊർശ്ലേമിൽ നിന്നു തിരിച്ചുവന്ന് പരുമലയിൽ നടത്തിയ പ്രസംഗത്തിൽ, അധഃസ്ഥിതരുടെ ഉദ്ധാരണം ക്രിസ്തീയ ദൗത്യമായി പറഞ്ഞ തിരുമേനി തൽസംബന്ധമായ നടപടികളിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു. 1897 മിഥുനത്തിലെ ഇടവകപ്പത്രികയിൽ ഇപ്രകാരം ഒരു വാർത്ത കാണുന്നു:

"ചെന്നിത്തല: നിവ. ദി. ശ്രി, മാർ ഗ്രീഗോറിയാസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥലത്ത് എഴുന്നെള്ളി സഭയിൽ ചേർന്ന പുലയരെ അനുഗ്രഹിച്ച് പേരു വിളിക്കുകയും പള്ളിക്കാരെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുകയും മേൽ നടത്തിപ്പിനു ചില നിശ്ചയങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു." ഇതുപോലെയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ കാളികുന്ന്, മല്ലപ്പള്ളി, പുതുപ്പള്ളി, കല്ലുങ്കത്ര മുതലായ

സ്ഥലങ്ങളിലും നടന്നു. പുലയരിൽ നിന്ന് സഭയിലേക്ക് ചേർന്നവർക്ക്, ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രത്യേക പള്ളികൾ പണികഴിപ്പിക്കുകയും, അവരുടെ കുട്ടികൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസ സൗകര്യങ്ങൾ ക്രമീകരിക്കയും ചെയ്തു. അധഃസ്ഥിതരുടെ ഇടയിൽ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഒരു കൂട്ടം സുവിശേഷകരെയും, സെമിനാരി വിദ്യാർത്ഥികളെയും നിയോഗിക്കുവാൻ തിരുമേനി ശ്രദ്ധിച്ചു. പൊതുവായിട്ട് നടത്തിയിരുന്ന സുവിശേഷയോഗങ്ങളിലെ മറ്റു പ്രസംഗകരായിരുന്ന സ്ലീബാശെമ്മാശനും (അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ മിക്കപ്പോഴും പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിരുന്നത് പി. പി. ജോസഫ് കത്തനാരായിരുന്നു), കോനാട്ട് മാത്തൻ കത്തനാരും, കണിയാന്ത്ര നൈനാൻ കത്തനാരും, മുറന്തൂക്കത്തിൽ മാത്തു കത്തനാരും അധഃസ്ഥിതരുടെ ഉന്നമനക്കാര്യം ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാൻ, തിരുമേനിയോടൊപ്പം ഉത്സാഹിച്ചിരുന്നു.

38. വീണ്ടു അബദ്ധോപദേശങ്ങൾക്കെതിരേ

1897 (1073) മകരം 23-ന് കല്ലുങ്കത്ര പള്ളിയിൽ നിന്നു, നിരണം മുതലായ എല്ലാ ഇടവകകളിലും ഉൾപ്പെട്ട പള്ളികൾക്കായി എഴുതിയ കല്പന സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കാര്യം ഉണ്ട്: ദുരുപദേശങ്ങളെക്കുറിച്ച് സുക്ഷ്മതയോടെ വർത്തിച്ചില്ലെങ്കിൽ സത്യവിശ്വാസികൾ വഞ്ചിക്കപ്പെടും. ഈ സൂക്ഷ്മതയ്ക്കായി ഒരു പ്രത്യേക കാര്യം പള്ളികളെ ഉത്ബോധിപ്പിക്കുകയാണ്: പള്ളികളിൽ പ്രസംഗിക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നത് നല്ലവണ്ണം വിവേചിച്ചറിഞ്ഞവരേ ആകാവൂ. തിരുമേനിയുടെ വാക്കുകൾതന്നെ ശ്രദ്ധിക്കാം:

“പള്ളിയിൽ പട്ടക്കാർ പ്രസംഗിക്കുന്നതു കൂടാതെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് കൈവെപ്പോടും കല്പനയോടും കൂടെ അയയ്ക്കപ്പെടുന്ന ഉപദേശികളെകൊണ്ടും പ്രസംഗം നടത്തിച്ചു കൊൾവിൻ. അല്ലാതെ ഉപദേശികളെന്നു പറഞ്ഞു വരുന്ന മത വിരോധികളെക്കൊണ്ടും കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നോമ്പ്, നമസ്ക്കാരം, കുരിശുവര, കുമ്പിടീൽ, കുർബ്ബാന, കുമ്പസാരം, മാമ്മോദീസ, രോഗികൾക്കുള്ള സൈത്തുപൂശൽ മുതലായ കർമ്മങ്ങളും, തമ്പുരാനെ പെറ്റ അമ്മയോടും പരിശുദ്ധന്മാരോടുമുള്ള മധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനകളും നിസ്സാരമെന്നു വച്ചു അവയെ ആദരിക്കാതെ നിന്ദിക്കുന്ന കള്ള ഉപദേഷ്ടാക്കളെക്കൊണ്ടും പള്ളിയിൽ വച്ചോ നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ വെച്ചോ പ്രസംഗിപ്പിക്കയും, അവരുടെ ദുരുപദേശങ്ങളെ കേൾക്കയും ചെയ്തു പോകരുത്. അങ്ങനെയുള്ളവർ വഞ്ചകന്മാരാകയാൽ അവർക്ക് നിങ്ങളിൽ സ്ഥലം കൊടുക്കയും അരുത്. എന്നാൽ ആരെങ്കിലും അനുസരണം വിട്ട് ഇതിനെ എതിർത്ത് പ്രവർത്തിക്കുന്നതായി കാണപ്പെട്ടാൽ അവനെ നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിൽ അന്യനായി വിചാരിച്ചു കൊള്ളുകയും വേണം.”

39. കല്പനകളുടെ ബാഹുല്യവും കല്പന നമ്പർ ബുക്കും

1897-98 മുതലുള്ള കാലം, പരുമല തിരുമേനിയുടെ ഔദ്യോഗിക പദത്തിൽ വളരെ തിരക്കു പിടിച്ച കാലം ആയിരുന്നു. പരുമല സെമിനാരി കെട്ടിടത്തിന്റെ പണി തുടർന്നു വന്നിരുന്നതിനാൽ തൽസംബന്ധമായി പണപ്പിരിവും മറ്റു കാര്യങ്ങളും ഒരു വശത്ത്; പ: പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായ്ക്ക് മലങ്കര നിന്ന് കൊടുത്തു കൊണ്ടിരുന്ന റിശീസാ പിരിച്ച് അയച്ചുകൊടുക്കാനുള്ള ജോലി മറ്റൊരുവശത്ത്, ഇതു രണ്ടും കൂടാതെ, മലങ്കര മുഴുവൻ തന്നെ സഭാഭരണ സംബന്ധമായി അന്വേഷിക്കേണ്ട ചുമതല വേറൊരു വശത്ത്. ഈ സാഹചര്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഉതകുന്ന തിരുമേനിയുടെ 'കല്പന നമ്പർ ബുക്കുകൾ' (കല്പനകളുടെ സംക്ഷിപ്തവും ചില കല്പനകൾ മുഴുവനും തന്നെ രേഖപ്പെടുത്തി വയ്ക്കുന്ന ബുക്ക്) രണ്ടെണ്ണം ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. അവയിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ, പരുമല തിരുമേനിയുടെ പ്രവർത്തന വൈപുല്യത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നവയാണ്. അവയിൽ ചിലത്:

i. കോട്ടയം കുരിശുപള്ളിയിലെ കരിങ്കൽ കുരിശ് നിന്ന നിലയിൽ നിന്ന് ഉയർത്തി വയ്ക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കാൻ ബന്ധപ്പെട്ടവരെ വിളിക്കാൻ, 1073 (1898) കന്നി 16-ാം തീയതി 8-ാം നമ്പർ കല്പന അയച്ചു (പിന്നീട് ഈ കുരിശ് ത്രോണോസിൽ ഇന്ന് കാണുന്നതുപോലെ സ്ഥാപിക്കാൻ അഭിപ്രായസമന്വയം ഉണ്ടായി)

ii. കോട്ടയത്ത് പുത്തൻപള്ളിയിലെ പട്ടക്കാർ എല്ലാവർക്കും കൂടി റിശീസാപണപ്പിരിവു നടത്താൻ, 1073 (1898) കന്നി 30-ാം തീയതി 10-ാം നമ്പർ കല്പന അയച്ചു.

iii. പരുമല സെമിനാരിപ്പണിക്ക് തടികിട്ടുന്ന കാര്യത്തിന് വേൾകുളത്ത് ഗീവറുഗീസിനും, തെരകത്തു കൊച്ചു കോശിക്കും, എണ്ണശേരിൽ ഗീവറുഗീസിനും കല്പനകൾ കന്നി 19 ന് എഴുതി.

iv. പുത്തൻകാവു പള്ളിക്കാർക്ക്, പുതുശ്ശേരി മുറിക്കാരുടെ പള്ളിക്കൂടം പണിയുന്നതിന് പള്ളിയിൽ നിന്ന് 25 രൂപാ കൊടുക്കുവാനുള്ള കല്പന, 1073 തുലാം 21ന് എഴുതി.

v.മാവേലിക്കര കിഴക്കെപറമ്പിൽ തോമസ് പണിക്കർക്ക്, 500 കല്ലുവെട്ടിച്ചു കൊടുത്തയയ്ക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്ന കല്പന, 1073 തുലാം 23 ന് എഴുതി.

vi. പരുമല സെമിനാരിപ്പണിക്ക് പണം പിരിക്കാനും, പണി നടത്തുന്ന

തിനും ചുമതലപ്പെട്ട പള്ളി കിഴക്കേതിൽ ഔസേപ്പിന് തൽസംബന്ധമായ കല്പന, 1073 തുലാം 27 ന് എഴുതി.

vii. കവിയൂർ സ്ലീബാപ്പള്ളിക്ക് അവരുടെ പള്ളി പണിയെക്കുറിച്ചും അവർ സിമ്മനാരി പണിക്ക് കൊടുത്തയച്ച പണത്തെക്കുറിച്ചും, 1073 29 ന് കല്പന എഴുതി.

viii. തുമ്പമൺ പള്ളിക്കാർക്ക്, വ്യാഴാഴ്ച കല്യാണം സാധ്യമല്ലെന്നു കാണിച്ച് 1073 വൃശ്ചികം 13 ന് കല്പന എഴുതി.

ix. അയിരൂർ വലിയ പള്ളി വെള്ളപ്പൊക്കത്തിൽ തകർന്നു പോയതിനു പകരം, പുതുതായി പണിതിരിക്കുന്നതിൽ ആദ്യമായി കുരിശു വച്ചു കുർബാന ചൊല്ലാൻ, കടമ്മനിട്ട പുത്തൻ പുരയ്ക്കൽ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാരെ ചുമതലപ്പെടുത്തുന്ന കല്പന, 1073 വൃശ്ചികം 14 ന് എഴുതി.

x. താമരപ്പള്ളിൽ കൊച്ചുകത്തനാർക്ക്, സിമ്മനാരി പണി വകയ്ക്ക് റാന്നിയിൽ പള്ളിക്കാരു തടിയും തച്ചുപിരിവും തരുമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് നടത്തിക്കുവാൻ കല്പന, 1073 വൃശ്ചികം 22 ന് എഴുതി.

xi. വാകത്താനത്തു പള്ളിയിൽ "ആത്മസംബന്ധമായും പള്ളിസംബന്ധമായും ഉള്ള എല്ലാകാര്യങ്ങളും വെടിപ്പായും യോഗ്യമായും" നടന്നു കാണ്മാൻ ആഗ്രഹിച്ചു കല്പന, 1073 വൃശ്ചികം 20 ന് എഴുതി. കല്പനയിലെ ഒരു പ്രസ്താവന "കടം ധനമല്ല; ജഡപ്രകാരമുള്ള കടം ആത്മപ്രകാരമുള്ള കടത്തെയും ഉണ്ടാക്കും."

xii. വഞ്ചിത്ര പള്ളിക്കാർക്ക്, പള്ളി വെക്കുന്നതിന് അനുവാദം കിട്ടിയിരിക്കയാൽ, ധനുമാസം 25 ന് ഹനനിയ, അസറിയ, മിഖായെൽ എന്നിവരുടെ നാമത്തിൽ കുരിശു വച്ചു കുർബ്ബാന ചൊല്ലാൻ അനുവദിച്ചു കൊണ്ടും ഇക്കാര്യത്തിൽ പൂവത്തൂർ യാക്കൊബു കത്തനാർക്ക് ചുമതല കൊടുത്തു കൊണ്ടും കല്പന, 1073 ധനുമാസം 8-ാം തീയതി എഴുതി.

xiii. അയിരൂർ മതാപ്പാറപ്പള്ളിക്കാർക്ക്, പള്ളി പുത്തനായി ഒരുക്കിയിരിക്കയാൽ അതിൽ കുരിശു വച്ചു കുർബാന ചൊല്ലുന്നതിന് അയിരൂർ തെങ്ങും തോട്ടത്തിൽ അബ്രഹാം കത്തനാരെ നിയമിച്ചു കൊണ്ട് ധനു 1073 19-ാം തീയതി കല്പന എഴുതി.

xiv. നിരണത്തു പള്ളിയിൽ രണ്ടുപേർ മദ്യപാനികളായിത്തീരുക നിമിത്തം, ടി. മുറിക്കാരുടെ ഹർജിയും വികാരി മുതൽ പേരുടെ റിപ്പോർട്ടും പ്രകാരം, മുടക്കു കല്പന 1073 മകരം 3 ന് എഴുതി.

xv. തുമ്പമൺ പള്ളിയിലെ പട്ടക്കാർ, ഇടവകകാരിൽ ചിലർ ക്ഷുദ്രക്കാ

രന്റെ പിന്നാലെ പോയതിന് ശാസിക്കായ്കയാൽ അവർക്കു ശാസനയായി, 1073 കുംഭം 24 ന് കല്പന എഴുതി.

xvi. മണർകാട്ടു പള്ളിയിലെ റിശീസാ പിരിവിന്, ഒറവയ്ക്കൽ മാത്തനെ എപ്പിത്രോപ്പോ ആയി നിയമിച്ച കല്പന, 1073 മീനം 18 ന് എഴുതി.

xvii. കോടിയാട്ടു യാക്കോബ് കത്തനാർക്ക്, പാലീക്കര പള്ളിയുടെ ജീർണ്ണാവസ്ഥ മാറ്റി പള്ളി പണിയിക്കാൻ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന കല്പന 1073 മേടം 9 ന് എഴുതി.

xviii. കോനാട്ടു മാത്തൻ മല്പാന് സുറിയാനി പ്രുമിയോൻ പുസ്തകം അയച്ചതിന് സന്തോഷ കല്പന, മേടം 18 ന് എഴുതി.

xix. കുറ്റിക്കാട്ട് പൗലൂസ് ശെമ്മാശിന് റമ്പാനാക്കുന്ന സംഗതിക്ക് കല്പന 1073 മിഥുനം 4 ന് എഴുതി.

xx. ബോംബെയിലെ ദാവിദുസാസുന്ന് പാത്രിയർക്കീസിന് റിശീസായായി 350 രൂപ അയയ്ക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് കർക്കടകം 1 ന് കല്പന അയച്ചു.

xxi. ദാവീദുസാസുന്നു- പാത്രിയർക്കീസിന് റിശീസാവകയിൽ 550 രൂപ കൂടി അയയ്ക്കുന്നതായി 1073 കർക്കിടകം 1 ന് കല്പന എഴുതി.

xxii. മാക്കാംകുന്നു പള്ളിക്കാർക്ക്, പള്ളി വീണു കിടക്കുന്നതിനെ രണ്ടാഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ ശരിയാക്കി ഓടിടാൻ കല്പന, 1073 കർക്കടകം 6 ന് എഴുതി.

xxiii. പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളി ഇടവകക്കാരായ വായന സംഘക്കാർക്ക്. എല്ലാ ഞായറാഴ്ചകളിലും രണ്ടു മണി മുതൽ തുടങ്ങി വായന, നമസ്കാരം മുതലായവ നടത്തി സന്ധ്യാ നമസ്കാരവും കഴിച്ചു പിരിയണമെന്ന് കല്പന, 1074 ചിങ്ങം 4 ന് എഴുതി.

xxiiii. വട്ടശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മല്പാന് പരുമല സെമ്മിനാരിയുടെ ഓടിട്ട കാര്യത്തിന് 1074 കന്നി 16 ന് എഴുതി.

(1897-ലെ കല്പനകളുടെ നമ്പർ ബുക്കിൽ നിന്നും)

40. രണ്ടു പട്ടംകൊടകൾ

1898 വൃശ്ചികത്തിൽ പരുമല തിരുമേനി നടത്തിയ രണ്ടു പട്ടംകൊടകൾ സഭയുടെ പിൽക്കാല ചരിത്രത്തിലെ രണ്ടു നായകന്മാരുടെ രംഗപ്രവേശവും കൂടിയായിരുന്നു. 1898 പഴയ സെമ്മിനാരി സ്ഥാപകന്റെ ഓർമ്മദിവസം, അങ്ക

മാലി ഇടവകയിലെ കുറ്റിക്കാട്ട് പൗലൂസ് ശെമ്മാശനും, കുറിച്ചി കല്ലാശേരി പുന്നൂസ് ശെമ്മാശനും പരുമല തിരുമേനി വൈദിക പട്ടം നൽകി. രണ്ടു പേർക്കും തൊട്ടടുത്ത ഞായറാഴ്ച റമ്പാൻ സ്ഥാനവും നൽകി. ഇവർ രണ്ടു പേരും പിൽക്കാല സഭാ ചരിത്രത്തിൽ അവിസ്മരണീയരായി. കുറ്റിക്കാട്ട് പൗലൂസ് റമ്പാനാണ് (കൊച്ചു പൗലൂസ് റമ്പാൻ) പിന്നീട് അങ്കമാലിയിലെ “വലിയ തിരുമേനി” എന്നറിയപ്പെട്ട, കുറ്റിക്കാട്ടിൽ (അയ്യമ്പള്ളിൽ) പൗലൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ്. കുറിച്ചി കല്ലാശേരി പുന്നൂസ് (ഗീവറുഗീസ്) റമ്പാനാണ്, പിന്നീട് മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കാ പ. ബസേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവ. രണ്ടുപേരും പിൽക്കാലത്ത് സഭയിൽ രണ്ടു കക്ഷികളുടെ നേതൃത്വം വഹിക്കേണ്ടി വന്നവരെങ്കിലും, അവർ തമ്മിൽ വളരെ ദൃഢമായ ആത്മബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നു.

41. പരുമല സെമിനാരിപ്പണിക്ക് തക്ക തുണ; കുറ്റിക്കാട്ടിൽ കൊച്ചു പൗലൂസ് റമ്പാൻ.

പരുമല പള്ളി വിപുലപ്പെടുത്തി പണിയണം എന്ന ആഗ്രഹത്തിൽ പണിക്കാര്യങ്ങളുടെ ചുമതല വഹിക്കാൻ ഒരു സഹായിയെ അന്വേഷിച്ചു. കടവിൽ പൗലൂസ് മാർ അത്താന്സ്യോസിന്റെ ശിക്ഷണത്തിൽ ആലുവാ സെമിനാരിപ്പണികൾക്ക് മേൽനോട്ടം വഹിച്ചിരുന്ന അങ്കമാലി കുറ്റിക്കാട്ടിൽ കൊച്ചു പൗലൂസ് റമ്പാച്ചന്റെ സേവനം കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. കൊച്ചു തിരുമേനിയുടെ ക്ഷണപ്രകാരം അദ്ദേഹം വന്ന് മൂന്നു വർഷത്തോളം പരുമല താമസിച്ച് തെക്കൻ പള്ളികളിൽ പോയി പിരിവുനടത്തി പരുമല സെമിനാരിപ്പണി നടത്തി.

42. ആർത്താറ്റു പള്ളിയിൽ

1899 ചിങ്ങത്തിൽ കുന്നംകുളം ആർത്താറ്റു പള്ളിക്കാരുടെ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ച് തിരുമേനി അവിടെ കുറെക്കാലം താമസിച്ചു.വളരെ വിപുലമായ ഒരിടവക ആയതിനാൽ, സെമിത്തേരിയും വിപുലപ്പെടുത്തണമെന്ന ആവശ്യം അന്നു പ്രബലമായി. ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് തിരുമേനിയുടെ സാന്നിധ്യത്തിലും നേതൃത്വത്തിലും ആലോചനകൾ നടന്നു. ചെറുമണ്ണൂർ ഐപ്പ് മുതലായവരുടെ സഹകരണത്താൽ നാലര ഏക്കറോളം വിസ്താരത്തിൽ, ബലിഷ്ഠമായ ചുറ്റുമതിലോടെ സെമിത്തേരി വിപുലപ്പെടുത്തി പണിതു. സെമിത്തേരിയുടെ ശിലാസ്ഥാപനം നിർവ്വഹിച്ചത് പരുമല തിരുമേനിയായിരുന്നു.

43. ശനിയാഴ്ച വൈകുന്നേരത്തെ കലാപരിപാടികളെ വിലക്കി

1899 ൽ ആണെന്നു തോന്നുന്നു ഒരു ഞായറാഴ്ച പരുമല തിരുമേനി ചെന്നിത്തലപ്പള്ളിയിൽ എത്തി. ആരാധനക്ക് ആളുകൾ തീരെ കുറവായിരുന്നു. കാരണം തിരക്കിയപ്പോൾ ആണ് മനസിലായത്, പള്ളിക്കടുത്ത് ശനിയാഴ്ച വൈകുന്നേരം ഒരു കലാപരിപാടി ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, പലരും അതിന് പോയിട്ട് വളരെ വൈകി വീട്ടിലെത്തിയതിനാൽ പിറ്റെ ദിവസം കുർബ്ബാനയ്ക്കു പോയില്ലെന്നും. ഈ കലാപരിപാടി എന്തായിരുന്നുവെന്നും ആരുടെയായിരുന്നെന്നും തിരുമേനി തിരക്കി. ഒരു ചവിട്ടു നാടകമായിരുന്നുവെന്നും, അതിൽ രാജാപ്പാർട്ടു കെട്ടിയത് കരുവേലിൽ കീവർച്ചൻ എന്ന പ്രശസ്ത നടനായിരുന്നുവെന്നും മനസ്സിലായി. തിരുമേനി കരുവേലിൽ കീവർച്ചനെ വിളിപ്പിച്ച് അനുമോദനം നൽകിയതിനോടൊപ്പം പറഞ്ഞു “കീവർച്ചാ മേലിൽ ശനിയാഴ്ച സായാഹ്നം നാടകം കളിക്കരുത്” എന്ന് ദൈവഭക്തനായ കീവർച്ചൻ സമ്മതിച്ചുവെങ്കിലും, എന്തുകൊണ്ടോ കീവർച്ചനും കുടുംബത്തിനും പല കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളും ഉണ്ടായി. പിൽക്കാലത്ത്, പരുമല തിരുമേനിയുടെ മധ്യസ്ഥതയിൽ പ്രത്യേകം ശരണപ്പെട്ട കുടുംബം അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കാനും ഇടയായി (സാം ചെറിയാൻ കരുവേലി, വിശാഖപട്ടണത്തുനിന്നും അയച്ച കുറിപ്പനുസരിച്ചാണ് ഈ സംഭവം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.)

44. കല്ലാശ്ശേരി പുന്നൂസ് (ഗീവർഗീസ്) റമ്പാനെ ക്ഷണിക്കുന്നു

1900– ആയതോടെ തിരുമേനി ക്ഷീണിതനും രോഗപീഡിതനും ആയിരുന്നു. കുറേ നാളായി അർശസ് രോഗത്തിനുള്ള ചികിത്സ നടത്തി വന്നിരുന്നുവെങ്കിലും സമ്പൂർണ്ണ സൗഖ്യമായില്ല. പരുമല അന്ന് പലവിധത്തിലും തിരക്കുപിടിച്ച ഒരു സഭാകേന്ദ്രമായി മാറിയിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് പരുമല സെമിനാരിക്കാര്യത്തിൽ ഒരു സഹായിയെ കണ്ടെത്തുവാൻ തിരുമേനി നല്ലവണ്ണം പ്രാർത്ഥിച്ച് ആലോചിച്ചു. 1900 ചിങ്ങം 23-ാം നു വെള്ളിയാഴ്ച കല്ലാശ്ശേരി പുന്നൂസ് റമ്പാനെ പരുമലയിലേക്ക് വിളിക്കുന്ന കല്പന പരുമല സെമിനാരിയിൽ നിന്ന് എഴുതി. പുന്നൂസ് റമ്പാൻ അന്ന് കടമ്പനാട് പള്ളിയിലും കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരിയിലും ഒക്കെയായി പ്രവർത്തിക്കുകയായിരുന്നു. ഒമ്പതാം വയസ്സിൽ വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് പരുമലയിൽ എത്തി പഠിച്ചിട്ടുള്ള പുന്നൂസ് റമ്പാന് പരുമലയിലേക്കുള്ള തന്റെ ഗുരുവിന്റെ ക്ഷണം സ്വന്തം ഭവനത്തിലേക്കുള്ള സ്വാഗതം പോലെ തോന്നി. പ്രസ്തുത കല്പനയിൽ, “പ്രിയനെക്കുറിച്ചുള്ള ആലോചന, ഇന്ന് ദൈവം നമുക്ക് തന്നു” വെന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ആലോചനയുടെ താല്പര്യം “പരുമല സെമിനാരിയും വസ്തു വകകളും ഉൾപ്പെടെ നമുക്കുള്ള സകലത്തെയും” ഏല്പിക്കുക എന്ന

തായിരുന്നു പുന്നൂസ് റമ്പാൻ എത്തി ചുമതലകൾ ഏൽക്കുകയും ചെയ്തു.

45 കോട്ടയം ചെറിയപള്ളി, മാർ ഏലിയാ ചാപ്പൽ, കോട്ടയം കുരിശുപള്ളി

കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിയുടെ ചരിത്രത്തിൽ 1900-ാംമാണ്ട് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്. ആ വർഷമാണ് ഹൈക്കോടതി വിധിപ്രകാരം മാർത്തോമ്മാക്കാരിൽ നിന്നു പള്ളി സഭയ്ക്കു വിട്ടു കിട്ടുന്നത്. അതുകൊണ്ട് 1900-ലെ അമ്പതു നോമ്പു ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് പരുമല തിരുമേനി ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്ന് ഇടവകക്കാർ അഗ്രഹിച്ചു. അങ്ങനെ വന്നു താമസിക്കുമ്പോൾ നടന്ന ഒരു സംഭവം ഇടവഴിക്കൽ ശ്രീ. ഇ. പി. മാത്യു വിവരിച്ചത് പ്രൊഫ. പി. എൻ. ചാക്കോയുടെ "വിശുദ്ധ ഇടയൻ" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. (പേജ് 44)

"കോട്ടയം ചെറിയപള്ളി 1900-ൽ ഹൈക്കോടതി വിധിപ്രകാരം മാർത്തോമ്മാക്കാരിൽ നിന്നു നടത്തിയെടുത്തശേഷം ആ ആണ്ടത്തെ അമ്പതു നോമ്പു കാലം മുഴുവനും അന്നു മലങ്കരയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സു സഭാ മേല്പട്ടക്കാർ നാലു പേരെയും ക്ഷണിച്ച് കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിയിൽ താമസിപ്പിച്ചു. അവർ നാലുപേരും പള്ളിയിൽ പല മുറികളിലായി താമസിച്ചു വരവേ ഒരു ദിവസം വൈകുന്നേരം പരുമല തിരുമേനി നമസ്കാരത്തിനായി മുറിയിൽ നിന്ന് താഴോട്ട് ഇറങ്ങി. തിരുമേനിമാർ പള്ളിക്കകത്തേക്ക് ഇറങ്ങുമ്പോൾ അവരെ ചൂടിക്കാനായി രണ്ടും മൂന്നും മുത്തുക്കുടകൾ ഗോവണി വാതുക്കൽ സൂക്ഷിക്കുക പതിവായിരുന്നു. പ്രസ്തുത ദിവസം തിരുമേനി ഇറങ്ങിയപ്പോൾ ഒരാൾ മുത്തുക്കുടയും നിവർത്തി തിരുമേനിയുടെ അടുത്തേക്കു ചെന്നു. തിരുമേനി അയാളെ വിലക്കി കുടമടക്കി അയച്ചു. മറ്റു തിരുമേനിമാർ ഇറങ്ങി വരാൻ അല്പം താമസമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് തിരുമേനി പള്ളിയിൽ നിന്നു തെക്കു വശത്തുകൂടി പടിഞ്ഞാറോട്ടു നടന്നു. പിന്നാലെ ഞാനുൾപ്പെടെ മൂന്നു നാലു പേർ അപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പള്ളിപ്പുരയിടത്തിന്റെ തെക്കു പടിഞ്ഞാറെ മൂലയിൽ ഇപ്പോഴുള്ള ഒരു കല്ലറ കണ്ടുകൊണ്ട് അത് ആരുടേതാണെന്ന് തിരുമേനി ചോദിച്ചു. അത് അയ്മനം ശിരസ്താരുടെയാണെന്നും അദ്ദേഹം മാർത്തോമ്മാ കക്ഷിയായിരുന്നെന്നും ഞങ്ങൾ തിരുമേനിയെ ധരിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ ഞങ്ങളിൽ വൈരാഗ്യക്കാരനായ ഒരാൾ മുന്നോട്ടു നടന്ന് ആ കബറിടത്തിന്റെ മൂലയ്ക്ക് പണിതുവച്ചിരുന്ന ഒരു കല്ല് തട്ടി താഴോട്ട് ഇട്ടു. തിരുമേനി അതുകണ്ട് അയാളോട് ദേഷ്യപ്പെടുകയും അയാളെക്കൊണ്ട് തന്നെ ആ കല്ല് എടുപ്പിച്ച് പൂർവ്വസ്ഥാനത്തു വയ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പരേതരായ ആളുകൾ ഏതു സഭയിലോ കക്ഷിയിലോ പെട്ടവരായാലും

അവരെയെല്ലാം ബഹുമാനിക്കണമെന്നും വാശിയും വൈരാഗ്യവും ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നു ഞങ്ങളോടു തിരുമേനി ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു."

കോട്ടയത്ത് എം. ഡി. സെമിനാരിയോടനുബന്ധിച്ച് ഒരു പള്ളി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ആവശ്യം ബോധ്യപ്പെട്ട അവസരത്തിലായിരുന്നു പരുമല തിരുമേനി ഊർശ്ലേം യാത്രകഴിഞ്ഞ് തിരിച്ചെത്തിയത്. ഊർശ്ലേം യാത്രയിൽ കപ്പൽ കടൽക്ഷോഭത്തിലകപ്പെട്ടപ്പോൾ, ഏലിയാ ദീർഘദർശിയുടെ മധ്യസ്ഥതയിൽ ശരണപ്പെടുകയും കടൽക്ഷോഭം നിലക്കുകയും ചെയ്തതിന് ആ പരിശുദ്ധ ദീർഘദർശിയുടെ നാമത്തിൽ ഒരു പള്ളിസ്ഥാപിക്കും എന്ന് തിരുമേനി നേർന്നിരിക്കുന്നു. തിരുമേനിയുടെ പ്രതിജ്ഞ നിറവേറ്റാനും, എം. ഡി. സെമിനാരിയോടനുബന്ധിച്ച് പള്ളി ഉണ്ടാകണം എന്ന താല്പര്യം സഫലമാക്കുവാനും ആയിട്ടാണ് എം. ഡി. സെമ്മിനാരിയോടനുബന്ധിച്ച് ഏലിയാചാപ്പൽ 1896 ഡിസംബർ 6-ന് പരുമലത്തിരുമേനിയുടെ സഹകരണത്തിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി കൂദാശ ചെയ്തത്.

മേല്പറഞ്ഞ രണ്ടു സംഭവങ്ങൾക്കും മുമ്പ് നടന്നതാണ് (1882-ൽ) കോട്ടയം കുരിശുപള്ളിയിലെ കുരിശുമാറ്റി വയ്ക്കൽ. കോട്ടയം കുരിശുപള്ളിയിലെ കരിങ്കൽകുരിശ് നേരത്തേ മദ്ബഹായുടെ മധ്യത്തിലായിരുന്നു. ആളുകൾക്ക് വി. കുർബ്ബാന കാണുന്നതിന് ഇത് തടസ്സം നിന്നതിനാൽ കുരിശു മാറ്റി സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള ആലോചന ശക്തമായി. പക്ഷേ അതിനോട് വിയോജിപ്പുള്ള ആളുകളും രംഗപ്രവേശം ചെയ്തു. ഇത്തരുണത്തിൽ വിഷയം പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെയടുക്കൽ എത്തി. പരുമല തിരുമേനിയും ഇതിൽ ഇടപെടേണ്ടിവന്നു. പള്ളിയിൽ എത്തിയ പരുമല തിരുമേനി മൂന്നു ദിവസം പ്രാർത്ഥനയും ഉപവാസവും നടത്തി. പള്ളിയ്ക്കു വെളിയിലേക്ക് കുരിശു മാറ്റണമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവരെയും, കുരിശു മാറ്റുകയേ അരുത് എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവരെയും അനുരഞ്ജിപ്പിക്കുവാൻ തിരുമേനി ഒരു നിർദ്ദേശം വച്ചു. കുരിശു പള്ളിക്ക് മകുടമാകുന്നതുപോലെ, ത്രോണോസിനു കിഴക്കു തന്നെ ചേർന്നിരിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം മദ്ബഹായിൽത്തന്നെ മാറ്റി സ്ഥാപിക്കാം എന്നായിരുന്നു നിർദ്ദേശം. അതിനോടെല്ലാവരും യോജിച്ചു. തിരുമേനിയുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ തന്നെ കുരിശു മാറ്റി പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. ഭീമാകാരമായ കുരിശ് ഇളക്കിയെടുക്കുമ്പോഴും മറിഞ്ഞ് അപകടം ഉണ്ടാകുമോ എന്ന ഭയം പലർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും, "ഭയപ്പെടേണ്ട, ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊള്ളാം" എന്ന ഉറപ്പ് എല്ലാവരെയും ധൈര്യപ്പെടുത്തി. കുരിശു വലിച്ചു കെട്ടാൻ ഉപയോഗിച്ച വടം നല്ലവണ്ണം ചിന്തിയെങ്കിലും, അതു പൊട്ടിയില്ല. എല്ലാം സമാധാനപരമായി കലാശിച്ചു.

46. പമ്പയാറ്റിൽ ഒരു പക്ഷിമനസു വായന

പമ്പയാറ്റിൽ കൂടി മിക്കപ്പോഴും വള്ളത്തിൽ യാത്ര ചെയ്തിരുന്ന തിരുമേനി, കൂടെയുണ്ടാകുന്ന ശെമ്മാശന്മാർക്ക് പലതും പറഞ്ഞു കൊടുക്കും. ഒരിക്കൽ, നദിയുടെ കരയിൽ മരത്തിൽ ഇരുന്ന് ഒരു പക്ഷി ഒരു ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കി. ഉടനെ തന്നെ മറുകരയിൽ മറ്റൊരു മരത്തിൽ ഇരുന്ന് മറ്റൊരു പക്ഷിയും ശബ്ദമുണ്ടാക്കി. ഇപ്രകാരം രണ്ടു പക്ഷികളും പല പ്രാവശ്യം ചിലച്ചു. ഇത് എല്ലാവരും ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനും ഇടയായി. ഉടനെ ഒരു ശെമ്മാശൻ തിരുമേനിയോട് ആ പക്ഷികൾ ചിലച്ചതിന്റെ അർത്ഥം എന്തായിരിക്കും എന്നു ചോദിച്ചു. തള്ള പക്ഷി, പറക്കാൻ തുടങ്ങിയ കുഞ്ഞു പക്ഷിയേയും കൊണ്ട് അക്കരയ്ക്കു വരട്ടേയെന്നാണ് ചോദിച്ചതെന്നും, അക്കരെയുള്ള ആൺപക്ഷി വരാൻ പറഞ്ഞതാണെന്നും, അങ്ങനെ പറക്കുമ്പോൾ കുഞ്ഞു പക്ഷി തളർന്നു വെള്ളത്തിൽ വീണാൽ എന്തു ചെയ്യുമെന്ന് വീണ്ടും തള്ളപക്ഷി ചോദിച്ചുവെന്നും, അപ്പോൾ താൻ പക്ഷിക്കുഞ്ഞിനെ രക്ഷിച്ചു കൊള്ളാം എന്ന് ആൺപക്ഷി പറഞ്ഞുവെന്നും, തിരുമേനി പറഞ്ഞു തീർന്ന ഉടനെ, ഇക്കരെ നിന്നും പെൺപക്ഷി കുഞ്ഞു പക്ഷിയേയും കൊണ്ട് അക്കരയ്ക്കു പറന്നു. ആറിന്റെ നടക്കു വന്നപ്പോൾ കുഞ്ഞു പക്ഷി ക്ഷീണിച്ച് താഴേക്ക് വീണു. ഉടനെ ആൺപക്ഷി പറന്നു വന്ന് കുഞ്ഞു പക്ഷിയെ കൊത്തി എടുത്ത് അക്കരെ മരക്കൊമ്പിൽ എത്തിച്ചു (പരുമല തിരുമേനിയുടെ വാത്സല്യ ശിഷ്യൻ പനക്കാവിൽ കൊച്ചു കോശി കത്തനാരുടെ, മകളുടെ മകൻ ശ്രീ ഇടിക്കുള, തന്റെ മാതാമഹിയിൽ നിന്നു കേട്ടതായ കഥ അയച്ചു തന്നത് അവലംബം).

47. ഭാരതീയീകരണത്തിന്റെ അനുവാദകൻ – കീർത്തനമാലയ്ക്ക് അഭിനന്ദനം

ക്രിസ്തീയത, ഭാരതത്തിൽ തദ്ദേശീയീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത ഗൗരവമായി ചിന്തിക്കാൻ പലരും തുടങ്ങിയത് 1938 നോടടുത്താണ്. ഇതിന് നാല്പതോളം വർഷം മുമ്പ്, മലങ്കര സഭാംഗമായ മനോരമ പത്രാധിപർ കണ്ടത്തിൽ വർഗീസ് മാപ്പിള, ക്രിസ്തീയ ഇതിവൃത്തങ്ങളോടെ “കീർത്തനമാല” യെന്ന പേരിൽ ക്രിസ്തീയ കീർത്തനങ്ങൾ എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുവെന്ന സംഗതി, ഭാരതീയ ക്രൈസ്തവ വേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരായി ഇപ്പോൾ അറിയപ്പെടുന്നവർപോലും പലരും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. അന്ന് വർഗീസ് മാപ്പിളയുടെ ഉദ്യമത്തെ അഭിനന്ദിക്കുകയും, പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുയും ചെയ്തു കൊണ്ട് പരുമല തിരുമേനി കത്തെഴുതി. 1901 കർക്കടകം 31 ന് കലയപുരത്തു പള്ളിയിൽ നിന്ന് എഴുതിയ കല്പന ശ്രദ്ധേയമാണ്:

"നമുക്ക് എത്രയും സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ ഗീവറുഗീസു പത്രാധിപർക്കു വാഴ്‌വ്:

നിങ്ങൾ നമുക്കു അയച്ച കീർത്തനമാല പുസ്തകം ഇവിടെ കിട്ടി. വളരെ സന്തോഷിക്കുന്നു. ഇവിടെ വരുന്നവരെ കാണിക്കുകയും പലരും തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഈ വേല പൊതുഗുണത്തിനുപകാരമായി തീരുന്നതാകയാൽ ദൈവം നിങ്ങൾക്ക് വാഴ്‌വിന്റെ പ്രതിഫലം നൽകുമാറാകട്ടെ. ഇപ്രകാരമുള്ള നിങ്ങളുടെ സകല പൊതുഗുണ വേലകളെയും പൂർണ്ണപ്പെടുത്തി അവകൾ ദൈവമഹത്വത്തിനും പരോപകാരത്തിനും നിങ്ങളുടെ ഓർമ്മയ്ക്കും ആക്കിത്തീർപ്പാൻ സ്നേഹത്തോടും പരിപൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടും കൂടെ ദൈവത്തിന്റെ തിരുമുമ്പാകെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവം നിങ്ങൾക്ക് സ്വസ്ഥത തന്നു സദാ കാത്തു കുടുംബസഹിതം വാഴ്ത്തി രക്ഷിക്കുമാറാകട്ടെ."

48. 1901 ലെ വലിയ നോമ്പ് – പരിക്ഷീണൻ എങ്കിലും കർമ്മയോഗിയായ തിരുമേനി

1901 ലെ വലിയനോമ്പിൽ തിരുവല്ല പാലിയേക്കര പള്ളിയിലാണ് തിരുമേനി താമസിച്ചത്. ശാരീരികമായി പരിക്ഷീണനായി കാണപ്പെട്ട തിരുമേനി അവിടെയും കർമ്മനിരതനായിരുന്നു. സമീപത്തുള്ള പള്ളിക്കാരെ വിളിച്ചു കൂട്ടി സ്ക്കൂൾ പണി സംബന്ധമായ ആലോചന നടത്തുകയും, പണപ്പിരിവിന്റെ പദ്ധതിയിടുകയും, കെട്ടിടംപണി ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെയാണ് തിരുവല്ല എം. ജി. എം. സ്ക്കൂളിന്റെ ആരംഭം. വലിയ നോമ്പവസാനം ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച ശുശ്രൂഷകൾ പാലിയേക്കര പള്ളിയിൽ നടത്തിയതിനെക്കുറിച്ച് കെ. സി. മാമ്മൻമാപ്പിളയുടെ അനുസ്മരണം:

"തിരുമേനി കാലം ചെയ്യുന്നതിന് ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കു മുമ്പ് കഷ്ഠാനുഭവാഴ്ചയിൽ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച തിരുമേനി പള്ളി ശുശ്രൂഷയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനിടയിൽ ധൂപക്കുറ്റി വീശുക മുതലായ കർമ്മങ്ങൾ തന്നത്താൻ നടത്തിയതിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ച അസഹനീയ ശരീര പാരവശ്യം കാണികളായ ബഹുജനങ്ങളെ സംഭ്രമ വിഹ്വലരാക്കി. ആ ആരാധനാ ശുശ്രൂഷയ്ക്കിടയിൽ തിരുമേനി അവിടെത്തന്നെ നിലം പതിച്ച് കാലം ചെയ്തു പോകുമെന്ന് ജനങ്ങൾക്ക് തോന്നി. പള്ളിക്കകത്തു കൂടിയിരുന്ന ജനക്കൂട്ടം വാവിട്ടു നിലവിളിച്ചു പോയി."

49. മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ പൗരോഹിത്യ ജൂബിലി

മലങ്കര സഭയ്ക്ക് നിർണ്ണായകഘട്ടത്തിൽ സുധീര നേതൃത്വം നൽകി,

നവീകരണ കൊടുങ്കാറ്റിൽ ഉലഞ്ഞുപോകാതെ സത്യവിശ്വാസത്തിൽ നില നിർത്തിയ മഹാൻ എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന സഭാ പിതാവായിരുന്നു, പുലിക്കോട്ടിലെ രണ്ടാമത്തെ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്. അദ്ദേഹ ത്തിന് പരുമല തിരുമേനിയിൽ അനല്പമായ വിശ്വാസവും, ആ ഭക്തി ജീവി തത്തിലും അകൃത്രിമ വ്യക്തിത്വത്തിലും അതിരറ്റ ആദരവും ഉണ്ടായിരുന്നു. പരുമല തിരുമേനിക്ക് വലിയ മെത്രാച്ചനെക്കുറിച്ച് വലിയ ബഹുമാനാമായി രുന്നു. ഒരു പക്ഷേ പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസിനു പോലും രുചി ക്കാത്ത ഒരു സ്നേഹബന്ധമായി തീർന്നു അവർ തമ്മിൽ.

ആലപ്പുഴ കോടതിയിൽ "സെമ്മിനാരി കേസിനോടനുബന്ധിച്ച് സാക്ഷി യായി വിസ്തരിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, മലങ്കരയുടെ മുഴുവൻ ഭരണപരമായ ചുമതലക്കാരനായി മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെക്കുറിച്ച് പരുമലതിരുമേനി പറഞ്ഞത് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് അനുകൂലമായി വിധിയുണ്ടാകുവാൻ വളരെ സഹായിച്ചു.

"പ്രധാന ഇടയ"നായ പാത്രിയർക്കീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ "തല വനായി" നിയമിച്ചുവെന്നാണ് പരുമല തിരുമേനി തെക്കൻ ഭദ്രാസനങ്ങൾക്ക് എഴുതിയ ഇടയലേഖനത്തിൽ പറയുന്നത്:

"വളരെക്കാലമായി ഈ സഭയിൽ നേരിട്ടിരുന്ന ഭിന്നതകൾ തർക്കങ്ങൾ മുതലായവയുടെ നിവാരണത്തിനും ക്ഷേമനടത്തിപ്പിനുമായി നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവായ പ്രധാന ഇടയൻ മലയാളത്തിൽ എത്തി.തന്റെ ആത്മീ യ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ ദർശിക്കുകയും അവയുടെ പ്രത്യേക സൂക്ഷിപ്പിന് ഏഴു ഇടവകകളായി തിരിച്ച് അതാതിനു മേലധ്യക്ഷന്മാരായ ഭരണക്കാരെ നി യമിക്കയും ഇവകൾ എല്ലാം ഏകകൂട്ടവും ഏകനടപടിയുമായി യോജിച്ചു പ്രധാന മേലധ്യക്ഷതയ്ക്ക് ചേർന്നിരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഒരു പ്രധാന ഐക്യ സംഘത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തുകയും അതിന് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത അവർകളെ തലവനായി നിയമിക്കയും മറ്റും ചെയ്ത് തി രികെ എഴുന്നെള്ളുകയും അതു മുതൽ ഇതുവരെ പതിനഞ്ചു വർഷക്കാലം മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത അവർകൾ ഈ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തി നുവേണ്ടി രക്ഷിതാവിന്റെ തിരുവചനപ്രകാരം മരണത്തോളം യുദ്ധം ചെയ് കയും അവസാനം തന്റെ കൃപയാൽ ജയം പ്രാപിക്കയും ചെയ്തു...." (1892 കുംഭം 29-ാം തീയതി എഴുതിയ കല്പന. ഡോ. സാമുവൽ ചന്ദനപ്പള്ളി, *പരുമലതിരുമേനിയുടെ കൽപ്പനകൾ* പേജ്, 33)

ആഴമായ വ്യക്തിബന്ധം കാത്തുസൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ആവശ്യമെങ്കിൽ വ്യ ത്യസ്തമായ നിലപാടുകൾ എടുക്കുന്ന ആരോഗ്യകരമായ ബന്ധത്തിന്റെ ഉദാഹരണമായിരുന്നു മാർ ദീവന്നാസ്യോസും മാർ ഗ്രീഗോറിയോസും. ഉദാ

ഹരണത്തിന്, **മലയാളി മെമ്മോറിയൽ** പ്രക്ഷോഭത്തിൽ നായർ, ക്രൈസ്തവ, സമുദായങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുനിന്ന് സർക്കാർ നിയമനസംവരണത്തിനായി ശ്രമിക്കണമെന്ന ആശയത്തോടായിരുന്നു മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് ആഭിമുഖ്യം. എന്നാൽ, സർക്കാർ നിയമനത്തിന് ദേശ, ജാതി പരിഗണനകൾക്കതീതമായി, കഴിവും യോഗ്യതയുമായിരിക്കണം മാനദണ്ഡം എന്ന നിലപാടെടുത്ത **കൗണ്ടർ മലയാളി മെമ്മോറിയ**ലിനോടായിരുന്നു മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന് ആഭിമുഖ്യം.

മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ "മലങ്കര മെത്രാൻ" സ്ഥാനം ഔദ്യോഗികമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞതോടെ, എല്ലാ കാര്യത്തിലും മലങ്കര മുഴുവൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ പരുമല തിരുമേനി പ്രവർത്തിച്ചു. സ്വാഭാവികമായും, മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ പൗരോഹിത്യജൂബിലി ഒരു മഹാസംഭവമായി മാറ്റുന്നതിന് പരുമല തിരുമേനി വന്ദ്യ പൗലൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ്, പൗലൂസ് മാർ ഈവാനിയോസ് എന്നീ തിരുമേനിമാരോട് ചേർന്ന് നേതൃത്വം നൽകി. 1901 നവംബർ 25ന് (1077 വൃശ്ചികം 12ന്) സെമിനാരി സ്ഥാപകന്റെ ഓർമ്മപ്പെരുനാളിന് നടന്ന സമൂഹസദ്യയും പൊതുസമ്മേളനവും, മംഗളപത്ര, പാരിതോഷിക സമർപ്പണവും അതിഗംഭീരം ആയിരുന്നു. ജൂബിലിയോടനുബന്ധിച്ചു നടന്ന സദ്യകൾക്ക് ആയിരത്തി ഇരുന്നൂറ പറ അരിയാണു വച്ചത് എന്നും ഇരുപത്തയ്യായിരും പേരോളം ഭക്ഷണം കഴിച്ചെന്നും "ഇടവകപ്പത്രിക" റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നു. (1901, ലക്കം 11). മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ മറുപടി പ്രസംഗത്തിൽ അനേകർക്ക് നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. അക്കൂട്ടത്തിൽ പ്രത്യേകമായി മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിനും നന്ദി പറയുന്നു. കെ.സി. മാമ്മൻ മാപ്പിള അന്നു നടന്ന ഒരു സംഭവം "എന്റെ ബാല്യകാലസ്മരണകളിലെ ചില ഇതളുകൾ" എന്ന ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. ജൂബിലി ദിവസം മഴ പെയ്യുമോ എന്ന ശങ്ക പലർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു. കാരണം അതു മഴക്കാലവും, തലേദിവസങ്ങളിൽ മഴ പെയ്തതും ആയിരുന്നു. പക്ഷെ പരുമല തിരുമേനി എല്ലാവരെയും ധൈര്യപ്പെടുത്തിപറഞ്ഞു, ജൂബിലി ദിവസം മഴയുണ്ടാകുകയില്ലെന്ന്. അതിൻപ്രകാരംതന്നെ, ജൂബിലി ദിവസം ഒട്ടും മഴപെയ്തില്ല.

50. രോഗം കലശലാകുന്നു, കാലം ചെയ്യുന്നു

വിശ്രമമറിയാതെയുള്ള അധ്വാനവും ഉപവാസകാഠിന്യവും തുടർച്ചയായിട്ടുള്ള യാത്രകളുമായിരിക്കാം തിരുമേനിയുടെ ആരോഗ്യത്തെ ക്ഷയിപ്പിക്കാനിടയാക്കിയത്. 1878-ൽ നിരണത്തു പള്ളിയിൽനിന്നും സ്വന്തം കുടുംബക്കാർക്കെഴുതുമ്പോൾ "യാതൊരു സുഖക്കേടും ഇല്ല" എന്നെഴുതിയെങ്കിലും 1880-ൽ "ദീന"ത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശം, വീട്ടിലേക്കെഴുതുന്ന

കത്തിലുണ്ട്. കോഴഞ്ചേരിപ്പള്ളിക്കാരുടെ ഉത്സാഹത്താൽ ഒരു വൈദ്യനെ വിളിച്ചു ചികിത്സിപ്പിച്ചെന്നും, "പൂർണ്ണ ആശ്വാസം" ലഭിച്ചെന്നും പറയുന്നു . 1880 മിഥുനത്തിൽ, ചാത്തുരുത്തി കൊച്ചുമത്തായിക്ക് എഴുതുമ്പോൾ, ദീനത്തിന് സൗഖ്യംതന്നെ എന്നു പറഞ്ഞിട്ട് കൈയ്യേൽ ഒരു പരുവുണ്ട് എന്നും അതിന് അല്പവേദനയുണ്ടെന്നും എഴുതി. 'ദീനം' എന്നു മേല്പറഞ്ഞ പരാമർശങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, അർശസ് രോഗംതന്നെയായിരിക്കണം. പിന്നീട് 1892-ലെ സിലോൺ (കൊളമ്പ്-ശ്രീലങ്ക) യാത്ര കഴിഞ്ഞ് തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ ഒരു മാസത്തോളം അതിസാരംപോലെ ഒരു ഉദരസംബന്ധമായ അസുഖത്തിൽ കഴിയുകയും, പാൽക്കഷായവും മറ്റും കഴിച്ചു സുഖപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ പിന്നീട് തുടരെത്തുടരെ ശാരീരികാസ്വാസ്ഥ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അർശസ് രോഗം വീണ്ടും ശല്യം ചെയ്യുവാൻ തുടങ്ങിയതോടെ തിരുമേനി ശാരീരികമായി ക്ഷീണാവസ്ഥയിലേക്ക് നീങ്ങി. 1902-ലെ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച ശുശ്രൂഷകൾ പാലിയേക്കരപള്ളിയിൽ നടത്തിയത് വളരെ പണിപ്പെട്ടായിരുന്നുവെന്ന് കെ.സി. മാമ്മൻ മാപ്പിള അനുസ്മരിക്കുന്നു. ചിങ്ങമാസത്തിൽ (ആഗസ്റ്റ്-സെപ്തംബർ) വീയപുരം പള്ളിയിൽ തിരുമേനി ഒരു വിവാഹം ആശീർവദിച്ചു. ശുശ്രൂഷാമദ്ധ്യേ ഒരു മോതിരം താഴെ വീഴുവാനിടയായി. ഇത് പലർക്കം മനസ്താപത്തിനിടയായി. വിവാഹശുശ്രൂഷയ്ക്കുശേഷം തിരുമേനി ദമ്പതികളോട് അവർ വിഷമിക്കരുതെന്നും ഈ സംഭവിച്ചതുമൂലമുള്ള ദോഷം തനിക്കുതന്നെയാണെന്നും അറിയിച്ചു. തനിക്കിനിയും ഇങ്ങനെ ഒരു ശുശ്രൂഷ നടത്തുവാൻ ഇടയാകില്ലെന്നാണ് തിരുമേനി സൂചിപ്പിച്ചത്. പിന്നീട് പരുമലയിൽ എത്തിയ തിരുമേനിക്ക് രോഗം കലശലായി. രോഗശമനത്തിനായി വയറിളക്കിയെങ്കിലും ഫലമുണ്ടായില്ല. അസഹനീയമായ വേദന അനുഭവിക്കുന്നതായി മറ്റുള്ളവർക്ക് മനസ്സിലായി എങ്കിലും അത് അധികമൊന്നും പ്രകടിപ്പിച്ചില്ല.

രോഗവിവരം അറിഞ്ഞ് വാത്സല്യശിഷ്യനായ പനക്കാവിൽ കൊച്ചുകോശിക്കത്തനാരും, വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മല്പാനും ഒക്കെ പരുമല എത്തി . തിരുവനന്തപുരത്തായിരുന്ന മലങ്കര മെത്രാൻ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസും പരുമലയിൽ അധികം വൈകാതെ എത്തി. തിരുമേനിയുടെ രോഗവർത്തമാനം അറിഞ്ഞ് നാടിന്റെ നാനാഭാഗത്തുനിന്നും അനേകർ വന്നുതുടങ്ങി. വരുന്നവർക്കെല്ലാം ഭക്ഷണം കൊടുത്തേ വിടാവൂ എന്ന് രോഗാവസ്ഥയിലും കൊച്ചുതിരുമേനി എല്ലാവർക്കും നിർദ്ദേശം കൊടുത്തിരുന്നു. ഈ നിർദ്ദേശം അക്ഷരംപ്രതി പാലിച്ചുകൊണ്ടും തിരുമേനിയെ ശുശ്രൂഷിച്ചുകൊണ്ടും കല്ലാശ്ശേരി)പുന്നൂസ് റമ്പാൻ ഓടിനടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

രോഗക്കിടക്കയിലും രണ്ട് ആഗ്രഹങ്ങൾ പൂർത്തിയാകാത്തതിലുള്ള ദുഃ

ഖം തിരുമേനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. പരുമല സെമ്മിനാരിക്കെട്ടിടത്തിന്റെ ബാക്കി പണിയും, തിരുവല്ലായിൽ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്ന സ്കൂൾ കെട്ടിടത്തിന്റെ പണിയും. ഇങ്ങനെ കഴിയുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ഒരു രാത്രി ഒരു സ്വപ്നം കാണുകയുണ്ടായി. സ്വപ്നത്തിന്റെ താല്പര്യം, പണികൾ പൂർത്തിയാക്കുവാൻ പണത്തിനു ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ട, മദ്ബഹായുടെ വടക്കുഭാഗത്ത് ഒരു സ്ഥലത്ത് ഒരു നിക്ഷേപം കരുതിയിട്ടുണ്ടെന്നും ഉള്ള അറിയിപ്പായിരുന്നു. വട്ടശ്ശേരിൽ മല്പാനോട് തിരുമേനി ഈ വിവരം പറഞ്ഞുവെങ്കിലും അതൊരു വെറും തോന്നലായിട്ടെടുക്കുവാനേ അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞുള്ളു. (പിന്നീട് പരുമല തിരുമേനിയുടെ കബറടക്കം മദ്ബഹായുടെ വടക്കുഭാഗത്ത് നിർവ്വഹിച്ചുകഴിഞ്ഞ്, ആ സ്ഥാനത്ത് അനേകരെത്തി പ്രാർത്ഥന കഴിച്ച് നേർച്ച ഇടുവാനും ആ പണംകൊണ്ട് സെമ്മിനാരിക്കെട്ടിടത്തിന്റെയും, തിരുവല്ല സ്കൂളിന്റെയും ബാക്കിപണി നടത്തുവാനും ഇടയായപ്പോഴാണ് സ്വപ്നത്തിന്റെ മർമ്മം വട്ടശ്ശേരിൽ മല്പാനു മനസിലായത്. രോഗാവസ്ഥയിൽ തിരുമേനി, മഴ കാരണം പള്ളിമുറ്റത്തുനിന്നു കുളിച്ചപ്പോൾ മദ്ബഹായുടെ വടക്കുഭാഗത്തുള്ള ഒരു സ്ഥാനം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് ഇത് കബറിനു പറ്റിയ സ്ഥലമാണെന്നും തന്റെ കബർ ഇവിടെയായിരിക്കണമെന്നും അടുത്തുനിന്ന ശെമ്മാശനോട് പറഞ്ഞിരുന്നു. (അവിടെത്തന്നെയാണ് കബർ പണിത് തിരുമേനിയെ അടക്കിയതും).

വയസ്ക്കര മൂസ്സടക്കം പലരുടെയും വിധിപ്രകാരം തിരുമേനിക്ക് മരുന്നു നൽകിയെങ്കിലും രോഗം വർധിച്ചു വന്നതേയുള്ളു. ചില വൈദ്യന്മാരുടെ നിരീക്ഷണത്തിൽ, കൊച്ചുതിരുമേനിക്ക് രോഗം സൗഖ്യമാകണം എന്ന ആഗ്രഹത്തിനുപകരം, ദൈവഹിതം എന്തായാലും അതു നിറവേറട്ടേ എന്ന നിസ്സംഗതാഭാവം കൊണ്ടാണ് മരുന്നുകൾ ഫലിക്കാത്തതെന്നും വ്യക്തമാക്കുകയുണ്ടായി. "വലിയ മെത്രാച്ച"നായ പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി, അതീവ ദുഃഖിതനായിത്തീർന്നു.

ഒരു ദിവസം കൊച്ചുതിരുമേനി, വട്ടശ്ശേരി മല്പാനച്ചനെ വിളിച്ച് തന്റെ വ്യക്തിപരവും ഔദ്യോഗികവുമായ എല്ലാക്കാര്യങ്ങളെയും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം നിർദ്ദേശങ്ങളടക്കം ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. സ്ഥാനവസ്ത്രങ്ങളും, താക്കോലും ഒക്കെ അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടു. പിന്നീട് ഒരു പ്രത്യേകശാന്തി അനുഭവിച്ചുകൊണ്ട്, ആരോടും ഒന്നും മിണ്ടാതെ രണ്ടുമൂന്നു ദിവസം കിടക്കയിൽ കിടന്നു. മൂന്നാം ദിവസം അർദ്ധരാത്രിക്ക് നല്ല ഉണർച്ചയിലേക്ക് വന്ന്, വ്യക്തമായും ഓർമ്മയോടുംകൂടെ സംസാരിച്ചു. പിന്നീട് "ഇന്നു എത്രാം തീയതിയാണ്" എന്നു ചോദിച്ചു. സുറിയാനികണക്കിന് 18-ാം തീയതിയെന്നു മറുപടി കിട്ടിയപ്പോൾ, "കർത്താവേ ഇനിയും രണ്ടുദിവസംകൂടി കഷ്ടത ഞാൻ സഹിക്കണമല്ലോ" എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ മു

തൽ സഭയ്ക്കുവേണ്ടിയും തന്നെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടിയും, താൻ നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കുമായിരുന്ന അനേകർക്കുവേണ്ടിയും പ്രത്യേകം പ്രാർഥിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഈ ലക്ഷണങ്ങളൊക്കെ കണ്ടവർക്കു മനസ്സിലായി, തിരുമേനിയുടെ വേർപാടിന്റെ നിമിഷം ആസന്നമാകുന്നുവെന്ന്. സുറിയാനി മാസം 20–ാം തീയതി (മലയാളമാസം 17) ഞായറാഴ്ച ഉച്ചയ്ക്കുശേഷം, തിരുമേനി തനിക്കു "കന്തീല" (പ്രത്യേകം വിപുലമായി നടത്തപ്പെടുന്ന തൈലാഭിഷേക ശുശ്രൂഷ) വേണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അന്നു വി. കുർബ്ബാനയും അനുഭവിച്ചു. തിരുമേനി പ്രാർത്ഥനാനിരതനായി കണ്ണുകളടച്ചു കിടന്നു. പാതിരാത്രിയോടെ ആ മുഖത്ത് പ്രത്യേകശോഭ പടർന്നു. പെട്ടെന്ന് "എന്റെ കർത്താവെ...." എന്ന ലോലമായ ശബ്ദത്തിലുള്ള വിളി ആ അധരങ്ങളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. ആ വാക്കുകളുടെ ബാക്കി, 'എന്റെ ആത്മാവിനെ നിന്റെ കൈയിൽ ഭരമേല്പിക്കുന്നു' എന്നായിരിക്കണം എന്നു ബോധ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, സമീപത്തുണ്ടായിരുന്ന പുന്നൂസ് റമ്പാൻ മരണാസന്നരുടെ പ്രാർത്ഥന തുടങ്ങി. ആ പ്രാർത്ഥനയിൽ ലയിച്ച്, ആ ദിവ്യാത്മാവ് അന്ത്യശ്വാസം വിട്ടു. അങ്ങനെ 1848 ജൂൺ 15ന് (1023 മിഥുനം 3) ആരംഭിച്ച ആ ജീവിതം 1902 നവംബർ 2 ഞായറാഴ്ച (1078 തുലാം 17. സു.20) യുടെ അവസാന നിമിഷങ്ങളിലും നവംബർ 3 തിങ്കളാഴ്ച ആദ്യനിമിഷങ്ങളിലുമായി അമ്പത്തിഅഞ്ചാം വയസിൽ ഈ ലോകത്തോടു വിട പറഞ്ഞു. ദീവന്നാസ്യോസ് സന്നിഹിതനായിരുന്നുവെങ്കിലും ദുഃഖഭാരത്താലും ശരീരക്ഷീണത്താലും ശുശ്രൂഷകൾക്ക് നേതൃത്വം വഹിക്കുവാൻ മുറിമറ്റത്ത് പൗലൂസ് മാർ ഈവാനിയോസിനെ നിയോഗിച്ചിരുന്നു.

51. കബറടക്കം

1902 നവംബർ 4 ചൊവ്വാഴ്ച രാവിലെ വി. കുർബ്ബാനയോടെ കബറടക്ക ശുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ചു. കണ്ടനാട് ഇടവകയുടെ പൗലൂസ് മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പ്രധാന കാർമ്മികത്വത്തിൽ നാലു റമ്പാന്മാരും ഇരുനൂറിലധികം പട്ടക്കാരും ശെമ്മാശന്മാരും ചേർന്ന് നടത്തിയ ശുശ്രൂഷയിൽ ഏഴായിരത്തോളം ജനം സംബന്ധിച്ചു. ജനസഹസ്രങ്ങളുടെ നിലവിളി വൈദികരുടെ ഗാനാലാപത്തിലും ഉയർന്നു നിന്നുവെന്നു വേണം പറയാൻ. രണ്ടുമണിക്ക് നഗരി കാണിക്കൽ ചടങ്ങെന്നപോലെ പൊൻവെള്ളി കുരിശുകളും മറ്റു പള്ളി സാധനങ്ങളുമായി പ്രദക്ഷിണം നടന്നു. പള്ളിയിലെ ഹൃദയസ്പർശിയായ യാത്രപറയലിനുശേഷം മദ്ബഹായ്ക്കും ഹൈക്കലായുടെ കിഴക്കേ ഭിത്തിക്കും ഇടയിലുള്ള സ്ഥലത്ത്, നേരത്തേ തിരുമേനി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ള ഇടത്തുതന്നെ, പണിത കബറിൽ, അഞ്ചു മണിയോടെ മൃതശരീരം വച്ചു. മേല്പട്ടക്കാരെ ഇരുത്തി സംസ്

ക്കരിക്കുന്ന രീതിയാണ് സുറിയാനി സഭാ പാരമ്പര്യത്തിലുള്ളത്. അവർ ജനങ്ങൾക്ക് അദ്ധ്യക്ഷന്മാരായിരുന്നു, ദൈവിക അധികാരത്തിൽ സിംഹാസനസ്ഥരായി, അജപാലനം നിർവ്വഹിക്കുന്നു എന്നതിന്റെ സൂചനയാണ് ഇപ്രകാരമുള്ള സംസ്കാരത്തിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്നത്. കഴുത്തോളം കുന്തിരിക്കമിട്ട് മൂടിയിട്ട് കബറടച്ചു. പുരാതനഭാരത പാരമ്പര്യപ്രകാരം സംസ്കാരാനന്തരം സാധുക്കൾക്ക് കോടിവസ്ത്രങ്ങളും ദാനം ചെയ്തു.

മുപ്പതാം ദിവസം അടിയന്തിരം ഏറ്റവും കേമമായി നടത്തുവാനുള്ള തീരുമാനങ്ങളും അടുത്തദിവസം എടുത്തിട്ടാണ് പല പള്ളിപ്രതിനിധികളും തിരിച്ചുപോയത്. ഇടവകപ്പത്രികയുടെ കബറക്കസംബന്ധമായവിവരണത്തിൽ തിരുമേനിയുടെ വേർപാടിനെ വിശേഷിപ്പിച്ച വാക്കുകൾ "ഇന്ന് ഇസ്രായേലിൽ ഒരു പ്രഭുവും മഹാനും വീണിരിക്കുന്നു" എന്ന ദാവീദിന്റെ പ്രലാപനമാണ്.

52. മുപ്പതാംദിവസമടിയന്തിരം

1903 ഡിസംബർ 1-നു (വൃശ്ചികം 16, സുറിയാനി 18) തിങ്കളാഴ്ച, നേരത്തേ പള്ളിപ്രതിനിധികൾ തീരുമാനിച്ചതനുസരിച്ച് മുപ്പതാം ദിവസമടിയന്തിരം ഏറ്റം ഗംഭീരമായി നടത്തപ്പെട്ടു. വി. കുർബ്ബാന അനുഷ്ഠിച്ചത് നി.വ.ദി.ശ്രീ പൗലൂസ് മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമനസുകൊണ്ടാണ്. എങ്കിലും വലിയ തിരുമേനിയായ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആദിയോടന്തം നേതൃത്വം നൽകി. മൂന്നിന്മേൽ കുർബ്ബാനയ്ക്ക് സഹകാർമ്മികത്വം വഹിച്ചത് രണ്ട് റമ്പാച്ചന്മായിരുന്നു . ഇരുനൂറിലധികം വൈദികരും, ആയിരക്കണക്കിന് ആളുകളും മലങ്കരയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന് വന്നു സംബന്ധിച്ചു. അടിയന്തിരത്തിന്റെ രണ്ടുദിവസങ്ങളിലായി 600 പറ അരിയാണ് വച്ചു വിളമ്പിയത്. അതു മുഴുവനും തന്നെ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്ന് പള്ളികളും വ്യക്തികളും സംഭാവന ചെയ്തതായിരുന്നു. കുറെ അരി മിച്ചവും ഉണ്ടായി. അരി കൂടാതെ സാധനങ്ങളായും പണമായും കൂടി ഉദാരസംഭാവനകൾ ലഭിച്ചു. സദ്യയുടെ അവസാനം ആഘോഷമായി പ്രദക്ഷിണവും നടത്തപ്പെട്ടു.

മുപ്പതടിയന്തിരദിവസം മറ്റൊരു സംഭവംകൂടി നടന്നു. അടിയന്തിരചടങ്ങുകൾക്കുശേഷം, വലിയ തിരുമേനിയുടെ അധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു പൊതുയോഗം നടന്നു. ഇതിനെ ഒരു അസോസിയേഷൻ യോഗമായി കാണുന്നവരുമുണ്ട്. അവിടെ വച്ചാണ് പഴയസെമിനാരി മാനേജരായിരുന്ന പൗലൂസ് റമ്പാനും, മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് സെമിനാരി അധ്യക്ഷൻ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവർഗ്ഗീസ് മല്പാനും, മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടത്. അടിയന്തിരത്തിന്റെ അടുത്ത ദിവസം യോഗം കൂടി അടിയന്തിരത്തിന്റെ വരവു

ചെലവുകൾ അവതരിപ്പിക്കുകയും, പാസാക്കുകയും ചെയ്തു. ബാക്കി വന്ന തുകയുടെ പലിശ ആണ്ടുതോറും വൈദികസംഘത്തിന്റെ ചെലവിലേക്ക് വകകൊള്ളിക്കുവാനും പ്രസ്തുത യോഗം തീരുമാനിച്ചു.

53. ദേഹവിയോഗത്തിന്റെ ഒന്നാം വാർഷികം

പരുമലത്തിരുമേനിയുടെ ദേഹവിയോഗത്തിന്റെ ഒന്നാം വാർഷികം 1903 നവംബർ 2-ാം തീയതി തിങ്കളാഴ്ച നടന്നതിനെപ്പറ്റി 1903 നവംബർ 11ന് 'മലയാള മനോരമ'യിൽ വന്ന റിപ്പോർട്ട്.

"പോയ കൊല്ലം ഈ മാസത്തിൽ പരുമല സെമ്മിനാരിയിൽവച്ചു കാലം ചെയ്ത മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയുടെ ശ്രാദ്ധാഘോഷം, ഈ മാസം 2-ാം തീയതി തിങ്കളാഴ്ച ആ സെമിനാരിയിൽവച്ച് അനേകായിരം സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ കൂടി കൊണ്ടാടിയിരിക്കുന്നു . മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താതിരുമേനിയും മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താതിരുമേനിയും കാലേകൂട്ടിസ്ഥലത്ത് എത്തിയിരുന്നു. ആ സെമിനാരിയിൽ കാര്യം വിചാരിക്കുന്ന കല്ലാശ്ശേരിയിൽ പുന്നൂസ് റമ്പാൻ അവർകളും കാലം ചെയ്തു മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഒരു പ്രത്യേക ശിഷ്യനും മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് സെമിനാരിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനുമായ മലങ്കരമല്പാൻ വട്ടശ്ശേരിൽ ഫാ.ഗീവറുഗീസ് അവർകളും അടിയന്തിരം ഭംഗിയാക്കുവാൻ കാലേകൂട്ടി വേണ്ട ചട്ടംകെട്ടുകൾ ചെയ്തിരുന്നു.

മാർഗീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ ജീവിതകാലത്തു വിളങ്ങിയിരുന്ന അസാധാരണമായ ഈശ്വരഭക്തി പണ്ടേതന്നെ പ്രസിദ്ധമായിരുന്നതിനു പുറമെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം ആ നാമത്തിൽ സമർപ്പിക്കുന്ന വഴിപാടുകൾക്കും പ്രാർത്ഥനകൾക്കും വിശേഷവിധമായ ഫലം ഉണ്ടെന്ന് സുറിയാനിക്കാരുടെ ഇടയിൽ പൊതുവെ ഒരു ദൃഢവിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ കൊച്ചി-തിരുവിതാംകൂർ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും പത്തിരുപതിനായിരം ജനങ്ങൾ ഈ അടിയന്തിരത്തിൽ സംബന്ധിപ്പാൻ നേർച്ചകാഴ്ചകളോടുകൂടെ വന്നു കൂടിയിരുന്നു. അതുമാത്രമല്ല, ഫാദർ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാർ അവർകൾക്ക് അടിയന്തിരത്തിന്റെ തലേദിവസം ഞായറാഴ്ച റമ്പാൻ സ്ഥാനം കൊടുക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതിനാൽ അതു കാണ്മാൻ കൂടി ആളുകളുടെ വരവ് ശനിയാഴ്ച മുതൽതന്നെ ഒട്ടും കുറവല്ലായിരുന്നു.

ശ്രാദ്ധം സംബന്ധിച്ച ചടങ്ങുകൾ ഞായറാഴ്ച സന്ധ്യയ്ക്ക് ആരംഭിച്ചു . റമ്പാന്മാരും പട്ടക്കാരും ശെമ്മാശ്ശന്മാരും കൂടി, കത്തുന്ന മെഴുകുതിരികൾ പിടിച്ച് ഒരു നിരയായി നിന്ന് മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരെ പള്ളിയകത്തേക്ക്

സുറിയാനി ഗീതം ചൊല്ലി എതിരേറ്റു. മുറപ്രകാരമുള്ള സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം കാലം ചെയ്ത മെത്രാപ്പോലീത്തയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥനകളും ശുശ്രൂഷകളും നടത്തപ്പെട്ടു. അനന്തരം വൈദികഗണം തിരുമേനിമാരെ പള്ളിയിലേക്ക് ആനയിച്ചതുപോലെ തിരികെ മുറിയിലേക്ക് എതിരേറ്റു, അപ്പോൾ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രപ്പോലീത്താ ആശീർവാദം നൽകി. പത്തുമണി രാത്രിയിൽവെള്ളിക്കുരിശുകൾ, മുത്തുക്കുടകൾ, കൊടികൾ മുതലായവയോടുകൂടെ ആഘോഷകരമായ ഒരു പ്രദക്ഷിണം നടത്തുകയുണ്ടായി. പിറ്റേദിവസം മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും പുതിയ റമ്പാൻ ഉൾപ്പെടെ രണ്ടു രമ്പാന്മാരും ചേർന്നു മൂന്നിന്മേൽ കുർബാന നടത്തി. അതിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ പ്രസംഗവും വാങ്ങിപ്പോയ ആളിനുവേണ്ടി പ്രത്യേക ശുശ്രൂഷകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവയെല്ലാം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേയ്ക്ക് മണി പന്ത്രണ്ടായി. അനന്തരം തിരുമേനിമാരെ വൈദികഗണം മുറിയിലേക്ക് ആനയിക്കുകയും മാർ ഈവനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആശീർവാദം നല്കുകയും ചെയ്തു. മൂന്നു മണിക്ക് ആഡംബരപൂർവ്വമായ റാസയും നടത്തപ്പെട്ടു. അനന്തരം സന്ധ്യയായപ്പോഴേയ്ക്ക് ജനമെല്ലാം പിരിഞ്ഞുപോയി.

ശനിയാഴ്ച മുതൽ കൂടിയ പട്ടക്കാർക്കൊക്കെയും മൂന്നുനേരവും ശരിയായ വിരുന്നു സൽക്കാരം ഉണ്ടായിരുന്നു. വഴിപാടായി 1900 രൂപയും കുർബാനയ്ക്കുവേണ്ടി 500 രൂപയും വരവുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനുപുറമെ പൊൻ , വെള്ളിസാധനങ്ങളായി പല കാഴ്ചകളും വന്നിരുന്നു.

ഞായറാഴ്ചയും തിങ്കളാഴ്ചയും പ്രസിദ്ധനായ കായംകുളം ജോൺ ഉപദേശിയുടെ പ്രസംഗത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ മാർഗ്രീഗോറിയോസ് സ്മാരക ഹൈസ്ക്കൂളിലെ വിദ്യാർത്ഥികളും അദ്ധ്യാപകന്മാരും സെമിനാരിയിൽ വരികയും മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരാലും മറ്റും താല്പര്യപൂർവ്വം കൈക്കൊള്ളപ്പെടുകയും ചെയ്തു.”

54 മധ്യസ്ഥതയുടെ മഹത്സാക്ഷ്യങ്ങൾ

പരുമലത്തിരുമേനിയെ ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾത്തന്നെ പരിശുദ്ധനായി അനേകർ അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. നവീകരണാഭിമുഖ്യം ഉണ്ടായിരുന്നവർക്ക് സെമിനാരിക്കേസിലും മറ്റും ഏറ്റവും പേടി, കേസുനടത്താൻ ഓടിനടന്നിരുന്ന. “പുലി”യോടല്ലായിരുന്നു; (പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്) “മുട്ടിന്മേൽ നിന്നിരുന്ന” ‘ചാത്തുരുത്തി’യോടായിരുന്നു എന്ന് പൊതുവിൽ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു.

പരുമലയിൽ സെമിനാരിപ്പഠനം നടത്തിയിരുന്ന കാലത്ത് പല ദി

വസങ്ങളിലും അനുദിന ഭക്ഷണക്കാര്യത്തിൽതന്നെ മുട്ടുണ്ടാവുമോ എന്നു വിചാരിച്ച നിമിഷങ്ങളിലൊക്കെ' ദൈവംതന്നുക്കൊള്ളും നാളയെക്കൊണ്ട് വിചാരപ്പെടരുത്'എന്ന് ശിഷ്യരെ ഉപദേശിച്ചിരുന്നു. അവർ കണ്ടു വിശ്വസിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം, തക്കസമയത്ത് കൈത്താങ്ങൽ എവിടെ നിന്നെങ്കിലും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള അനേകം ഉദാഹരണങ്ങളാണുള്ളത്. അവയിലൊന്ന് റവ. ഫ.ഇ.ജെ.ഏബ്രഹാം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിങ്ങനെയാണ്.

"തിരുമേനി അഴിപ്പുരയിൽ താമസിക്കുന്ന കാലം. വരവുവിശേഷിച്ചൊന്നുമില്ല. താമസിച്ചുപഠിക്കുന്ന പത്തുമുപ്പതിലധികം. ശെമ്മാശന്മാരുടെ ഭക്ഷണകാര്യത്തിനും മറ്റും ചുമതല വഹിച്ചിരുന്നത് ദിവംഗതനായ മലങ്കരയുടെ ഗീവറുഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ (അന്നു ശെമ്മാശൻ) ആയിരുന്നു. ഒരു ദിവസം വൈകിട്ട് അദ്ദേഹവും മറ്റുചില ശെമ്മാശന്മാരും കൂടി അടുത്ത ദിവസത്തെ ചെലവിന് ഒൻപതു ചക്രമല്ലാതെ മറ്റുയാതൊന്നുമില്ല എന്നു തിരുമനസ്സറിയിച്ചു. 'നാളത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കേണ്ട എന്നല്ലെ തിരുവചനം' ഇതായിരുന്നു അതിനുള്ള മറുപടി . 'തിരുവചനമുണ്ട്; കാര്യം നോക്കിയില്ലെങ്കിൽ രാവിലെ കഞ്ഞികാണുകയില്ലായിരിക്കും' എന്നുകൂടി ചിലർ പിറുപിറുക്കാതെയിരുന്നില്ല. അന്നത്തെ ദിവസം അങ്ങനെ കഴിഞ്ഞു. പിറ്റെദിവസം പ്രഭാതനമസ്ക്കാരം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് ഒരാൾ മറ്റുചിലരോടും കൂടി നാലഞ്ചുപറ അരി, രണ്ടു പഴക്കുല, കുറെ പായസം, മറ്റുവേണ്ട സാമാനങ്ങൾ എന്നിവയുമായി വന്നു ചേർന്നു. നിരണം ഇടവകയിൽപ്പെട്ട മണത്തറവീട്ടിലെ ഒരാളായിരുന്നു അത് . അയാൾ അന്നുനടത്തുന്ന അടിയന്തിരത്തിന്റെ ഒരംശം സിമ്മനാരിയിൽ കൊണ്ടുവന്നതായിരുന്നു ഈ അരിയും സാമാനങ്ങളും എന്ന് അവരിൽ നിന്നുതന്നെ മനസ്സിലായി. തിരുമേനിയാവട്ടെ സ്വശിഷ്യരിൽ വിശ്വാസവും ദൈവാശ്രയവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് ഈ അവസരം ഉപയോഗിച്ചു." (പരുമലകൊച്ചുതിരുമേനിയുടെ ജീവിചരിത്രം, പേജ് 29,30)

തിരുമേനിയുടെ ഭദ്രാസനഭരണത്തിലും സഭാശുശ്രൂഷയിലും ഒരു ഭക്തിജീവിതത്തിന്റെ ആധികാരികത വ്യക്തമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ ഏല്പിച്ചിരുന്ന കുഴപ്പംനിറഞ്ഞ പള്ളിപ്രശ്നങ്ങൾ അത്ഭുതകരമായി പരിഹരിച്ചിരുന്നതിനാൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി സാവധാനം മലങ്കരയിലെ ഏതുപള്ളിയിലും പ്രശ്നപരിഹാരത്തിന് കൊച്ചുതിരുമേനിയെ നിയോഗിച്ചു. പള്ളികളിൽ ചെന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ച് കാര്യങ്ങൾ കേട്ടുഗ്രഹിച്ച് ഉത്തമബേധ്യത്തോടെ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പരിഹാരങ്ങൾ എല്ലാവിഭാഗം ആൾക്കാർക്കും സ്വീകാര്യമാകുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് മലങ്കരമുഴുവൻ സഭാംഗങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ല, നാനാജാതിമതസ്ഥർക്കും പരുമലത്തിരുമേനിയെക്കുറിച്ച് മതിപ്പും, ഭക്തിയും ഭയവും ആയിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ കണ്ടത്തിൽ വറുഗീസ് മാപ്പിള ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുവെന്ന് ഫാ. ഇ.ജെ.ഏബ്രഹാം അനുസ്മരിക്കുന്നു;

"എല്ലാ മെത്രാന്മാരുടെയും കൈയാണ് മുത്തുക പതിവ്. എന്നാൽ നമ്മുടെ പരുമല കൊച്ചുമെത്രാച്ചന്റെ കയ്യല്ല കാൽകൂടി മുത്തുകയോ കാൽകഴുകിയവെള്ളം തന്നാൽ കുടിക്കുകയോ ചെയ്യാം." (പരുമലകൊച്ചുതിരുമേനിയുടെ ജീവചരിത്രം പേജ് 31)

പരുമലത്തിരുമേനിയുടെ ഭക്തിജീവിതത്തിനുമുമ്പിൽ മുട്ടുമടക്കേണ്ടിവന്നവർ അനേകരുണ്ട്. അവരിൽ മത്സരക്കാരും ധാർഷ്ട്യക്കാരുമായ പട്ടക്കാരുണ്ട്. അഹങ്കാരം കാണിച്ച സ്ത്രീകളുണ്ട്; കഠിനഹൃദയരായ കുടുംബങ്ങളുണ്ട്. പക്ഷെ അവരും അവരുടെ പിൻതലമുറക്കാരും അനുതപിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായതു പലതും അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു.

തിരുമേനിയുടെ കരുണാസ്പർശം അനുഭവിച്ച അനേകരുണ്ട്. രോഗികളും പ്രത്യേകിച്ച് മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യം ഉള്ളവരും സന്താനഭാഗ്യം ഇല്ലാതിരുന്നവരും സാമ്പത്തിക തകർച്ചയുണ്ടായവരും ഒക്കെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ പ്രാപിച്ച് അവരുടെ തലമുറകൾ തന്നെ തിരുമേനിയോട് ഭക്തിപാരവശ്യത്തിൽ കഴിയുന്നവരുണ്ട്.

തിരുമേനി കാലചെയ്തപ്പോൾ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് അനുഭവപ്പെട്ട ദുഃഖപാരവശ്യം. കേവലം ലോകപ്രകാരമുള്ള ഒരു വേർപാടിന്റെ അല്ലായിരുന്നു; പ്രത്യുത, തനിക്ക് താങ്ങായി, തണലായി നിന്ന ഒരു ആത്മീയ സാന്ത്വനത്തിന്റെ വേർപാടു വരുത്തിയതായിരുന്നു. പരുമലത്തിരുമേനി കാലം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ കബറിടത്തിലേക്ക് ഒഴുകിയെത്തിയ ജനപ്രവാഹം പരുമലയുടെ അന്തരീക്ഷത്തെ മാറ്റിമറിച്ചു. അനേകായിരങ്ങൾക്ക് ആശ്വാസം പകരുന്നതും ഉത്തരം നൽകുന്നതുമായ ഒരു തീർത്ഥസ്ഥാനമായി പരുമല പരിണമിച്ചു. അതിന്ന് മലങ്കരയുടെ ഊർശ്ലേം ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

"എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുവന്നവൻ മരിച്ചാലും ജീവിക്കും; ജീവിച്ചിരുന്ന് എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ആരും ഒരുനാളും മരിക്കയില്ല." (യോഹ 11: 26) എന്ന കർത്തൃവചനപ്രകാരം ശരീരം വിട്ടാലും വിശ്വസിക്കുവന്നവർ ജീവിതം തുടരുന്നു. അവർ ശരീരത്തോടെയിരുന്നപ്പോൾ നിർവ്വഹിച്ചിരുന്ന മധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥന കൂടുൽ അനുകൂലസാഹചര്യത്തിൽ അവർ തുടർന്നു നിർവ്വഹിക്കുന്നു. "ഒരുവനുവേണ്ടി ഒരുവൻ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ" (യാക്കോബ് 5:16) എന്നും അന്യോന്യം ആത്മികവർദ്ധനവിനായി "ഇടവിടാതെ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ" (1തെസ്സലോനിക്ക്യർ 5:16) എന്നുമുള്ള വചനപ്രകാ

രം അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നത് പരുമലത്തിരുമേനിയുടെ മധ്യസ്ഥതയിൽ അഭയപ്പെടുന്നവർക്ക് പ്രത്യേക അനുഭവമാണ്. മധ്യസ്ഥത എന്നു പറഞ്ഞാൽ, ഏകമധ്യസ്ഥനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മധ്യസ്ഥതാദൗത്യത്തിൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ തന്നെ വചനപ്രകാരം പങ്കുചേരുകയാണ്. ഏകമധ്യസ്ഥനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സമീപത്തേക്ക് അഭയയാചനകളെ എത്തിക്കുവാൻ യേശുക്രിസ്തുതന്നെയാണ് ആവശ്യപ്പെട്ടത്. "ഇന്നു വരെ നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ ഒന്നും അപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല; അപേക്ഷിപ്പിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം പൂർണ്ണമാകുംവണ്ണം നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും" (യോഹ 16:24) യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അടുത്തേക്ക് പരസ്പരം ഈ അപേക്ഷ നടത്തുന്നവരാണ് വിശ്വാസികൾ; നിത്യപുരോഹിതനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അടുത്തേയ്ക്ക് ആ അപേഷ ജനത്തിനുവേണ്ടി നടത്തുന്നവരാണ് പുരോഹിതസ്ഥാനികൾ (യാക്കോബ് 5; 13-15) ശരീരത്തിലിരിക്കുന്നവരും ശരീരംവിട്ട് ജീവനിൽ തുടരുന്നവരുമയ "നീതിമാന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയോടുകൂടിയപ്രാർത്ഥന വളരെ ഫലിക്കുന്നു." (യോക്കോബ് 5: 16-18) എന്ന വചനപ്രകാരം യേശുവിന്റെയടുത്തേക്ക് നിത്യജീവനുതകുന്ന യാചനകൾ സമർപ്പിക്കുന്നവരാണ്, വാങ്ങിപ്പോയ വിശുദ്ധഗണം മുഴുവൻ. അവരിൽ പരുമലത്തിരുമേനിയുടെ സജീവസാന്നിധ്യം അനുഭവിക്കുവാൻ അനേകായിരങ്ങൾക്ക് ഇടയായിരിക്കുന്നു:" അവന്റെ ദാസന്മാർ അവനെ ആരാധിക്കും. അവർ അവന്റെ മുഖംകാണും; അവന്റെ നാമം അവരുടെ നെറ്റിയിൽ ഇരിക്കും. ഇനി രാത്രി ഉണ്ടാകയില്ല; ദൈവമായ കർത്താവ് അവരുടെ മേൽ പ്രകാശിക്കുന്നതുകൊണ്ട് വിളക്കിന്റെ വെളിച്ചമോ സൂര്യന്റെ വെളിച്ചമോ അവർക്ക് ആവശ്യമില്ല. അവർ എന്നെന്നേക്കും രാജാക്കന്മാരായിരിക്കും. (വെളിപ്പാട് 22: 3-5)

55 മലങ്കരയുടെ പരിശുദ്ധൻ

ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോഴും വാങ്ങിപ്പോയപ്പോഴും സുസമ്മതനും ഭക്തിജീവിതത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ച വിശുദ്ധനുമായി പരുമലത്തിരുമേനി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ട് കാലംചെയ്തു നാല്പത്തഞ്ചാം വർഷം ആ പുണ്യാത്മാവിനെ പരിശുദ്ധനായി മലങ്കര സഭ പ്രഖ്യാപിക്കുകയും തുബ്ദേനിൽ പരിശുദ്ധന്മാരുടെഗണത്തിൽ അനുസ്മരിക്കപ്പെടുവാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. 1947, (1123) ധനു 3-ാം തീയതി 38-ാം നമ്പരായി പ. ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്ക പുറപ്പെടുവിച്ച കല്പനയിൽ , മലങ്കരയുടെ സുന്നഹദോസ് പരുമലത്തിരുമേനിയെയും കോതമംഗലത്തു കാലംചെയ്ത യൽദോമാർ ബസേലിയോസിനെയും ശുദ്ധിമാന്മാരുടെ പട്ടി

കയിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നതായും അവരുടെ പേരുകൾ തുബ്ദേനിൽ ഓർക്കണമെന്നും അവരുടെ ഓർമ്മ "സാദീക്കോ" പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതായും അവരുടെ പേരിൽ പള്ളികൾ സ്ഥാപിക്കുവാൻ അനുവദിക്കുന്നതായും പ്രഖ്യാപിച്ചു.

നമ്പർ 38

സ്വയസ്ഥിതനും ആദ്യന്തമില്ലാത്തവനും സാരാംശസമ്പൂർണ്ണനുമായ ത്രിയേക ദൈവത്തിന്റെ തിരുനാമത്തിൽ (തനിക്കു സ്തുതി). വിശുദ്ധമാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ പൗരസ്ത്യസിംഹാസനത്തിമേൽ ആരുഢനായ ബലഹീനനായ രണ്ടാമത്തെ ഗീവറുഗീസ് എന്ന് അഭിധാനമുള്ള ബസേലിയോസ് കാതോലിക്കാ

മുദ്ര

നമ്മുടെ എല്ലാ പള്ളികളിലെയും വികാരിമാരും ദേശത്തുപട്ടക്കാരും പള്ളിക്കൈക്കാരും ശേഷം ജനങ്ങളും കൂടിക്കണ്ടെന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് വാഴ്വ്.

അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട വാത്സല്യമക്കളേ,

പരുമല കാലംചെയ്ത നമ്മുടെ പരിശുദ്ധ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് പിതാവിന്റെ തിരുനാമം ശുദ്ധിമാന്മാരുടെ പട്ടികയിൽ ചേർത്ത് തുബ്ദേനിൽ എഴുതുന്നതിനും കോതമംഗലത്തു കാലംചെയ്ത പരിശുദ്ധ പിതാവാകുന്ന മാർ ബസേലിയോസ് കാതോലിക്കായുടെ നാമവും ഇപ്രകാരം തന്നെ ചെയ്യുന്നതിനും നമ്മുടെ വി. സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന സന്തോഷവാർത്ത നിങ്ങളെ നാം അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അതിനാൽ ഈ ശുദ്ധിമാന്മാരുടെ ഓർമ്മ ശേഷം പരിശുദ്ധന്മാരുടെ ഓർമ്മപോലെ 'സാദീക്കോ' (നയവാൻ പനപോലെ തളിർത്തിടുമേ) എന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനയിൽ ഓർക്കുകയും അവരുടെ നാമങ്ങളിൽ പള്ളികൾ സ്ഥാപിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ഈ പരിശുദ്ധന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥന നമുക്കു കോട്ടയായിരിക്കട്ടെ. ആമ്മീൻ

1947നു കൊല്ലം 1123 ധനു 3-ാംതീയതി കോട്ടയം സുറിയാനി സെമ്മിനാരിയിൽ നിന്ന്

(ഒപ്പ്)

ഈ ജീവചരിത്രരചനയ്ക്കു സഹായിച്ച രേഖകൾ

1. എം. പി. വർക്കി, *മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ,* 1903 പുനഃപ്രസിദ്ധീകരണം 2002 മനോരമ കോട്ടയം

2. ഫാ. ഇ. ജെ. ഏബ്രഹാം, *പരുമല കൊച്ചുതിരുമേനി*, 1938 പുനഃപ്രസിദ്ധീകരണം 1988, മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് ഹെറാൾഡ്, ദേവലോകം

3. Z.M.പാറേട്ട്, *പരുമല പുണ്യവാളൻ,* 1965, മനോരമ.

4. Z.M.പാറേട്ട്, *മലങ്കര നസ്രാണികൾ* വാല്യം III 1967 പി.പി.ബുക്കുഡിപ്പോ, പുതുപ്പള്ളി

5. ഡോ. സാമുവേൽ ചന്ദനപ്പള്ളി, *മലങ്കരസഭാപിതാക്കന്മാർ*, സീഡീസ്, ചന്ദനപ്പള്ളി 1990

6. ജോയൻ കുമരകം, *പരുമല തിരുമേനിയുടെ കഥ,* എം.ജി.ഒ.സി.എസ്.എം. 1992

7. ഡോ. സാമുവേൽ ചന്ദനപ്പള്ളി, *പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പവിത്ര രചനകൾ,* സീഡീസ് ചന്ദനപ്പള്ള 1980

8. പ്രൊഫ. പി. എൽ. ചാക്കോ, *വിശുദ്ധ ഇടയൻ,* 1995

9. പോൾ മണലിൽ (എഡിറ്റർ), *പരുമലതിരുമേനിയുടെ ഊർശ്ലേം യാത്രാവിവരണം*

10. Paul Manalil(Ed) *A Journey to Jerusalam* CSS, Tiruvella, 2000

11. ഫാ.ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിൽ *പരുമലതിരുമേനി മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ*, എം.ഒ.സി. 2000.

12. റെജി പാറപ്പുറത്ത് (എഡി) *വിശുദ്ധിയുടെ ദർശനം* CSS, 2000

13. ഫാ. ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിൽ, *പരുമലതിരുമേനി മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ* എം.ഒ.സി. 2000

14. ഡോ. കുര്യൻ കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പാ, കണിയാമ്പറമ്പിൽ പരിശുദ്ധകൊച്ചു തിരുമേനി 2001

15. *പുണ്യസ്മൃതി* ഫാ. റ്റി.ജെ ജോഷ്വ(എഡിറ്റർ) 2000

16. ഡോ. സാമുവേൽ ചന്ദനപ്പള്ളി *പരുമലതിരുമേനിയുടെ കൽപ്പനകൾ*, സീഡീസ് ബുക്സ് ചന്ദനപ്പള്ളി 2000

17. ഫാ. ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിൽ *മലങ്കരസഭയുടെ യുഗശില്പി* മലങ്കരസഭാദീപം 1997

18. *മലങ്കര ഇടവകപത്രിക,* 1902, 1903 പുസ്തകങ്ങൾ

19. *പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് പൊൻജൂബിലി സുവനീർ*, പരുമല, 1952

20. *പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ചരമപ്ലാറ്റിനം ജൂബിലി സുവനീർ* മലങ്കര, 1977

21. *പരുമല തിരുമേനി ചരമ നവതി സ്മരണിക* മലങ്കരസഭ, 1993.

(മലങ്കരസഭാ മാസിക പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'പരുമല സ്മൃതി' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും)

(Published by Joice Thottackad on behalf of Gregory of India Study Centre for the glory of God and for the benefit of humankind)